

Josip Pečarić,
PROF. DR. SC. MILKO BRKOVIĆ

Josip Pečarić

**PROF. DR. SC. MILKO
BRKOVIĆ**

Zagreb, 2026..

© Josip Pečarić, 2026.

KAZALO

UVODNI TEKSTOVI	9
NAPUSTIO NAS JE JOŠ JEDAN HRVATSKI POVJESNIČAR I MOJ DRAGI PRIJATELJ PROF. DR. SC. MILKO BRKOVIĆ .	9
PREMINUO UGLEDNI HRVATSKI POVJESNIČAR: BAVIO SE SREDNJOVJEKOVNOM HRVATSKOM POVIJEŠĆU	15
 PROF. DR. SC. MILKO BRKOVIĆ	18
KNJIGE I POGLAVLJA U KNJIGAMA	18
MILKO BRKOVIĆ: EVANĐELISTAR KNEZA MIROSLAVA JE DJELO STARE HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI	45
HANDŽAR U LEĐA	47
 PROFESOR BRKOVIĆ U MOJIM KNJIGAMA	71
BORBA ZA BOKU KOTORSKU / U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI – HRVATSKI, ELEMENT, ZAGREB, 1999.	71
PORUKA ZNANSTVENOG SKUPA "HRVATI U BOKI KOTORSKOJ": BOKELJSKI HRVATI - "NAJHRVATSKI HRVATI"	71
PRONAĐENA POLOVICA DUŠE / DESET GODINA S AUSTRALSKIM HRVATIMA, ZAGREB, 2002.	78
PUT U AUSTRALIJU: GOSTOVANJA NA HRVATSKIM RADIJIMA	78

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	90
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA	90
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	102
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA	102
AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.	114
OTVORENO PISMO	114
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	132
PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A	132
PISMO HAZU	137
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	149
OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH	149
PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017.	161
DONKIHOTOVSKI BOJ ZA LEGITIMITET POZDRAVA "ZA DOM SPREMNI"	161
DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.	168
USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"	168
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK, ZAGREB, 2017.	181
PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR	181
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB 2018.	193
HAJKA NA IGORA VUKIĆA	193
MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021. .	206
FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVIĆ U 'HRVATSKOM TJEDNIKU'	206
MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	216
PISMO PREDSJEDNICIMA 13.	216
SANJA I TESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	225

PETICIJA ZDS	225
‘DROBILIČARI’	236
AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / 'OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU’’, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	252
JE LI POVIJEST ZNANOST?	252
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	262
JOSIP PEČARIĆ, THOMPSON U KNINU I PETICIJA ZDS ..	262
JOSIP STJEPANDIĆ->JOSIP PEČARIĆ	267
ODGOVOR JOSIPU STJEPANDIĆU	268
DR. SC. VLADIMIR GEIGER, DRAGOVOLJAX.COM, 2024.	276
BUDALETINA I O PROJEKTU „SNOVI“, 2.	276
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	285
PRILOZI ŽIVOTOPISU	290

UVODNI TEKSTOVI

NAPUSTIO NAS JE JOŠ JEDAN HRVATSKI POVJESNIČAR I MOJ DRAGI PRIJATELJ PROF. DR. SC. MILKO BRKOVIĆ

Potpisnik je niza zajedničkih otvorenih pisama, a ovdje dajem jedan tekst:

ZAŠTO JE BUDIMIR LONČAR GOST NA PROSLAVAMA HAZU-A? (Milko Brković: Moj rad u Akademijinom Zavodu)

Poštovane kolegice akademkinje,

Poštovane kolege akademici,

Moja jučerašnja čestitka objavljena je na portalima kamenjar.com.i Glas Brotnja:

<http://kamenjar.com/donkihotovski-boj-legitimitet.../>

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-donkihotovski-boj.../>

Ispričavam se što vam pišem na Badnjak, ali mislim, iako sam obećao pomoći Glavnom tajniku Akademije u njegovim plemenitim

naporima izučavanja moje biografije, upoznati vas s malo više s dr. sc. Milkom Brkovićem čiji komentar sam dao u toj čestitki. Naime on je bio dugogodišnji zaposlenik, dapače i ravnatelj, našeg zavoda u Zadru.

Malo sam skratio njegov e-mail.

Dragi akademike Pečariću!

Vas se bar boje, vjerojatno radi matematike, a mene su kao srednjovjekovca i kao bosanca, čiji su roditelji iz Dalmacije doselili u Bosnu, ali ja sam, priznam, rođen u Bosni kao Hrvat, koji se bavi hrvatskim i k tomu bosanskim srednjovjekovljem, koje je za mene također dio hrvatskog srednjovjekovlja, jer je činjenica da je Ugarsko-Hrvatsko Kraljevstvo, pa sve do Turaka pa čak i dalje, automatski uključivalo Bosnu i kasniji Bosanski banat i Kraljevstvo u Hrvatsko Kraljevstvo, koje je Unijom iz 1102. godine apsorbirano u Ugarsko-Hrvatsko Kraljevstvo. Ludovik I. Veliki (1342.-1482.), inače bosanski zet čija je žena Elizabeza (po domaću Jelisaveta) bila iz starohrvatskog roda Bribirskih Šubića. Odoh ja daleko, ali kratko. Naime, ja sam u Akademijin Zavod za povijesne znanosti došao krajem 1988. godine s tadašnjeg Fil. fak. u Zadru, na kojem sam završio povijest i filozofiju, magistrirao i doktorirao iz povijesti, deset godina radio kao bibliotekar za stranu periodiku, najprije na određeno i sa srednjom školom, a onda s višom znanstvenom spremom. Dugo sam godina bio ponizan i nisam znao da s fakultetskom spremom imaš veću plaću. Kad mi je "dopizdilo" onda sam rekao dekanu, sada pokojnom, prof. dr. Julijanu Mediniju, "profesore, kad mi već ne priznajete Božji fakultet, tj. Teološki iz Zagreba, zašto mi ne priznajete ovaj vaš vražiji u Zadru". Nakon toga su mi priznali visoku stručnu spremu, ali u nastavu nisam mogao, jer tobože po statutu onaj koji je završio i teološki fakultet ne može raditi kao pedagoški djelatnik na visokoškolskim ustanovama. Obrazloženje sam prihvatio bez pogovora, ali sam nakon deset godina rada u knjižnici Fil. fak. Zadar otišao, krajem spomenute 1988., u Akademijin Zavod u Zadru i to kao doktorand na duplo manju plaću od bibliotekara na Fil. fak. Zadar. Sjećam se

da su mi neki od tadašnjih redovnih profesora govorili, pa ti si lud čim ćeš hraniti troje djece, odnosno "troje tičad" kako se izrazila tadašnja profesorica s Odsjeka za francuski jezik, prof. dr. sc. Vera Gerresdorffer. Ali, meni je u glavi bila Clio i nije me nitko magao svrnuti. Dolaskom Nove Hrvatske bili su izjednačeni fakulteti, magisteriji i doktorati na svim znanstvenim i nastavnim ustanovama, tako da sam ja ni kriv ni dužan došao na svoje. Sjećam se da mi je tadašnja šefica računovodstva na fil. fak. Zadru, četnikuša, u oči rekla, "bre ti si znao da će se promeniti država, jer inače koja bi budala otišla u Jugoslovensku akademiju na pola manju plaću". Ustvari je i bilo tako. God. 1990. dr. sc. Šime Peričić daje otkaz na upravitelja Zavoda i onda, kako Akademija nije imala u Zavodu nijednog doktora, mene gurnuše za upravitelja a šef i voditelj mi je bio akad. Mate Suić. Počeli su novi projekti i ja sam napravio projekt "Istraživanja prošlosti južne Hrvatske". Projekt je bio prihvaćen od Ministarstva znanosti RH, ali sam ja prepustio ulogu glavnog istraživača dr. sc. Š. Peričiću. Potom Peričić odlazi u mirovinu a ja za sljedeće razdoblja preuzimam voditeljstvo projekata, naravno jer sam svaki put sam pravio nacrt. Sve je to klapalo, uz sve podmetnute klipove, do 2009., odnosno do smrti akad. M. Suića kada mi za šefa dolazi jedan akademik iz Zagreba, zamislite Akademija stavlja njega za voditelja svoga Zavoda u Zadru, inače mog prof. asistenta Ivandiji iz crkvene povijesti na Tel. fak. u Zagrebu i kasnijeg kućnog prijatelja, a imali su akad. Tomislava Raukara koji se bavio dalmatinskom poviješću. Smrću akad. Suića naziva me iz II. Razreda Dora Čulo da gdje je onaj projekt što je vodio akad. Suić. Odgovorio sam da ja ne znam za taj projekt, valjda bi vi u Akademiji a posebno u Razredu trebali znati gdje je taj projekt. (...) Da skratim, nakon dvadesetak godina voditeljstva i glavnog istraživača na prijektu "Istraživanja prošlosti južne Hrvatske" moje izvješće ne prolazi s obrazloženjem (...) da finansijsko izvješće Računovodstva nije pozitivno. Tu se debelo prevario jer sam prije njegove odluke primio izvješće Računovodstva u kojem je sve čisto. Originalni dokument sačuvan u zavodskoj pismohrani i kopija u osobnoj

pismohrani. Uz to sam zamoljen (...) da dobrovoljno dadem ostavku na upraviteljstvo, što sam i učinio uz upit da se nisam postavio na mjesto upravitelja i da me automaski skinu kako su me i postavili. Odgovoreno mi je da to oni mogu uvijek, ali je radi mira bolje da to učinim dobrovoljno. (...) Uprava akademije me je postavila za upravitelja radi toga što u predratnoj godini nisu imali koga, nisam bio ni u jednoj stranci i to zbog povijesne struke, koja mora biti iznad svih stranaka, i radi opterećenja da fratri, iako sam bivši, ne bi trebali biti strančari. K tome se mislilo da Hrvatska neće nikad zaživjeti i da će to trajati manje nego NDH. O tome me je najviše maltretirao (...), govoreći mi , ali uvijek se okretao da li neko čuje, da (...) trebam dati nogu u tur i otjerati ga iz Zavoda, a on je imao na radno mjesto mediavelista jednog skojevca, inače moga prijatelja i kolegu, koji uopće nije znao što je srednji vijek a kamo li radove, da Jgoslaviju treba vrati etc. etc. Elem na kraju sam, doduše, od pojedinaca u Akademiji proglašen ustašom i klerofašistom, a od svega toga istina je da mi je otac bio 33 mjeseca domobran kuhar u vojarni Črnomerac, u kojoj je jedan od moje braće kasnije služio zločestog zločinca Jožu, da je prošao Križni put da li od Dravograda ili Bleiburga, žao mi je što nisam zapisao, pareko Zagreba Vojvodine, Kosova i završio u Vašu Černu goru, u kojoj mu je nakon logorovaja život spasio neki musliman, čemu se sve do smrti čudio, i da nikad nije priznao da su domobrani prava hrvatska vojska već da su ustaše prava hrvatska vojska, kao da je bio ljubomorani što ga nisu mobilizirali u Antinu vojsku. Pitali smo ga kako to kad su ustaše bili koljači, a on kao stočar nikad nije imao snage zaklati janje, ovcu ili govedo, uvijek bi zvao susjede muslimane da to učine. Između ostaloga, kazivao je nakon ropstva da su on i mnoštvo domobrana dobili "odsustvo" i vlakom kroz Liku putovali svojim domovima kada su partizani napali vlak. Kazivao je, mi se domobrani sakrili pod drvene klupe u vlaku, kad li se probudiše trojica ustaša i zapitaše zašto je vlak stao usred šume i usred noći. Kad su im saopćili zašto, izletjeli su iz vlaka i rastjerali "šumske podlace" kao zečeve. Također se, između ostaloga, sjećam kad su ih u kolonama gonili

nazad kroz Zagreb da su ih žene sa stabmenih zgrada polijevali vrućom vodom i govorile "ubite govna domobranska", a on jednu prepoznao i uzvratio joj pa jesam li ti prije nekoliko dana, kao da je on znao kolio je prošlo dana dok su ih dotjerali do Zagreba, krao od vojske hranu i brašno i spasio ti djecu od gladi, a ona se povukla s prozora i nije više urlala. Možda mu je to kasnije spasilo život. Etc. etc. Elem, kad su me smijenili, naravno uz peticiju nekolicine kolega (...) na čemu sam im bio zahvalan, ali nisam govorio da mi ne bi još što napakirali (...) Dakle, moj je glavni grijeh bio što sam imao projekt, jer sam trebao staviti akademika da bude voditelj a ja da i dalje radim za njega i osobito što sam u naziv projekt stavio "južna Hrvatske", što mi je i akademik (...) u oči sasuo. Sve se to događalo u doba ministra Jovanovića, (...)

Pozdrav, M. Brković.

P. s. Naravno, slijedom prethodnog, Vaš kolega akad. Rudan mi je kao Glavni tajnik potpisao rješenje po kojem nisam imao pravo raditi još onu "pišljivu" jednu godinu u Akademiji, na što su imali pravo čak i administrativni službenici, iako sam imao zvanje znanstvenog savjetnika - trajno zvanje i k tomu naslovno zvanje redovitog profesora - također trajno zvanje, pola postignutog u socijalizmu a pola u tzv. demokraciji Hrvatske. Prije toga je (...), kako su mi kazivali Akademijini mišići, urlao da ustaši treba dati otkaz. Mislim da sam jedini u Akademiji kojem tu "pišljivu" godinu Akademija nije produžila, ali sve u doba Željka Jovanovića i njegovog prethodnika balavog Slobodana Uzelca, ondašnjek zamjenika davanja hrvatskih kuna ("love") Akademiji, budućeg redovitog akademika, između ostalog, radi onoga što sam Dubrovnik trpao u južnu Hrvatsku, a kamo li Hum i Bosnu, što su oni u srednjem vijeku to doista i bili, i što sam predavao u Mostaru, o čemu drugom nezgodom i drugo, ali "nesmim" reći. Citiram Diocleciana koji radi svoga kupusa (izvori su ispuštali i ribe) nije htio prihvatiti kandidaturu za ponovnog cara, ne bih dao svoje masline, iako bosanac koji ne jede maslinovo ulje, k tomu voćnjak

(kruške, jabuke, orasi, trešnje, maraske) za sve titule naše Akademije! Pozdrav, za Dom, vivat Academia.

Pismo dr. sc. Milka Brkovića podsjetilo me je i na jedan moj veliki propust. Stalni, bolje reći viđeniji, gost proslava Dana HAZU je nekadašnji Minister vanjskih poslova SFRJ Budimir Lončar. Nikako da stignem upitati Upravu Akademije zašto ga poziva. Je li on to zaslužio zato što je na njegov prijedlog Hrvatskoj VS UN-a uvelo embargo na uvoz oružja, tj. ukinuo nam pravo na samo- obranu? Moj propust je utoliko veći jer sam jedan od potpredsjednika Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta koje je Budimira Lončara etički osudilo za veleizdaju!

Akademik Josip Pečarić

24. 12. 2026.

POČIVAO U MIRU

**PREMINUO UGLEDNI HRVATSKI
POVJESNIČAR: BAVIO SE
SREDNJOVJEKOVNOM HRVATSKOM
POVIJEŠĆU**

*Ugledni hrvatski povjesničar **Milko Brković**, koji se bavio srednjovjekovnom hrvatskom poviješću, preminuo je iznenada u četvrtak u Briševu kod Zadra, gdje je u petak i pokopan, doznaje Hina na Sveučilištu Zadar.*

30.01.2026.

Foto: Pixabay

Milko Brković rođen je 15. listopada 1949. u Putkovićima kraj Viteza. Studij teologije završio je u Zagrebu, a doktorirao na Filozofskom fakultetu u Zadru. Brković je od 1988. upravitelj Zavoda za povijesne znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) u Zadru, a od 1990. i urednik Radova Zavoda HAZU.

Proučavao je srednjovjekovnu povijest Hrvatske i Bosne. U časopisu sarajevskog ogranka Matice hrvatske za travanj-rujan 2004. Brković je u tekstu "Kulturna baština u Bosni i Humu" utvrdio kako je "Evangelistar kneza Miroslava", koji se sačuvao u samostanu Hilandaru na gori Atosu posvećen knezu Miroslavu, ocu kneza Andrije Humskoga, a ne Nemanjinu bratu Miroslavu, koji je jedno vrijeme također bio humski knez, pa se zbog te zamjene i poznato "Miroslavovo Evanđelje" njemu pripisivalo.

Naime, povijesni izvori svjedoče, napisao je Brković, da se otac srpskog Miroslava nije zvao Zavida jer je Zavida bio otac Miroslava Humskoga. Nemanjin brat Miroslav uzeo je iz dvora bivšega kneza Miroslava Evanđelistar i darovao ga svojem bratu Rastku, poslije Savi pa je nakon toga Evanđelistar odnesen u samostan Hilandar na Atosu.

FOTO: Pixabay

'Među tim ukrasima nalazi se i hrvatski pleter'

Prof. Brković je utvrdio i kako "Evandelistar" nije sastavljen prema istočnom obredu niti je pisan bugarsko-srpskom ćirilicom 11. i 12. stoljeća". Pisan je najstarijim oblikom hrvatske ćirilice, bosančicom, koja je još bila pod jakim utjecajem glagoljice, a jezik mu je hrvatska redakcija starocrkvenoslavenskoga jezika, napomenuo je.

Naglasio je i kako su "umjetnički ukrasi na njemu rađeni u romanskom stilu talijanskog utjecaja kao i oni u ostalim djelima dalmatinske Hrvatske." "Među tim ukrasima nalazi se i hrvatski pleter", napisao je Brković. Brković je objavio više knjiga, među kojima i "Isprave hrvatskih narodnih vladara i latinske isprave bosansko-humskih vladara i velmoža" te "Srednjovjekovna Bosna i Hum: identitet i kontinuitet".

<https://direktno.hr/zivot/preminuo-ugledni-hrvatski-povjesnicar-bavio-se-srednjovjekovnom-hrvatskom-povijescu-389411/>

PROF. DR. SC. MILKO BRKOVIĆ

KNJIGE I POGLAVLJA U KNJIGAMA

Autorske knjige

1.

Brković, Milko

Diplomatički zbornik srednjovjekovnih humskih i bosanskih isprava Dubrovniku. Mostar: Crkva na kamenu, 2011 (zbornik)

2.

Brković, Milko

Srednjovjekovna Bosna i Hum - identitet i kontinuitet (drugo prošireno izdanje). Mostar: Crkva na kamenu, 2010 (monografija)

3.

Brković, Milko

Hrvoje Vukčić Hrvatinić (1380.-1416.) u zrcalu vlastitih isprava. Sarajevo: Ogranak Matice hrvatske u Sarajevu, 2008 (monografija)

4.

Milko, Brković; Ivana, Čubela; Suzana, Martinović

Dalmatinska Zagora na mletačkim katastrima XVII. i XVIII. stoljeća u Državnom arhivu u Zadru. Zadar: Državni arhiv u Zadru, 2007 (monografija)

5.

Brković, Milko

Srednjovjekovna Bosna i Hum – identitet i kontinuitet. Mostar: Crkva na kamenu, 2002 (monografija)

6.

Brković, Milko

Isprave hrvatskih narodnih vladara i latinske isprave bosansko-humskih vladara i velmoža. Zadar : Mostar: Zajednica izdanja Ranjeni labud (ZIRAL) ; Zavod za povijesne znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zadru, 1998 (monografija)

7.

Barišić, Ivanka; Brković, Milko; Dokoza, Serđo; Granić, Miroslav; Maroja, Marijan; Miočić, Marinko; Škunca, Aleksij; Šokota, Mirjana; Vujanić-Lednicki, Mirjana; Vuletin, Ante
Kraglski Dalmatin. Bibliografija. Zadar: Narodni list, 1989 (bibliografija)

Poglavlja u knjigama

1.

Brković, Milko

Radovi Ante Matijevića u izdanjima Instituta HAZU u Zadru // Bertošin zbornik: zbornik u čast Miroslava Bertoše ; sv. 3 / Jurković, Ivan (ur.). Pula : Pazin: Sveučilište Jurja Dobrile u Puli ; Državni arhiv u Pazinu, 2013. str. 277-291

2.

Brković, Milko

Srednjovjekovna humska kancelarija // Hum i Hercegovina kroz povijest. Zbornik radova. / Lučić, Ivica (ur.) Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2011. str. 561-599

3.

Brković, Milko

Katolici i franjevci u srednjovjekovnoj župi (županiji) Lašva // Franjevački samostan u Gučkoj Gori. Zbornik radova. / Valjan, Velimir (ur.). Guča Gora : Sarajevo: Franjevački samostan Guča Gora ; Kulturno-povijesni institut Bosne Srebrene, 2010. str. 41-112

4.

Brković, Milko

Isprave o venecijanskom vraćanju Dalmacije Hrvatsko-Ugarskom Kraljevstvu // Spomenica akademika Marka Šunjića (1927-1998) / Lovrenović, Dubravko (ur.). Sarajevo: Filozofski fakultet Univerziteta u Sarajevu, 2010. str. 181-220

5.

Brković, Milko

Ugovor o sklopljenom miru u Zadru 1358. između Ludovika I. i Venecije // Humanitas et litterae. Zbornik u čast Franje Šanjeka / Čoralić. Lovorka ; Slišković, Slavko (ur.) Zagreb: Dominikanska naklada Istina ; Kršćanska sadašnjost, 2009. str. 205-225

6.

Brković, Milko

Bosansko Kraljevstvo (1377.-1463.) // Povijest Hrvata, I. / Šanjek, Franjo (ur.). Zagreb: Školska knjiga, 2003. str. 376-386

7.

Brković, Milko

Bosna i Hum // Povijest Hrvata, I. / Šanjek, Franjo (ur.). Zagreb: Školska knjiga, 2003. str. 232-239

8.

Brković, Milko

Kancelarija hrvatskih narodnih vladara // Povijest Hrvata, I, srednjivijek / Šanjek, Franjo (ur.). Zagreb: Školska knjiga, 2003. str. 157-160

9.

Brković, Milko

Srednjovjekovni bosanski vladari // Moja zemlja, moji ljudi - Monografija župa novotravničkog kraja / Jurišić, Pavo (ur.). Sarajevo : Novi Travnik: Travnički dekanat Vrhbosanske nadbiskupije, 2003.

10.

Brković, Milko

Naracija u potvrđnicama hrvatskih narodnih vladara // Zbornik Stjepanu Antoljaku u čast / Kolanović, Josip (ur.). Zagreb: Hrvatski državni arhiv, 2003. str. 69-76

11.

Brković, Milko

Kancelarija hrvatskih narodnih vladara // Hrvatska povijest, knj. I / Šanjek, Franjo (ur.). Zagreb: Školska knjiga, 2003.

12.

Brković, Milko

Srednjovjekovna bosanska država i kneževina Hum // Hrvatska povijest, knj. I / Šanjek, Franjo (ur.). Zagreb: Školska knjiga, 2003.

13.

Brković, Milko

Srednjovjekovna bosanska država i kneževina Hum // Povijest Hrvatskoga naroda - Knjiga prva: Srednji vijek / Šanjek, Franjo (ur.). Zagreb: Školska knjiga, 2003.

14.

Brković, Milko

Kancelarija hrvatskih narodnih vladara // Povijest Hrvatskoga naroda - knjiga prva: Srednji vijek / Šanjek, Franjo (ur.). Zagreb: Školska knjiga, 2003. str. 157-159

15.

Brković, Milko

Presjek kroz povijest Posedarja // Posedarje. Presjek kroz povijest, obnova i izgradnja / Vulić, Ivan (ur.). Posedarje: Općina Posedarje, 1995.

Radovi u časopisima

Znanstveni i pregledni radovi

1.

Brković, Milko

Povelja o dodjeli grba i plemstva obitelji Molnar 1667. (24. VI.) // *Hrvatska misao (Sarajevo)*, XIX (2015), 1(67); 17-27 (podatak o recenziji nije dostupan, pregledni rad, znanstveni)

2.

Brković, Milko

Ludovik I. Veliki (1342.-1382.)u srednjovjekovnim ispravama bosansko-humskih vladara // *Hercegovina : časopis za kulturno i povijesno naslijeđe*, **1 (26)** (2015), 115-134 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

3.

Brković, Milko

Neobjavljene poljičke ćirilične isprave // *Filologija : časopis Razreda za filološke znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti*, **63** (2014), 33-71 (međunarodna recenzija, pregledni rad, znanstveni)

4.

Brković, Milko

Srednjovjekovne isprave bosansko-humskih vladara Veneciji // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **53** (2011), 49-100 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

5.

Brković, Milko

Srednjovjekovne isprave bosansko-humskih vladara Splitu // *Starohrvatska prosvjeta, III. serija*, **36** (2009), 371-402 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

6.

Brković, Milko

Isprave o Zadarskom miru 1358. godine // *RADOVI Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **51** (2009), 69-107 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

7.

Brković, Milko

Nedatirane i neobjavljene poljičke isprave // *Omiški ljetopis*, **IV** (2008), 4; 93-154 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

8.

Brković, Milko

Isprave bosansko-humskih srednjovjekovnih vladara Šibeniku // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **50** (2008), 15-46 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

9.

Brković, Milko

Vanjske karakteristike donesenih isprava Hrvoja Vukčića Hrvatinića // *Hrvatska misao*, **31** (2007), 2-3; 183-206 (podatak o recenziji nije dostupan, prethodno priopćenje, znanstveni)

10.

Brković, Milko

Srednjovjekovne isprave bosansko-humskih vladara Trogiru // *Hrvatska misao*, **31** (2007), 2-3; 134-164 (podatak o recenziji nije dostupan, pregledni rad, znanstveni)

11.

Brković, Milko

Međunarodni diplomatski odnosi hrvatskih narodnih vladara // *Hrvatska misao*, **32** (2007), 4; 61-75 (podatak o recenziji nije dostupan, pregledni rad, znanstveni)

12.

Brković, Milko

Splitsko-poljičke isprave iz XVII. i XVIII. stoljeća // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **48** (2006), 343-412 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

13.

Brković, Milko

Zadarsko-poljičke isprave iz XVIII. stoljeća // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **47** (2005), 247-289 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

14.

Brković, Milko

Kulturna baština u Bosni i Humu // *Hrvatska misao (Sarajevo)*, **8** (2004), 31-32/23; 135-153 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

15.

Brković, Milko

Poljičke isprave pisane u Omišu od XVI. do XIX. stoljeća // *Omiški ljetopis*, **3** (2004), 161-191 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

16.

Brković, Milko

Nekoliko neobjavljenih isprava poljičkog kančilira Marka Barića // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **46** (2004), 269-306 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

17.

Brković, Milko

Diplomatičko-paleografska analiza Bolinopolske isprave iz 1203. godine // *Prilozi - Institut za istoriju u Sarajevu*, **32** (2003), 49-74 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

18.

Brković, Milko

Mjesto izdanja Bolinopolske isprave iz 2003. godine // *Hrvatska misao (Sarajevo)*, **VII.** (2003), 27-28; 170-177 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

19.

Brković, Milko

Nekoliko poljičkih dokumenata pisanih u selu Truše (XVI.-XVIII. st.) // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **45** (2003), 201-242 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

20.

Brković, Milko

Nekoliko poljičkih dokumenata pisanih u selu Truše (XVI.-XVIII. st.) // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **45** (2003), 201-242 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

21.

Brković, Milko

Katoličanstvo bosansko-humskih vladara i velmoža // *Croatica Christiana periodica* : časopis Instituta za crkvenu povijest Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, **25** (2001), 47; 29-50 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

22.

Brković Milko

Latinska bosansko-humska srednjovjekovna kancelarija // *Hrvatski narodni godišnjak - Hrvatsko kulturno društvo Napredak*, ? (1998), 182-192 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

23.

Brković Milko

Prostor između Solina i Trogira u diplomatskim formulama srednjovjekovnih isprava // *Croatica christiana periodica*, **41** (1998), 31-52 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

24.

Brković, Milko

U Jajcu izdane isprave bosanskih vladara // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **40** (1998), 97-142 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

25.

Brković, Milko

Značaj i važnost dviju bosansko-humskih isprava za povijest Makarskog primorja u XV. stoljeću // *Croatica christiana periodica*, **21** (1997), 39; 1-18 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

26.

Brković, Milko

Pečat u ispravama hrvatskih narodnih vladara // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **38** (1996), 35-41 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

27.

Brković, Milko

Pisari isprava hrvatskih narodnih vladara // *Croatia christiana periodica*, **19** (1995), 36; 1-10 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

28.

Brković, Milko

Subskripcija i aprekcija u ispravama hrvatskih narodnih vladara // *Croatia christiana periodica*, **19** (1995), 35; 78-84 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

29.

Brković, Milko

Mjesta izdanja hrvatskih narodnih vladara // *Croatia christiana periodica*, **19** (1995), 35; 73-78 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

30.

Brković, Milko

Koroboracija u ispravama hrvatskih narodnih vladara // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **36** (1994), 25-34 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

31.

Brković, Milko

Svjedoci u ispravama hrvatskih narodnih vladara // *Croatia christiana periodica*, **17** (1994), 34; 51-58 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

32.

Brković, Milko

Sankcija u ispravama hrvatskih narodnih vladara // *Croatia Christiana periodica : časopis Instituta za crkvenu povijest Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilista u Zagrebu*, **17** (1993), 31; 11-24 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

33.

Brković, Milko

Notifikacija i naracija u ispravama hrvatskih narodnih vladara // *Croatia Christiana periodica : časopis Instituta za crkvenu povijest*

Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilista u Zagrebu, **16** (1992), 30; 72-83 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

34.

Brković, Milko

Arenga u ispravama hrvatskih narodnih vladara // *Croatica Christiana periodica : časopis Instituta za crkvenu povijest Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilista u Zagrebu*, **16** (1992), 29; 23-32 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

35.

Brković, Milko

Intitulacija i devocija u ispravama hrvatskih narodnih vladara // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **34** (1992), 75-97 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

36.

Brković, Milko

Latinska povelja bosanskog kralja Tvrtka I. izdana Braču godine 1390. // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **33** (1991), 119-130 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

37.

Brković, Milko

Povelja bosanskog kralja Tvrtka I. Mlečanima iz godine 1385. (23. VIII) // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **33** (1991), 107-118 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

38.

Brković, Milko

Bosanske srednjovjekovne isprave izdane Trogiru // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **33** (1991), 83-105 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

39.

Brković, Milko

Četiri bosanske srednjovjekovne isprave izdane Šibeniku // *Croatica Christiana periodica*, **15** (1991), 27; 38-52 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

40.

Brković, Milko

Datacija u ispravama hrvatskih narodnih vladara // *Croatica Christiana periodica* : časopis Instituta za crkvenu povijest Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilista u Zagrebu, **15** (1991), 27; 21-37 (međunarodna recenzija, članak, znanstveni)

41.

Brković, Milko

Bosanske srednjovjekovne latinske isprave izdane u Splitu // *Croatica Christiana periodica*, **14** (1991), 25; 109-125 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

42.

Brković, Milko

Tri povelje knezova Bribirskih izdane bosanskom knezu Hrvatinu Stjepaniću // *Radovi*, **32** (1990), 139-154 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

43.

Brković, Milko

Srednjovjekovne latinske isprave bosanskih vladara izdane Dubrovniku // *Anali Zavoda za povijesne znanosti Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Dubrovniku*, **28** (1990), 41-61 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

44.

Brković, Milko

Latinska povelja bosanskog bana Stjepana II. Kotromanića iz godine 1333. (15.II) // *Istorijski zbornik*, **10** (1989), 10; 7-17 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

45.

Brković, Milko

Uloga bosanskog kralja Tvrtka I. u zbivanjima prije, u vrijeme i nakon Kosovske bitke 1389. godine // *Croatica Christiana*

periodica, **13** (1989), 23; 1-8 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

46.

Brković, Milko

Povelja bosanskog kralja Tvrtka I. izdana splitskom nadbiskupu Andriji Gvaldo 1390. (30. VIII.) // *Croatica Christiana periodica*, **12** (1988), 22; 141-150 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

47.

Brković, Milko

Povelja bosanskog kralja Stjepana Ostoje iz godine 1417. // *Radovi. Razdio povijesnih znanosti / Sveučilište u Splitu. Filozofski fakultet Zadar*, **26** (1987), 13; 225-235 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

48.

Brković, Milko

Vanjske karakteristike bosanskih latinskih povelja koje se danas nalaze u Dubrovniku i Veneciji // *Hercegovina*, **6** (1987), 59-69 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

49.

Brković, Milko

Bosanski kraljevski dvor prema Zadru i Hrvojeva uloga u zadarskim događajima kraljem XIV i početkom XV st. // *Radovi. Razdio filozofije, psihologije, sociologije i pedagogije / Sveučilište u Splitu. Filozofski fakultet Zadar*, **25** (1986), 12; 155-270 (podatak o recenziji nije dostupan, pregledni rad, znanstveni)

50.

Brković, Milko

Diplomatičke formule biblijsko-teološkog sadržaja u latinskim poveljama bosansko-humskih vladara i velmoža od XII do XV stoljeća // *Croatica Christiana periodica*, **9** (1985), 15; 24-35 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

51.

Brković, Milko

Diplomatičke formule latinskih povelja bosanko-humskih vladara i velmoža od XII do XV stoljeća // *Radovi. Razdio povijesnih znanosti / Sveučilište u Splitu. Filozofski fakultet Zadar*, **24** (1985), 11; 133-148 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni) 52.

Brković, Milko

Odnosi između krčkih knezova Frankapana i franjevacu na otoku Krku u 14. i 15. stoljeću // *Croatica Christiana periodica : Čopis Instituta za crkvenu povijest Katoli?g bogoslovnog fakulteta Sveu?ista u Zagrebu*, **6** (1982), 10; 27-36 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni) 53.

Brković, Milko

Invokacija u ispravama hrvatskih narodnih vladara // *Crkva u svijetu : CUS*, **16** (1981), 2; 165-170 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, znanstveni)

Stručni radovi

1.

Brković, Milko

Šezdesetak neobjavljenih poljičkih isprava iz Tugara // *Omiški ljetopis*, **6** (2011), 245-285 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, stručni)

2.

Brković, Milko

Poljički prijepis knjižice o Isusovim mukama iz 1750. godine // *Omiški ljetopis*, **II** (2003), 129-136 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, stručni)

3.

Brković, Milko

Učinjeno u gradu Ninu // *Grad Nin*, **1** (1997), 1; 121-121 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, stručni)

4.

Brković, Milko

In memoriam Seidu M. Traljiću // *Radovi*, **32** (1990), 191-193 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, stručni)

5.

Brković, Milko

Latinske povelje i pisma bosansko-humskih vladara i velmoža od XII. do XV. stoljeća // *Croatica Christiana periodica*, **13** (1989), 24; 202-210 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, stručni)

6.

Brković, Milko

Bibliografija objavljenih izvora i literature o srednjovjekovnoj Bosni // *Pregled (Sarajevo)*, **73** (1983), 5; 528-529 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, stručni)

Drugi radovi u časopisima

1.

Brković, Milko

Neobjavljene poljičke ćirilične isprave // *Hrvarska revija. Časopis Matice hrvatske za književnost, umjetnost i kulturu življenja*, **12** (2012), 4; 26-28 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, ostalo)

2.

Brković, Milko

Diplomatička analiza Trpimirove i Muncimirove isprave: U počast Mihe Barade // *Povijesni prilozi*, **41** (2011), 85-129 (podatak o recenziji nije dostupan, pregledni rad, ostalo)

3.

Brković, Milko

Vjera u Humskoj zemlji // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **50** (2008), 335-338 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

4.

Brković, Milko

Hrvoje Vukčić Hrvatinić i zadarski događaji početkom XV. stoljeća (I.) // *Hrvatska misao*, **10** (2006), 41/29; 83-95 (podatak o recenziji nije dostupan, prethodno priopćenje, stručni)

5.

Brković, Milko

Provinciale Vetus // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **47** (2005), 399-402 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

6.

Brković, Milko

Srednjovjekovna latinska paleografije, diplomatika, kronologija i pečatoslovlje // *Hrvatska misao, časopis za umjetnost i znanost, nova serija*, **35-36-37/26** (2005), 184-189 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, ostalo)

7.

Brković, Milko

Provinciale vetus // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **47** (2005), 399-402 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

8.

Brković, Milko

In memoriam akademiku Mati Suiću // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **45** (2003), I-III (podatak o recenziji nije dostupan, vijest, ostalo)

9.

Brković, Milko

Izvori o bosansko-humskim srednjovjekovnim kršćanima // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **45** (2003), 453-457 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

10.

Brković, Milko

Mjesto izdanja Bolinopolske isprave iz 2003. godine // *Hrvatska misao (Sarajevo)*, **7** (2003), 27-28; 170-177 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, ostalo)

11.

Brković, Milko

Hrvatski franjevci i opservancija // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **43** (2001), 488-4492 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

12.

Brković, Milko

Hrvatski kraljevi // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **42** (2000), 503-505 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

13.

Brković, Milko

Hrvatska/Italija // *Croatica Christiana periodica : časopis Instituta za crkvenu povijest Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu*, **21** (1997), 40; 177-179 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

14.

Brković, Milko

Dispozicija u ispravama hrvatskih narodnih vladara // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **37** (1995), 37; 93-116 (podatak o recenziji nije dostupan, članak, ostalo)

15.

Brković, Milko

Međusobni odnosi katolika i pravoslavaca u Bosni i Hercegovini (1878.-1903.) // *Croatica Christiana periodica : Časopis Instituta za crkvenu povijest Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu*, **18** (1994), 34; 167-174 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

16.

Brković, Milko

De administrando imperio // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **36** (1994), 355-356 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

17.

Brković, Milko

Sumpetarski kartular i Poljička seljačka republika // *Croatica Christiana periodica : časopis Instituta za crkvenu povijest Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilista u Zagrebu*, **16** (1992), 30; 276-278 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

18.

Brković, Milko

Napretkova povijest BiH // *Croatica Christiana periodica : Časopis Instituta za crkvenu povijest Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu*, **16** (1992), 29; 181-183 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

19.

Brković, Milko

Napretkova povijest Bosne i Hercegovine // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **34** (1992), 237-240 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

20.

Brković, Milko

Hrvatsko Kraljevstvo Grgura Barskog // *Historijski zbornik*, **44** (1991), 1; 285-286 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

21.

Brković, Milko

Sclavorum Regnum Grgura Barskog // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **33** (1991), 303-305 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

22.

Brković, Milko

Kršćanstvo na hrvatskom prostoru // *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, **33** (1991), 301-302 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

23.

Brković, Milko

Branimirova Hrvatska u pismima pape Ivana VIII. // *Croatica Christiana periodica*, **15** (1991), 27; 171-172 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

24.

Brković, Milko

Bibliografija radova iz hrvatske crkvene povijesti // *Croatica Christiana periodica*, **14** (1991), 25; 137-164 (podatak o recenziji nije dostupan, bibliografija, stručni)

25.

Brković, Milko

Pelješka naselja u 14. stoljeću // *Radovi - Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti. Zavod za povijesne znanosti u Zadru*, **32** (1990), 179-180 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

26.

Brković, Milko

Podrijetlo Hrvata // *Zadarska revija*, **39** (1990), 4; 544-547 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

27.

Brković, Milko

Radovi Zavoda JAZU u Zadru 31 // *Historijski zbornik*, **42** (1989), 1; 390-391 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

28.

Brković, Milko

Novi broj Radova Instituta JAZU u Zadru // *Zadarska revija : Čopis za kulturu, znanost i umjetnost*, **38** (1989), 5-6; 588-589 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

29.

Brković, Milko

Bosanska kraljevina u prijelomnim godinama 1443-1446 // *Zadarska revija*, **38** (1989), 1-2; 185-188 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

30.

Brković, Milko

Zadar pod mletačkom upravom // *Croatica Christiana periodica*, **12** (1988), 21; 179-181 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

31.

Brković, Milko

Izvori i literatura o prošlosti otoka Raba od ranog srednjeg vijeka do godine 1797. // *Croatica Christiana periodica*, **11** (1987), 19; 41-43 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

32.

Brković, Milko

Utjecaj primorskih gradova na ekonomsko-socijalne promjene u bosanskom društvu u 14. i 15. stoljeću // *Zadarska revija*, **35** (1986), 5-6; 542-545 (podatak o recenziji nije dostupan, ispravak, stručni)

33.

Brković, Milko

Stijepo Obad: Stjepan Antoljak u povodu 55. obljetnice života i 50. obljetnice znanstvenog rada // *Croatica Christiana periodica : Čopis Instituta za crkvenu povijest Katoličg bogoslovnog fakulteta Sveučista u Zagrebu*, **9** (1985), 16; 165-167 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

34.

Brković, Milko

Pacta ili concordia od 1102. godine // *Croatica Christiana periodica*, **7** (1983), 11; 124-127 (podatak o recenziji nije dostupan, prikaz, stručni)

Radovi u zbornicima skupova

Znanstveni radovi u zbornicima skupova

1.

Brković, Milko

Bosanski kraljevski dvor i dalmatinski gradovi // *Braća Vranjani i vransko područje tijekom povijesti* / Božo Došen (ur.). Zadar: Ogranak Matice hrvatske u Zadru ; Općina Pakoštane, 2017.

str. 271-281 (pozvano predavanje, domaća recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

2.

Brković, Milko

Diplomatičarsko-povjesničarska analiza povelje bana Tvrtka vojvodi Vukcu Hrvatiniću u Podprozoru 1366. (11. VIII.) // *Bosanski ban Tvrtko "pod Prozorom u Rami"* / Brković, Tomislav (ur.).

Prozor : Sarajevo : Zagreb: Općina Prozor-Rama ; Synopsis d.o.o. Sarajevo ; Sxnopsis d.o.o. Zagreb, 2016. str. 13-32 (predavanje, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

3.

Brković, Milko

Diplomatičko-povijesni sadržaj bule pape Pija II. o osnutku Otočke biskupije i grada Otočca (5. III. 1460.) // *Gacka u srednjem vijeku. Zbornik radova* / Gračanin, Hrvoje ; Holjevac, Željko (ur.). Zagreb : Otočac: Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, 2012. str. 155-179 (predavanje, domaća recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

4.

Brković, Milko

Nekoliko neobjavljenih poljičkih dokumenata koji se odnose na prostor Dalmatinske Zagore // *Zagora između stočarsko-ratarske tradicije te procesa litorizacije i globalizacije. Zbornik radova* / Mate Maras i Josip Faričić (ur.). Zadar : Split: Sveučilište u Zadru ; Kulturni Sabor Zagore ; Ogranak Matice hrvatske Split, 2011. str. 375-398 (predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

5.

Brković, Milko

Pet srednjovjekovnih isprava iz XV. st. izdanih u Sinju (V' Sinj) - Cetini // *Zbornik. Stjepan Gunjača i hrvatska srednjovjekovna povijesno-arheološka baština* / Tomislav Šeparović (ur.). Split: Muzej hrvatskih arheoloških spomenika, 2010. str. 363-381

(predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

6.

Brković, Milko

Isprava kralja Stjepana Tomaša izdana u Žepču 1458. (24. X.) // *Zbornik radova Međunarodnog znanstvenog simpozija Žepče 1458.-2008.* / Marić, Franjo (ur.). Zagreb : Žepče: Hrvatski institut za povijest ; Općina Žepče, 2010. str. 11-31 (poster, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

7.

Brković, Milko

Isprave bosanskih vladara izdane na Bobovcu i u Kraljevoj Sutjesci // *Stoljeća Kraljeve Sutjeske. Zbornik radova* / Karamatić, Marko (ur.). Kraljeva Sutjeska : Sarajevo: Franjevački samostan Kraljeva Sutjeska ; Kulturno-povijesni institut Bosne Srebrene Sarajevo, 2010. str. 9-31 (poster, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

8.

Brković, Milko

Srednjovjekovna Duklja/Zeta - Kasnija Crna Gora // *Hrvatsko-cnogorski dodiri / Crnogorsko-hrvatski dodiri: Identitet povijesne i kulturne baštine Crnogorskog primorja, Zbornik radova* / Čoralić, Lovorka (ur.). Zagreb: Biblioteka, Hrvatska povjesnica - posebna izdanja - zbornici radova, 2009. str. 11-37 (predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

9.

Brković, Milko

Bosansko-humske srednjovjekovne isprave i Pavao Anđelić // *Zbornik o Pavlu Anđeliću* / Karamatić, Marko (ur.). Sarajevo: Franjevačka teologija Sarajevo, 2008. str. 67-77 (pozvano

predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

10.

Brković, Milko

Radovi Josipa Ante Solde u izdanjima HAZU u Zadru // *Fra Josip Ante Soldo (1922.-2005.) - život i djelo. Zbornik radova* / Tolić, Zvonko (ur.).

Sinj: Franjevačka provincija Presvetog Otkupitalja, Franjevačka klasična gimnazija u Sinju, Franjevački samostan Čudotvorne Gospe Sinjske, 2008. str. 191-204 (predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

11.

Brković, Milko

Zlatovićeви prijevizi starih isprava pisanih bosanicom (1464.-1780.) // *Zbornik o Stjepanu Zlatoviću* / Knezović, Pavao ; Šišak, Marinko (ur.).

Zagreb: Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu, 2008. str. 199-245 (predavanje, domaća recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

12.

Brković, Milko

Povijesni prilozi Marka Perojevića u Napretkovim izdanjima // *Stoljeće HKD Napredak (1902.-2002.), Zbornik radova znanstvenoga simpozija u povodu 100. obljetnice osnutka HKD Napredak, održanoga 6. i 7. rujna 2002. u Sarajevu* / Drmić, Ilija ; Josipović, Marko (ur.).

Sarajevo : Zagreb: HKD Napredak, Sarajevo ; HKD Napredak Zagreb, 2007. str. 417-451 (predavanje, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

13.

Brković, Milko

Bosansko-humski kršćani u križištu papinske i ugarske politike prema Bosni i Humu // *Fenomen "krstjani" u srednjovjekovnoj Bosni i Humu, Zbornik radova* / Franj Šanjek (ur.).

Zagreb: Institut za istoriju u Sarajevu ; Hrvatski institut za povijest, 2005. str. 129-178 (predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

14.

Brković, Milko

Diplomatičko-povijesna pozadina sadržaja Kočerinske ploče // *Zbornik Viganj i njegovo doba* / Mikulić, Grgo (ur.). Široki Brijeg: Gral, 2004. str. 59-78 (pozvano predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

15.

Brković, Milko; Paškvkalin, Veljko; Lovrenović, Dubravko; Šunjić, Marko; Mikulić, Planinka; Blažević, Velimir; Fabijanić, Radmila; Karamatić, Marko; Hadžibegović, Iljas; Išek, Tomislav et al.

Isprave bosanskih vladara izdane u Jajcu // *Jajce 1396-1996 : Zbornik radova sa znanstvenog simpozija u povodu 600. obljetnice spomena imena grada Jajca* / Lovrenović, Dubravko (ur.). Jajce: Društvo za zaštitu kulturno-povijesnih i prirodnih vrijednosti Jajca ; Općina Jajce, 2002. str. 75-131 (pozvano predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

16.

Brković, Milko

Isprave bosanskih vladara izdane u Jajcu // *Zbornik radova sa znanstvenog simpozija u povodu 600. obljetnice spomena imena grada Jajca* / xxx (ur.). Jajce: xxx, 2002. str. 75-131 (predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

17.

Brković, Milko

Papinska pisma druge polovice IX. stoljeća destinatarima u Hrvatskoj, Hrvatska u doba Branimira // *Hrvatska u doba Branimira. Zbornik radova sa znanstvenog skupa održanog u Benkovcu 12. lipnja 1998. godine* / Valentić, Mirko (ur.). Zadar: Hrvatski institut za povijest, Matica hrvatska - Benkovac,

2002. str. 69-85 (predavanje, domaća recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

18.

Brković, Milko

Identitet i djelovanje dominikanaca i franjevac srednjovjekovne Bosne i Huma, Između povijesti i teologije // *Između povijesti i teologije. Zbornik radova u čast fra Atanazija Matanića u povodu 80. obljetnice života i 50. obljetnice znanstvenoga rada* / Sopta, Josip (ur.).

Zadar : Krk: Povijesno društvo Krk, 2002. str. 247-256 (poster, domaća recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

19.

Brković, Milko

Diplomatička analiza srednjovjekovnih isprava o Duvnu // *Duvanjski zbornik* / Krišto, Jure (ur.). Zagreb : Tomislavgrad: Hrvatski institut za povijest, 2000. str. 541-556 (predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

20.

Brković, Milko

Diplomacija hrvatskih narodnih vladara // *Zbornik Diplomatske akademije* / Valentić, Mirko (ur.). Zagreb: Diplomatska akademija Ministarstvo vanjskih poslova Republike Hr, 1999. str. 27-42 (predavanje, domaća recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

21.

Brković, Milko

Značaj i važnost dviju bosansko-humskih isprava za povijest Gornjeg primorja u XV. stoljeću // *Hrvatski rasadnik* / Radelić, Zdenko (ur.). Zagreb: Društvo Gornjoprimska općina Gradac i prijatelji, 1999. str. 125-142 (predavanje, domaća recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

22.

Brković, Milko

Teritorij kasnijih Kaštela u diplomatskim formulama srednjovjekovnih isprava // *Zbornik Kaštela kolijevka Hrvatske* / Milan Hodžić (ur.). Kaštel Stari: Matica hrvatska Kaštela, 1998. str. 55-65 (predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), znanstveni)

Stručni radovi u zbornicima skupova

1.

Brković, Milko

Izvori za srednjovjekovnu hrvatsku povijest u djelima D. Mandića // *Fra Dominik Mandić (1889.-1973.). Zbornik radova sa znanstvenog simpozija održanog u prigodi 40. obljetnice njegove smrti (Mostar - Široki Brijeg, 24. i 25. listopada 2013.)* / Marić, Ante (ur.). Mostar : Zagreb: Hercegovačka franjevačka provincija Uznesenja BDM ; Franjevačka knjižnica, Mostar ; Hrvatski institut za povijest, Zagreb, 2014. str. 884-917 (predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), stručni)

2.

Brković, Milko

Društveno-politička zbivanja na hrvatskom etničkom prostoru za života fra Lovre Šiktovića (1682.-1729.) // *Zbornik o Lovri Šitoviću* / Knezović, Pavao (ur.). Zagreb: Knjižnica Tihi pregaoci, 2009. str. 15-33 (pozvano predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), stručni)

Drugi radovi u zbornicima skupova

1.

Brković, Milko

Uloga Vjekoslava Maštrovića oko obnove kompleksa Samostana sv. Marije i osnivanje SICU u Zadru // *Zbornik o Vjekoslavu Maštroviću* / Grubić, Miro (ur.). Zadar: Znanstvena knjižnica Zadar, 2015. str. 63-72 (poster, cjeloviti rad (in extenso), ostalo)

2.

Brković, Milko

Povijesni prilozi Marka Perojevića u Napretkovim izdanjima // *Zbornik radova* / Topić, Franjo (ur.). Sarajevo: Hrvatsko kulturno društvo Napredak, 2002. (predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), ostalo)

Sažeci sa skupova

Druga sudjelovanja na skupovima

1.

Brković, Milko

Povijesni prilozi Marka Perojevića u Napretkovim izdanjima // *Stoljeće HKD Napredak* / Topić, Franjo (ur.). Sarajevo: Hrvatsko kulturno društvo Napredak, 2003. str. x-x (predavanje, međunarodna recenzija, cjeloviti rad (in extenso), pregledni)

2.

Brković Milko

Zadar u XIII. stoljeću // *Zbornik radova znanstvenog skupa Marko Polo i istični Jadran u 13. Stoljeću* Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti (HAZU), 1996. str. 51-61 (predavanje, domaća recenzija, cjeloviti rad (in extenso), pregledni)

Ocjenski radovi

Doktorske disertacije

1.

Brković, Milko

Latinske povelje i pisma bosansko-humskih vladara i velmoža od XII. do XV. stoljeća, 1989., doktorska disertacija, Filozofski fakultet, Zadar

Magistarski radovi

1.

Brković, Milko

Latinske povelje bosansko-humskih vladara i velmoža od XII do XV stoljeća, 1985., magistarski rad, Filozofski fakultet, Zadar

Ostale vrste radova

1.

Brković, Milko

Starinska propovijed na Cvjetnicu 1770. godine, 2005. (podatak o recenziji nije dostupan, popularni rad).

2.

Brković, Milko

Natuknice za Hrvatski leksikon, sv. I., II., 1996. (podatak o recenziji nije dostupan, natuknica u enciklopediji, leksikonu, rječniku i sl.).

3.

Brković, Milko

Uskrs u Hrvata, 1993. (podatak o recenziji nije dostupan, popularni rad).

<https://www.bib.irb.hr:8443/pregled/profil/12120?report=1>

MILKO BRKOVIĆ: EVANĐELISTAR KNEZA MIROSLAVA JE DJELO STARE HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI

13 prosinca 2004.

U NOVOM trobroju sarajevskog časopisa "Hrvatska misao" zadarski povjesničar Milko Brković tvrdi kako Evanđelistar kneza Miroslava pripada hrvatskoj književnosti, a ne, kako se dosad tvrdilo, srpskoj književnosti.

U časopisu sarajevskog ogranka Matice hrvatske za travanj-rujan 2004. Milko Brković u tekstu "Kulturna baština u Bosni i Humu" piše da je Mavro Orbini, dubrovački dominikanac, poistovjetio kneza Miroslava, oca kneza Andrije Humskoga, s Nemanjinim bratom Miroslavom, koji je jedno vrijeme također bio humski knez, pa se zbog te zamjene i poznato Miroslavovo Evanđelje njemu pripisivalo.

Povijesni izvori svjedoče da se otac srpskog Miroslava nije zvao Zavida, napominje Brković i dodaje kako je Zavida bio otac Miroslava Humskoga.

Evanđelistar koji se sačuvao u samostanu Hilandar na gori Atosu đakon Grigorije posvetio je upravo Zavidinu sinu Miroslavu, ističe Brković i dodaje kako je onaj srpski knez Miroslav pomoću bizantskoga cara Emanuela Komnena oko godine 1174. dobio na upravu veći dio Huma s glavnim gradom Stonom.

Taj Nemanjin brat Miroslav uzeo je nakon toga iz jednog dvora bivšega kneza Miroslava Evanđelistar i darovao ga je svojem bratu ili njegovu sinu Rastku, poslije Savi, napominje Brković i dodaje kako su ga oni za svojega monaštva odnijeli u samostan Hilandar na Atosu.

"Evanđelistar nije sastavljen prema istočnom obredu niti je pisan bugarsko-srpskom ćirilicom 11. i 12. stoljeća", piše Brković i dodaje

kako je pisan najstarijim oblikom hrvatske ćirilice, bosančicom, koja je još bila pod jakim utjecajem glagoljice

"Jezik Miroslavova Evanđelistara je hrvatska redakcija staroslavenskih glagoljskih knjiga", piše Brković i dodaje kako su "umjetnički ukrasi na njem rađeni u romanskom stilu talijanskog utjecaja kao i oni u ostalim djelima dalmatinske Hrvatske."

"Među tim ukrasima nalazi se i hrvatski pleter koji Srbi nikad nisu upotrebljavali", piše Brković i zaključuje da zato taj Evanđelistar "treba ubrojiti u stara djela hrvatske, a ne srpske književnosti".

Milko Brković je povjesničar na Zavodu za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru i profesor na Sveučilištu u Mostaru. Autor je mnogih povijesnih radova. Napisao je nekoliko knjiga, među kojima je i knjiga "Isprave hrvatskih narodnih vladara i latinske isprave bosansko-humskih vladara i velmoža".

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/milko-brkovic-evandjelistar-kneza-miroslava-je-djelo-stare-hrvatske-knjizevnosti/239120.aspx>

FELJTON**HANDŽAR U LEĐA**

09/07/2016

Zapis prof. dr. sc. Milka Brkovića, nastao tijekom Domovinskog rata[/su_heading]

Od početka godine 1992. u gradu Zadru djeluje “Hrvatska zajednica Herceg-Bosna”, koja će se nešto kasnije, zbog političkih razloga, promijeniti u podružnicu Hrvatskog kulturnog društva Napredak. Njezino se članstvo u Zadru, što registriranih što neregistriranih, kretalo i do tisuću članova. Strukturu njezina članstva čine doseljeni Hrvati u Zadar, mahom iz Bosne i Hercegovine, zbog raznoraznih razloga, ponajviše iz političkih razloga i trbuhom za kruhom. [ad id=”93788”]

Uglavnom svi koji su tu stigli i nešto postigli, postigli su svojom marljivošću, vlastitim znojem, kako muški tako i ženske. Svrha

djelovanja Hrvatske zajednice Herceg-Bosna u Zadru je *humanitarna pomoć* ljudima kojima je srbo-četnički rat učinio nepravdu, kako onima u užoj Hrvatskoj tako i onima u Bosni i Hercegovini. Proširenjem agresije iz Hrvatske u Herceg-Bosnu počeli su tamo strahovito stradavati i muslimani i Hrvati. Određeni broj i jednih i drugih našao se među prognanima i u Zadru, u kojem su se, nije pretjerano reći, bolje snašli muslimani nego li Hrvati. Prognani Hrvati su uglavnom dolazili kod svoje rodbine i pokoje uzorite kršćanske katoličke obitelji, te u puno slučajeva dalje na zapad, naravno i jednima i drugima na teret, dok su muslimani iskoristili sve izvore i vidove humanitarne pomoći na državnoj razini (službene i neslužbene) i smjestili se u ustupljene hotele i druge državne ustanove za izbjeglice. Čak su ih i neke kršćanske obitelji primile u svoje kuće. O muslimanskoj snalažljivosti i organiziranosti u Zadru dovoljno je vidjeti podatke u Hrvatskoj zajednici Herceg-Bosna koja im je dala niz usluga i mnoštvo pomoći, zatim pri socijalnom osiguranju, uredu za izbjeglice i prognanike i slično, a da se ne govori o njihovom “Merhametu” i privatnoj organiziranosti. Zamislimo kako bi se tek snašli da je Zadar muslimanska sredina? Svaka im čast, oni su ljudi budućnosti, malte ne”izabrani narod” kao i hrvatski Srbi.

U bivšoj Bosni i Hercegovini, kako bi to Srbi ovih ratnih dana rekli, muslimani su ljudi koji nemaju svoje povijesno utemeljenje nacionalnosti. Na temelju vjere oni kroz ovaj rat traže i nacionalnost i državu, a to će po svoj prilici i uspjeti jer su Amerika, Velika Britanija i Francuska za to. Te su države kadra to učiniti jer imaju interesa u tome, Amerika jer od arapsko-muslimanskog življa ima naftu i svjetski je policajac, dok Engleska i Francuska uz to želi na taj način osakatiti Hrvate i pomoći prijateljima Srbima. Bosanski su muslimani ustvari čiste poturice koje su nastale od dolaska Turaka u te hrvatske krajeve. Oni su vjerska skupina kojima su prije dvadesetak godina Srbi unitarne Titove Jugoslavije dozvolili i skupa s njima izmislili nacionalnost “Musliman”, kako bi im, već ionako zamrlu svijest, da su potekli od srednjovjekovnih bosanskih Hrvata,

zatrli i još više predali zaboravu. Srpski je cilj “doborohotnosti” prema muslimanima dobro znan. Ta, dok islam s Turcima nije došao u srednjovjekovnu Bosnu, osobito do god. 1463., u Bosni nije postojala niti jedna pravoslavna crkva ni “manastir” a time zasigurno ni Srba. Dolaskom islama u Bosnu dolazi i pravoslavlje i srpstvo, štoviše pravoslavni svećenici skupljaju poreze za Turke i prisiljavaju preostali katolički i hrvatski živalj da prelaze na pravoslavlje, osobito je u tome naglašeno područje Trebinjske biskupije, da bi Turcima mogli što više dati poreza. Turci im pak u tome obilato izlaze na ruku, zauzvrat im daju veću slobodu vjere.

Ni samim Turcima nije bilo u interesu da sve pređe na islam, jer tko bi onda bio bespravna raja. Spočetka su, dakle, u Bosni na islam prelazili samo katolički i patarenski Hrvati, a nikako pravoslavci jer su oni tu tek s Turcima došli kao pravoslavci. Mora se priznati da je pojedincima iz tih vjerski skupina dobro došao islam jer su u njemu našli bolju materijalnu osnovu i obećanja za život a i za svoje vjerske osjećaje utjehu u monoteizmu. Osim toga i za Bosnu je kroz ta stoljeća vrijedilo načelo “čija zemlja toga i vjera”, tim više što tada nacionalno u današnjem smislu riječi nije ni postojalo, dok je vjersko bilo najvažnije. Stoga bosanske muslimane treba pisati “muslimani” a ne “Muslimani”, jer je to vjerska skupina koja je nastala od Hrvata kao što su na kraju krajeva prije njih nastali i bosansko-humski katolici. Ipak u vrijeme i prije Prvog i Drugog svjetskog rata mnogima je proradila svijest da su po vjeri muslimani a po narodnosti Hrvati. Radi toga su u vrijeme Nezavisne države Hrvatske obilato nagrađeni i postali su “cvijet Hrvata”, ali kad su Srbi dobili rat “cvijet Hrvata” postade opet pravi musliman. Srbi im za to 1974. podariše nacionalnost “Musliman”, bojeći se valjda da im nakon “hrvatskog proljeća” ponovno ne bi proradila svijest u razlikovanju vjerske i nacionalne pripadnosti. I doista na početku Domovinskog rata u Hrvatskoj 1990./1991. umalo opet ne dobiše svijesti da su i oni kao i katolici po nacionalnosti Hrvati i da su primili islamsku vjeru a ne naciju. Međutim, jedanput su ih četnici za to drastično kaznili pa se pobojaše da im se to opet ne dogodi, a

to se evo sada događa u istočnoj Bosni, pa im je draže biti narodnost “Musliman”. Autor je ovoga napisa išao s muslimanima u osnovnu školu prva četiri razreda, a zajednički nam je učitelj bio musliman (Mehmed KreiĆ), i sjeća se da su se tad pisali: po narodnosti Hrvati, a po vjerskoj pripadnosti muslimani. Međutim, već poslije kad smo bili šesti do osmog razreda bila je rubrika narodnost popunjavanja s “neopredjeljeni” umjesto “Hrvat”. Kao što su bosanski Hrvati primili kršćanstvo, tako je kasnije veći dio tih Hrvata primio islam. Ta o tome još ima živih ljudi koji znaju kad su im djedovi primili islam. U općini Vitez postoji omanje selo Muratovići za koje i moji roditelji, koji su tada bili relativno mlađi ljudi, znaju da ih je izrodila katolkinja Hrvatica iz zaseoka Kolakove kuće u Jardolu. U muslimanskom selu Bukve prezime Žigonja su muslimani a u Donjoj ili Gornjoj Večeriskoj, dakle s desne strane rijeke Lašve, su katolici i Hrvati. Muslimani Žigonje znaju točno kad im je djed primio islam.

Čitajte i ovo

Genocid u NDH: Umanjivanje, banaliziranje i poricanje zločina

Najvažniji nastupi i najveći uspjesi hrvatskih sportaša u 2022.

Plin i razaranje infrastrukture – najopasnija ruska oružja **Teške kušnje izranjenog krysa**

I tako bezbroj primjera širom Bosne i Hercegovine. I danas muslimani Lašvanske doline čišće i ljepše govore ikavicu nego katolici. Što je muslimansko selo zabitije i zaostaliije tu se više upotrebljava ikavica i stari hrvatski izrazi. Sjećam se da su ta sela zadržala i neke katoličke običaje. O Uskrsu dobar dio i njihove djece boja jaja i to ne smeta niti najžešćim muslimanima. Naši nam roditelji pričahu kao su se i njihovi stari oblačili u katoličke odore i potajno bivali nazočni noćnim kršćanskim obredima za velike blagdane. Sjećam se muslimanske obitelji Zubčić u selu Bukve koja nikad nama katoličkoj djeci nisu govorili “vlasi”, kako su nas muslimani pogrdno zvali kao i mi njih “balijama”. Ta je obitelj po svoj prilici puno kasnije primila islam jer su se putpuno drukčije ponašali od onih koji su ga ranije primili. U njihovom je intimnom obiteljskom životu potpuno drukčije izgledao život, nego li u “starinskih muslimana”. To su primjećivali i muslimani, naši vršnjaci. Mi smo djeca i kod mnoštva drugih naših vršnjaka iz muslimanskih obitelji primjećivali razlike u muslimanstvu, ali tada nismo znali što to znači, jer smo i jedni i drugi trebali biti odgajani za “bratstvo i jedinstvo” i bez vjerske “zatucanosti” i nacionalne svijesti. Najokrutnije, najdrastičnije, najtužnije, i najžalosnije u svemu tome je što ta vjerska skupina Hrvata, nekoć katolika i patarena, u hrvatskom domovinskom ratu ove 1993. godini podnosi iste žrtve koje su nekoć, primjerice točno prije 530 godina, podnosili njihovi pradjedovi kršćani. Zar nije tragedija da danas na isti način smrdljivi četnici siluju i kolju mlade “bulice” kao što su to Turci nekoć radili prababama tih istih “bulica”. A o drugim načinima stradavanja tih negdašnjih Hrvata kroz ovaj rat puno će se toga nakon rata saznati. Stoga je sve bliže činjenici pomisao da je čovjek Hrvat u Bosni proklet koje god vjere bio. Kroz povijest je od početka tako bilo, a zanimljivo bi bilo vidjeti da li bi bilo tako i kad bi cijela Bosna primila provoslavlje?

Muslimane u Bosni i u novije vrijeme drugi narodi nazivaju, pored uljudnog “muslimani” i pogrdno “Turci”, “balije”, “poturice” i slično. Radi toga oni imaju ne mali kompleks, pa tvrde da je srednjovjekovna Bosna i Hum njihova prvotna domovina, što je gola činjenica, međutim, činjenica je također da su Turci srednjovjekovnu Bosnu i Hum, potonjeg su oni sami počeli nazivati Hercegovinom (po hercegu Stjepanu Vukčiću Hrvatiniću Kosači), osvojili sabljom i ognjem i pomuslimanili dio hrvatskog živalja, koji je kasnije, na temelju boljih uvjeta življenja i privilegija, sve više postajao brojniji. O tome nam jasnu sliku daju sačuvani turski defteri iz kojih je jasno vidljivo kako se u pojedinom selu ili naselju smanjivao broj kršćanskih “dimova”, a povećavao broj muslimanskih. Stoga je, da bi se zatomilo kompleks i sramotu, muslimanskim idelozima i političarima potrebna nacija “Musliman”.

Ti i takvi bosanski muslimani, tada većinom kao turski podanici a kasnije i kao samostalan element, osobito velmože koje su primile islam, od sredine XV. stoljeća pa naovamo iskorištavaju svoje donedavne sunarodnjake kršćane čineći kroz povijest mnoge od njih mučenicima u pravom smislu riječi. To čine u prvom redu iz koristoljublja i osobito poradi svoje nove vjere – *islama*, koja je uglavnom i glavni pokretač sukoba. Ne treba zaboravljati da muslimani imaju simbol polumjeseca i da fanatično vjeruju da kad se on ispuni da će onda i islam ovladati cijelim svijetom. Izgleda da su upravo od njih Srbi poprimili ideje o velikoj Srbiji. Uz to se treba prisjetiti da su pravoslavni vlasi, koji kasnije postaju Srbi, u osvajanju hrvatskih zemalja od strane Osmanlija sudjelovali u njihovoj vojsci s ne malim brojem, koji su se uostalom, kako je rečeno, tek s dolaskom Turaka počeli naseljavati u Bosni i Hrvatskoj i kasnije postajati Srbi. Nije li slučajnost da njima sada muslimani pomažu rastočiti Bosnu, a i Hrvatsku, iako su to u biti dva nepomirljiva neprijatelja. I kao što su Srbi pod turskim jarmom trpili i čekali pogodan trenutak da ga zbace, ali i istovremeno uživali njihove privilegije dobivene za svoje krvave pohode na druge

kršćane, tako su muslimani činili u obima Jugoslavijama, naravno i jedni i drugi na štetu Hrvata. I jednima i drugima je zajedničko *oteti i pobiti hrvatsko*. Jedino su tada u savršenoj slozi. Stoga i vode ratove samo na hrvatskom teritoriju. To ih je u Bosni i zbližilo 1993. u krvavom pohodu na Hrvate Lašvanske kotline i drugim dijelovima Bosne. Četnicima je tada bilo u interesu da se kolju “balije” i “ustaše”, te stoga na svim bojištima gdje su do te godine bili skupa “balije” i Hrvati vode polituku zavađanja, a la Travnik, jedan i drugi, Zenica i na mnogim drugim mjestima.

Bez obzira što bosansko-hercegovački muslimani nisu nacija, već vjerska skupina, oni se ponašaju kao da su najstariji narod. Njima je zato i potrebno prisvajati bosansko-humske srednjovjekovne vladare za svoje, u čemu imaju pravo samo u tome jer su i njihovi pradjedovi, ali tada kršćani, jer tada islama i njegovog polumjeseca nije bilo u tim krajevima. Njima je nadalje potrebna bošnjačka nacija s tri vjere, bošnjački jezik i slično, samo da se riješe kompleksa svoga porijekla koje im toliko smeta da neupućenu čovjeku nije jasno zašto to kriju kao zmija noge. Koliko su se odalečili od svojih korjena neka nam to između bezbroj primjera pokaže njih i samo nekolicina priprostih. U primitivnim muslimanskim selima srednje Bosne postoji ovakvo mišljenje o njihovim sunarodnjacima Hrvatima, koje oni u tim krajevima nazivaju pogrdno “vlasi”: “U Kurhanu (Kuranu) piše, da se s vlahom može jisti (jesti) i pihti (piti), ali uvijek treba gledati kako ćeš ga nožem ubosti”. To citirija stariji i ozbiljni muslimani, u svojim krugovima, koji se doduše jedva znaju potpisati latinicom, a kamo li da znaju ijedno arapsko slovo kojim je pisan Kuran. Kako oni znaju što piše u Kuranu, kad ga ne znaju čitati ni u prijevodu, niti znaju da postoji prijevod? Takvom ih je tumačenju naučio netko tko ga zna čitati! Ili na primjer kad se uz “kahvu” počnu spominjati da “nema više onog vaktā kad smo mi s vlaškim nevistama prvu noć spavali”. Ili pak “nema onoga vaktā kad smo mi sjedili u hladovini pokraj guvna i čekali da kauri ovršu šenicu, a mi onda sebi s kamare

odsjećemo koliko hoćemo”. I niz drugih primjera nepravde, koji bi nas odveli daleko – daleko.

Vratimo se na “Hrvatsku zajednicu Herceg-Bosnu” i njezin odnos prema muslimanima. Pored navedene pomoći muslimanima čak je određen broj članova te zajednice naklonjen savezu s muslimanima, vjerojatno poradi kršćanskih vrlina. U tom smislu se proširivala suradnja s njima, s njihovim “Merhametom”, pa čak i s muslimanskom strankom za Dalmaciju (SDA). Drugi su članovi izražavali sumnju u to prijateljstvo, naravno jer su živjeli s muslimanima pa znaju tko su oni. Savez je plemenita stvar, ali ajme onomu tko s muslimanima sklapa savez. Spomenimo da su to činili neki od srednjovjekovne bosanske vlastele pa su se gorko pokajali. Takav je slučaj bio i s hercegom Stjepanom Kosačom, a osobito s pojedinim njegovim potomcima, od kojih su se neki i poturčili, a sam herceg je već prije propasti Bosne naivno vjerovao Turcima i s njima šurovao, koji su pak skupa s njim njegovu *Humsku zemlju* počeli zvati Hercegovina. Plod toga je da su njegovim sinovima i nasljednicima god. 1482. Turci oteili Hercegovinu, prije toga popalivši je, pobivši i protjeravši mnoštvo življa i isto tako odvevši mnoštvo ljudi, žena i djece u ropstvo. Ne treba se čuditi Dalmatincima što ne znaju tko su muslimani, jer to je “soj” koji se zna uljudno predstaviti onome tko ga ne pozna, ali se treba čuditi Hercegovcima koji to trebaju znati. Nasreću, većina Hercegovaca zna što su “balije”.

Dok srbo-četnici u ovom ratu prolijevaju hrvatsku krv po Hrvatskoj, pale hrvatska ognjišta, ruše, pljačkaju, siluju i svaka druga zlodjela čine, dotle neki vodeći muslimani u Bosni govore: “To nije naš rat; nek se krstovi međusobno biju; “lilaj” Šaćire Bosna je naša” i slično. Nedugo nakon toga puće lonac o glavu i “Bosancima”, budućim “Bošnjacima”. Žali Bože što nastrada muslimanska sirotinja i nejačad. Jadne muslimanske curice, moraše nasilno leći pod smrdljive bradonje. Ne može se ni zamisliti kolika je njihova patnja, bol, sramota, poniženje, a o poklanima se ništa ili malo zna. Hrvati u BiH i Hrvatskoj priskočiše u pomoć, primiše

jadnike u svoje domove, nahraniše ih, pomogoše njihovim izgubljenima, ostaše na bojišnici da bi zaustavili četnike i na puno mjesta uspješe. Istovremeno muslimanski sposobni muškarci slegoše se u Travnik, Bugojno, Konjic, Zenicu, Kakanj, Visoko i u mnoga druga bosansko-hercegovačka mjesta, a onda udariše kukavički s leđa na te svoje saveznike i to uglavnom i samo onim što su im Hrvati dali ili propustili da dođe do njih iz muslimanskih zemalja. Kojeg li nevjerstva! I dok su govorili u Zadru i Dalmaciji da smo im pravi prijatelji i saveznici, kupeći hranu, odjeću, oružje i sve drugo potrebno za život, mi smo im naivno vjerovali. Nevjerojatno je koliko su po zlu slični Srbima, kao da su od njih potekli. I kao što u početku ovoga rata za malu ogrebotinu nekog nepoznatog Srpčeta dozna odmah cijeli svijet, tako evo sada za balije čuju svi, iako niti ne znaju na karti gdje se ta Bosna nalazi, a ovi posljednji to znaju slagati na kubik. Dok su ih Srbi klali ko stoku nisu smili ni pisnuti i da im svijet nije sklon ne bi se znalo ni za djelić njihove poklane sirotinje, a sada Hrvatima izmišljaju nedjela i puštaju na volju svom balinluku da radi što hoće. Međutim, s druge strane za bosanske se Hrvate u svijetu ne smije ni čuti. Oni moraju trpjeti i umirati bez buke i ičijeg svjedočenja, ta oni ionako vjeruju u kraljevstvo nebesko pa im onda njihovi neprijatelji čine dobro, jer im naime omogućuju najkraći put do Kraljevstva nebeskog u kojeg vjeruju. Štoviše, još će ispasti na kraju da trebaju biti zahvalni svojim krvnicima.

Srbi, Englezi, Francuzi, Rusi, Grci (Bizantinci!) i Amerikanci i još poneki savršeno provode svoj pokus i pakleni plan na hrvatskom teritoriju. Kako li brozo u tome nadoše zajednički interes? Koliki je to cinizam kad se po tom planu dogovore okrenuti muslimane, doduše prevrtljivce, prirodne četničke protivnike i hrvatske saveznike, protiv Hrvata, a onda Srbi tobože ispadaju humani puštajući Hrvate da bježe preko tobožnjeg srpskog teritorija, kojeg su naravno prije oteli Hrvatima, da se spase od svojih saveznika muslimana. To su Srbi mogli naučiti samo od Bizantinaca

koji su i Turcima bili uzor. A muslimanske vođe prihvatiše takvu prljavu igru.

U srednjoj Bosni je bilo toliko tobožnjih mirovnjaka da nije bilo nikakve mogućnosti doći do rata u tom kraju. Međutim, pokazalo se da su to "mirovnjaci" pripremali pune dvije godine, od 1991.-1993., kako bi omogućili svojim prijateljima četnicima da im ruke, krvlju omašćene, budu slobodnije za daljnje pokolje u drugim krajevima. Takva taktika je bila primjenjivana prije srednje Bosne u mnogim drugim njenim krajevima, a još prije u Hrvatskoj, ali ovdje je najduže pa time i najlakše pripremljena, jer se primjenilo svo stečeno iskustvo iz drugih hrvatskih krajeva. Sve se to od početka moglo naslutiti, ali se, zbog neznanja i početne nesposobnosti, te političke nezrelosti ništa ozbiljnije nije poduzelo među nesložnim Hrvatima. Herceg-bosanskim Hrvatima ne treba puno da obrane svoju grud. To Srbi, muslimani i njihovi prijatelji dobro znaju, pa stoga dobro paze da im se i to malo ne bi pružilo. No, nadajmo se da će se tamošnji Hrvati, ako ništa, ono iz inata obraniti.

Još na početku rata u Hrvatskoj, kad u Bosni još ni jedna puška nije opalila, prognani muslimani od Banja Luke dolaze u srednju Bosnu i govore da su njima tu obećane kuće i zemljište od Hrvata i da su radi toga i napustili svoja ognjišta. Zna se tko im je to obećao, četnici! Nakon toga pada bogata Posavina i drugi hrvatski teritoriji, a evo sada hoće se cijelu Bosnu i po mogućnosti Hercegovinu. Sela Doljani i Kiseljak kod Žepča, a prije toga i mnoga druga hrvatska mjesta Bosne i Hercegovine, npr. sela Travnika i Viteza, oživješe muslimansku privrženost svojim davnim vjerovjesnicima Turcima i njihovim zulumima. Evo u novije vrijeme primjenjuju srbo-četničku taktiku iz Hrvatske. Time, već bezbroj puta, ponovno zabiše handžar (nož) u leđa svojoj subraći po zajedničkim precima, a izgledalo je da to ovoga puta neće učiniti, jer su pak i sami osjetili nepravdu i bila bi im oproštena sva ona stoljeća njihova zulum, ali oni to ne htjedše već nastaviše zlom uzvraćati za primljeno dobro. Uzeše primjer Turaka koji im donesoše islam kao način vjere u Boga, a u zadnje vrijeme i primjer četnika koji su to radili kroz sva tri zadnja

rata na hrvatskom teritoriju. Ali zašto kad su Hrvati na svome i ne idu ni u Srbiju ni u Turke? Zašto kad Hrvati samo na svome traže približna prava koja imaju Srbi i muslimani?! Je li to usud ili ljubomora na njih što su stari 14 stoljeća?

U Zadru živi također jedan broj nastanjenih muslimana koji su poženili dalmatinske Hrvatice, kao uostalom i jugooficiri i ostali četnici, od kojih su neki na važnim i odgovornim radnim mjestima. Oni se u zadnje vrijeme okupljaju oko svoga "Merhameta" i još više oko stranke SDA. Prije toga su se okupljali oko jugo-organizacija. Potrebno je prisjetiti se da je većina zadarskih muslimana, pa i intelektualaca, bila za očuvanje Jugoslavije, čak i onda kad je Hrvatska najviše krvarila i kad ju je priznalo više od pola Europe. Među takvima, primjera radi, u Zadru djeluje i musliman Šefik Nadarević, oženjen Hrvaticom, srednjoškolski profesor povijesti. On se u zadnje vrijeme u ime svoje SDA razmeće dijelom hrvatskog mora i teritorija kao da mu je to babovina Mehmeda II. Osvajača Silnog. Taj i takav profesor povijesti misli da voli Bosnu više nego drugi doseljenici iz nje pa je proširuje, kao da kao profesor ne zna kad je i na koji način Neum pripao komunističkoj Bosni i Hercegovini, a prije toga kako su ga Turci dobili 1699. 1718. godine. Rečeno je već gdje bio Šefik kad je Ivan Bender branio Neum od srbo-crnogorskih četnika. Što će reći zadarska djeca kad doznaju da ih krivo uči? Možda ih taj profesor u školi uči istinitim povijesnim činjenicama, a u privatnom izvanškolskom životu ima pravo govoriti što hoće? Zar je to zahvalnost što ga je zadarska sredina prihvatila bolje nego svoje bližnje sunarodnjake? Ili on možda ide na ruku pojedincima u Dalmaciji za koje u Bosni može biti samo "Bosanac" a nikako Hrvat?!

Na kraju ovoga neka mi oprostite na ljutnji oni muslimani i Srbi koji nemaju zle namjere i primisli i koji ne zabijaju noževe u hrvatska leđa, svi oni koji zastupaju istinu i pravednost. (Napisano krajem 1993. po preporuci i nagovoru predsjednika Ivana Tadića i drugih u odboru Herceg-Bosne u Zadru s nakanom da se preko novinara Stanka Bašića objavi u *Slobodnoj Dalmaciji* kako bi neupućeni u

Dalmaciji saznali što se stvarno zbiva u Bosni. Bašić i ne pogledavši članak odbio je to objaviti s obrazloženjem da je to prije trebalo i da sada više neće imati učinka). (Čitajući ovaj napis ponovno tek u veljači 2003. na ovo mjesto umećem misao koju sam nosio u sebi sve od vremena kad su islamski fundamentalisti, Alkaida, na čelu s bin Ladenom, srušili dva američka nebodera: Mislim da se to dogodilo prije 1993. u Bosni islam ne bi učinio onoliko zla nad Hrvatima katolicima, jer bi Amerikanci, Englezi, Francuzi i drugi vodili potpuno drugu politiku u Bosni).

Već slijedeće godine (1994.) pokazalo se da sam objektivno gledao ratnu stvarnost. Evo dakle kako pojedini muslimanski intelektualci i znanstvenici poimaju Bosnu. Tri autora, dr. Enver IMAMOVIĆ, dr. Ibrahim TEPIĆ i dr. Ibrahim BUŠATLIJA, u svojoj nabrzinu pisanoj ratnoj knjizi *Neum i bosansko primorje*, Vojna biblioteka – Press centar Armije BiH, Sarajevo 1994., 40 stranica, hoće ništa manje nego Bosnu od Omiša do Igala. Na ciničan način stavljaju na početku za moto knjige riječi književnika Stijepa Mijovića, koje taj čovjek nije izrekao, a koje glase: "... Gdje je bio do sada izlaz (Bosne i Hercegovine) i gdje je on? Zna se: na Neumu. Gdje je i do sada bio! Neum je teritorija Republike Bosne i Hercegovine. Neum jeste etnički hrvatski ali – to nije Republika Hrvatska. Ponavljam, jeste hrvatski, ali nije Hrvatska... Ne igrajte se štovani mojim domom. Ni mojom domovinom..." Za takve se stvari u Bosni kaže "Lažeš ko Turčin (balija)". Osim toga, od kada to znanstvenici koriste književnike u dokazivanje povijesnih činjenica? U tom se stilu, da ne bi izgledalo jednostrano, u uređivačkoj ekipi nalaze i neka hrvatska imena (Ivan Brigić, kojemu nedostaje profesija iz CK, Dragan Marković, Darko Skert i Jozo Bajo), a iznad svega ukradeni grb s ljiljanima kojega je Armija uzela za svoj znak. Pa zar povjesničari te vojske ne znaju da su se njihovi poturčeni preci borili zakrivljenom sabljom protiv tih ljiljana i da su im se oni pričinjali "krstovima". Još ljepši biser naslovnih stranica je UDK oznaka CIP-a po kojoj se Bosna i Hercegovina još duboko nalazi u SFRJ-otu. Financijska potpora za to i sve što slijedi u sadržaju drugog izdanja

te knjižice benevolentno je osigurana od strane *Benevolence International Foundation* iz USA.

U drugoj polovici 1993. godine vođeni su pregovori o mirnom rješenju sukoba u Bosni i Hercegovini, dakle u vrijeme najjačih sukoba Hrvata i muslimana. Pregovarači su predložili Hrvatima, Srbima i muslimanima u Bosni i Hercegovini podjelu na tri zasebna entiteta u obliku Unije republika, što su sve tri strane u načelu prihvatile ali su nastali nesporedaji oko teritorijalnih razgraničenja. Prema pojedinim prijedlozima Bosna i Hercegovina bi postala "država koridora", gdje se, između ostalog, predviđalo uspostavljanje *mostovnog koridora* u dužini od desetak km iz pravca Tuzle prema Brčkom, a muslimani su zahtijevali izlaz na more, pa se pojavila i ideja da se selo Čeljevo na Neretvi pretvori u luku i opet *koridorom* spoji s najbližim muslimanskim područjem. Međutim, Alija Izetbegović i njegovi sljedbenici bili su skloniji rješenju da Neum pripadne muslimanskoj republici i preko Stoca bude povezan s područjem pod nadzorom muslimanske vojske. U tim je političkim okvirima "nevladina udruga" Vijeće bosansko-muslimanskih intelektualaca Sarajeva u tom gradu 18. XII. 1993. organizirala skup na kojem se raspravljalo o Neumu i bosanskom primorju. Iz toga je već u siječnju 1994. nastala knjižica o kojoj je riječ. Njezino je drugo izdanje tiskano već u srpnju 1994., upravo nakon potpisivanja sporazuma u Washingtonu koji su potpuno u suprotnosti sa političkim okolnostima nastanka te knjižice. To nam odmah jasno govori kakvi su to važni doprinosi *bosanskoj znanosti*, proklamirani na navedenom sarajevskom skupu od strane muslimanskih intelektualaca.

Među njima se u prvom redu ističe dr. Enver Imamović, koji je do početka ovoga rata u Bosni bio profesor Povijesti staroga vijeka na Odsjeku za povijest Filozofskog fakulteta u Sarajevu i član Hrvatskog arheološkog društva. Dr. Imamović se pred rat sve češće pojavljivao u javnosti kao ideolog *bošnjaštva* i stoga se stajališta zalijećao u srednji vijek. Između ostalog, kao nagradu za izgled vojničke odore i pozdrava unutar Armije BiH, poluuzdignuta ruka

ispruženih prstiju, poput likova sa stećaka (biliga), i priznavanju njegovog autoriteta za razdoblje starije povijesti, dr. Imamović je u među vremenu, uz titulu sveučilišnog profesora, imenovan i za direktora najstarije znanstvene ustanove Bosne i Hercegovine – Zemaljskog muzeja.

Drugi autor navedene knjižice *Neum i bosansko primorje* je dr. Ibrahim Tepić, također predratni profesor povijesti XIX. stoljeća sa znanstveno-nastavnim stupnjem docenta na Odsjeku za Povijest Filozofskog fakulteta u Sarajevu. Dr. Tepić je tijekom osamdesetih godina bio veoma utjecajan političar i čovjek režimskog povjerenstva, sa činom rezervnog časnika JNA, i voditelja narodne obrane za Fakultet. Izbijanjem rata dr. Tepić nastavlja profesorske dužnosti, te tako njegovi studenti pod opsadom i granatiranjem Sarajeva polažu pred njim ispite koje su spremali iz novina. Uz to se dr. Tepić angažira u stvaranju Armije BiH unutar koje postaje stožerni časnik za političku djelatnost.

Treći je autor knjižice, dr. Ibrahim Bušatlija, zemljopisac, dakle po struci različit od gornja dva i podalje od naših razmišljanja, pa ćemo tijekom prikazivanja knjižice samo se doticati njegovog povijesnog zemljopisa.

Znanstveno stajalište dr. Imamovića i dr. Bušatlje u knjižici je da postoje zemljopisne i istovremeno povijesne granice bosanske države, koja je naseljena nekim posebnim bosanskim narodom. Sjeverna im je granica cijeli tok rijeke Save, zapadna je rijeka Una i planina Dinara, zatim slijedi rijekom Cetinom do ušća u more, a na istoku rijekom Drinom i Pivom te brdsko-planinskim lancem koji se spušta u Boku Kotorsku. “To su geografske, a u isto vrijeme i povijesne granice bosanske države” (6). Odmah upada u oko kako tu nema otoka Visa, Korčule, Hvara i Braća, te gradova Splita, Trogira i Šibenika unutar morskih granica kad je Tvrtko I. preko hrvatskog bana Paližne i njih vojno priključio srednjovjekovnoj Bosni. Oba se autora u granicama slažu, a dr. Bušatlija je po struci zemljopisac pa s autoritetom tvrdi da je BiH “*maritimno-litoralna zemlja*”, koja je “kroz istoriju bila ne samo primorska nego i

pomorska država” u kojoj se “jasno uočavaju skoro svi relevantni faktori, kako fizičkogeografski tako i antropogeografski, odnosno socijalno-ekonomski, kulturno-istorijski i geopolitički, koji nesumnjivo ukazuju da ona ima svoje primorje, obalu, unutrašnje more, teritorijalne vode i šelfovsku zonu, kao uostalom i sve druge primorske države” (29). Sukladno tome taj prostor “prirodnih granica Bosne” po toj dvojici složnih autora naseljava i poseban “bosanski” narod koji se razlikuje od drugih naroda po “relevantnim antropogeografskim faktorom”. Dr. Bušatlija ide i dalje nastavljajući svoje “znanstveno” izlaganje u pisanom obliku tvrdeći da “Primorje, litoralna zona, priobalje, unutrašnje more, teritorijalne vode i šelfovska zona pripadaju Bosni i Hercegovini ne samo oko neum-kleškog zaliva, malostonskog kanala ili zaliva Malog mora i Neretljanskog kanala, nego praktično čitava maritimoliterarna fasada fizičko-geografskog bloka Bosne i Hercegovine, koji je samo vizuelno ograničen obalskom linijom, a pruža se praktično od ušća Cetine do Bokokotorskog zaliva”. To su izvori odakle zadarski srednjoškolski profesor Šefik crpi znaje o granicama “babovine”. “Svestrani” znanstvenik dr. Bušatlija uzima u obzir “objektivna načela”, pa u ovako “krupnim” pitanjima i “prijelomnim trenucima” pokazuje “tankočutnost i za današnjicu” ali i za “budućnost”, čije je utemeljenje sadržano i u prošlosti i u sadašnjosti. “Kao i prirodno-geografske karakteristike, tako i antropogeografske prilike i istorijsko-politički razvoj kroz istoriju, jasno pokazuju opravdanost izdvajanja dijela jadranskog primorja i njegovom uključenju u državni teritorij, sad za sad samo u prostoru njegovog središnjeg dijela”, tvrdi dr. Bušatlija, jer se i inače “sadašnjim stanjem političkih granica između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine, ponovno narušava, i to drugi put u posljednjih 3000 godina prirodna i društveno-ekonomska veza litoralne zone Bosanskog primorja i njegovog komplementarnog zaleđa” (30). Već bi dotle pamet stala i pjesniku srpskih narodnih pjesama, a kamo li prosječnom povjesničaru. Naši će nam autori “otkriti” još puno toga što nismo znali, a za dosadašnje “otkriće” nude i “dokaze”. Tako nas

dr. Imamović uvjerava da se njegova Bosna i Hercegovina, naravno s primorjem do Cetine i Boke, formirala “već u prethistorijsko doba kao jedinstvena prostorna i kulturna, a potom i kao politička cjelina... koja je kao takva bila naseljena istim etničkim, odnosno plemenskim grupacijama”. “Dokaz” mu je: “Antički, to jest grčki i rimski pisci od prije 2000 godina, obavještavaju nas da su pripadnici ilirskog plemena Dalmata, kojima se jezgro nalazilo u dubini današnje Bosne, bili i gospodari primorja od ušća Krke do Neretve. Jedno od njihovih naselja je bila i Salona (današnji Solin kod Splita), koji su kasnije Rimljani pretvorili u glavni grad provincije Dalmacije”. Nadalje dr. Imamović raspravlja o Ardejcima, čija se “politička moć (u okviru države), protezala od rijeke Krke na zapadu, do rijeke Bojane u Albaniji na Istoku, ubrajajući tu i oblast oko Skadarskog jezera itd.” (7). U istom stilu i nadalje naš sveučilišni profesor tvrdi da je “treće pleme sa današnjeg bosansko-hercegovačkog prostora koje je držalo dio obale” bilo pleme Daorsa kojima je “pripadao prostor oko ušća Neretve do Stona”, pa prema tome logički slijedi da se tom tobožnjem jedinstvenom prostoru Bosne, po Imamoviću, središte svih bosanskohercegovačkih plemena nalazilo, ništa manje, nego u Saloni, odnosno po njemu već tada postoji “bosanskohercegovački” prostor (8).

Sve do sada rečeno je Imamovićev samo kratki i općeniti uvod nakon kojeg slijede “velika otkrića”, mi smo ih uspjeli nabrojiti samo pedesetak jer dalje nismo imali snage brojati, koja bi pak trebala pobiti dosadašnje zablude povijesnih shvaćanja o bosanskohercegovačkom prostoru. Prvi novootkriveni “biser” je “da je srednjovjekovna bosanska država nastala na prostoru tzv. prave Dalmacije, kojoj su Dioklecijanovim reformama iz 297. godine poslije Krista određene granice koje se gotovo u cijelosti podudaraju sa srednjovjekovnim bosanskim” 8). To je međutim u potpunoj oprečnosti sa svima dosadašnjim imalo razumnim rezultatima istraživanja, jer ako se i odbace stare hrvatske kronike, Bosna je po prvorazrednom izvoru iz X. stoljeća, Porfirogenetu, “mala zemljica” smještena oko srednjeg toka rijeke Bosne, a rimska je kasnoantička

Dalmacija obuhvaćala veliki prostor od Save do Jadrana. Tijekom razvijenog srednjeg vijeka širi se vlast bosanskog bana na druge krajeve, ali ne i zemljopisni pojam Bosne. Štoviše, Usora, Soli, Donji Kraji, Hum i Podrinje kao zemljopisne i upravne cjeline, koje dolaze pod vlast bosanskog bana, zadržavaju svoju cjelovitost sve do turskih osvajanja, što je pak u potpunoj suprotnosti s Imamovićevim shvaćanjem bosanskog teritorija. Nadalje, vrli sveučilišni profesor otkriva da “prvi povijesni podaci iz srednjeg vijeka koji spominju Bosnu ili pojedine njezine dijelove, najčešće Hum (današnju Hercegovinu), navode da su tadašnji bosansko-humski gospodari držali i odgovarajuće dijelove primorja”. Dokaz za to navodi u primjeru humskog kneza Mihajla Viševića iz X. st. (8), ali naš nesretni licitator “povijesnog bošnjaštva” još uvijek ne zna golu činjenicu da Hum i Bosna po prvi put dobivaju zajedničkog vladara tek u prvoj polovici XIV. stoljeća, u osobama knezova i banova Bribirskih a iza njih bana Stjepana II. Kotromanića, i da se do toga vremena može govoriti samo o dva međusobno odvojena i neodvisna državno-pravna i politička entiteta, kojima je jedino zajednička vrhovna vlast. Oko toga se jedino može raspravljati o etničkim pojmovima, ali zasigurno tu nema nikakvih “Bosnohercegovaca” ili “Hercegbosanaca”, kako bi to htio dr. Imamović. Taj se povjesničar ne zaustavlja samo na tvrdnji da je samo Hum bio dio Bosne, već trpa i Neretvansku kneževinu u “bosanski državni teritorij” s kojom “nisu mogli izaći na kraj ni Mlečani ni hrvatski vladari”. Nastavljaajući s novim otkrićima, dr. Imamović tvrdi da je stanovništvo Neretvanske kneževine, skupa s velmožama, među kojima i Kačići, “pripadalo bosanskoj vjerskoj tradiciji, to jest bogumilskoj vjeri” (10). Dokazi su mu za to tamošnji stećci (bilizi) kao “specifična srednjovjekovna grobna obilježja bosanskog naroda” (10). I sam svjestan svoje znanstvene laži, sveučilišni profesor Imamović na brzinu i nevjerojatnom kratkoćom leksikonskog stila trpa u jednu vrećicu X. st., kad se govori o Neretvanskoj kneževini, početak XIII. st. kad se pojavljuju optužbe na račun omiških Kačića (mletačke optužbe okađene papinskim

tamjanom) da i oni pripadaju dualističkoj sljedbi kaja će se tada početi širiti i po Bosni, i drugu polovicu XIV. i XV. st. kad se pojavljuju stećci, ali ne kao “specifična grobna obilježja” nepostojećeg “bosanskog naroda”, već kao posljedica širenja nečeg drugog, po svoj prilici srednjovjekovnih vlaha. S druge strane nemoguće je povezivati dualističku sljedbu ili katare s “bogumilima”, jer su to dva bitno različita pojma. Da bi pokazao svoju muslimansku “širokogrudnost”, kao i njegov brat po vjeri dr. Bušatlija, profesor Imamović će “u dobroj vjeri”, bez da se tko vrijeđa, usputno konstatirati, naravno na temelju “izvora”, da je Dubrovčanima ponekad “polazilo za rukom da otkupe poneki dio našeg obalnog pojasa”, u čemu je bitnu ulogu “odigrala i tradicionalna bosanska dobrota i popustljivost, prastara bosanska boljka, te, s druge strane, to što su Dubrovčani uvijek bili ‘neumjereni u prohtjevima a debelog obraza’” (12). Uz to naš profesor vidi u svađama među bosanskom vlastelom i nesporazumima oko prodaje Konavala krajem XIV. stoljeća “razbijače Bosne” koji su upravo zbog toga “godinama truhnuli u tamnici” (15). U tom stilu komentira i nesigurni podatak gradnje dviju galija u Mlecima osamdesetih godina XIV. st., što mu je dokaz da su se “opet na moru sretali brodovi na kojima se viorila bosanska zastava sa zlatnim ljljanima” (14) i tako u nedogled s bulažnjenima.

prof.dr. Milko Brković, Zadar

[su_heading size="18"]DVA PISMA IZ LAŠVANSKE KOTLINE KOJA NISU STIGLA NA NAZNAČENU ADRESU[/su_heading]
[ad id="93788"]

(U jeku muslimansko-balinske ofenzive na bosanske Hrvate 1993. i nadalje, između ostalih krajeva, ni iz Lašvanske kotline pošta nije mogla komunicirati sa svijetom. Negdje u prvoj ili možda u drugoj polovici 1994. godine, kad se iz Zadra već moglo nekako slati poštu u svijet, dobio sam ratnim kanalom, preko teško ranjenog sestrića Vjekoslava Biljake i drugih, stotinjak pisama koje sam trebao proslijediti i proslijedio sam preko zadarske pošte u Hrvatsku i svijet. Mnoga su od tih pisama bila poderana i bez ikakve omotnice

pa sam sam ih morao čitati da bih pronašao adresu na koju su bila upućena. Ona koja su bila u omotnicama i s adresama primatelja stavljao sam netaknuta u nove omotnice, prepisavši prethodno adrese primatelja, i na svaku omotnicu svoju adresu i telefonskih broj. Prema telefonskim zahvalama doznao sam da su ih mnogi primili, ali su mi se neka vraćala pa sam ih ponovno slao. Nakon toga je bila probijena blokada do Hrvata u Bosni pa sam prestao biti posrednik, jer su primatelji i pošiljaoci direktno komunicirali. Međutim, jedno se pismo vratilo iz Australije na moju adresu s naznakom da je u Australiji nepoznat primatelj. Bilo je originalno zapakirano u omotnicu s adresom pošiljaoca i primatelja. Pokušao sam ga nazad vratiti u Novi Travnik ali nije moglo doći i ponovno mi se vratilo na moju adresu. Drugo je pismo došlo do svoga odredišta i na nj je uslijedio odgovor s prilogom četiriju obiteljskih fotografija, ali ni ono nije moglo naći primatelja. Izgleda da se u oba slučaja radilo o prognanicima koji su iz Travnika i od negdje drugdje dospjeli u Novu Bilu, kojih poslije nije bilo ni tu ni na staroj adresi – ako je uopće više postojala, kako se to danas može vidjeti da mnoge hrvatske adrese, odnosno sela, u Lašvanskoj okolici više uopće ne postoje. Pisma odražavaju stvarno stanje u Lašvanskoj kotlini. Budući su originalna, iz njih se može izvući dosta podataka o ratnoj stvarnosti u Lašvanskoj kotlini. Evo doslovnog sadržaja tih dvaju pisama, uz napomenu da su sačuvane original omotnice i da na njima ima podataka iz kojih bi se moglo saznati na koje se obitelji odnose. Molim zemljake da mi pomognu da pisma nađu svoje primatelje ili bar pošiljaoce):

1. *Pismo s adresom Novog Travnika*

“20. I. 1994 god.

Bog Ujko, ujna(,) Božo, Robert i Ana Marija

– *Došlo vrijeme da se i ja javim tebi, kao prvo da te pozdravim i tvoje sve. Mi smo dobro koliko se može biti dobro u ovome mučkom ratu, a nadam se da ste Vi još bolje od nas. Neka vam samo ne puca*

pa sve je onda dobro. Kao prvo da ti saopćim tužnu vijest da je naš Tunić poginuo, poginuo je od jučerašnji susjeda muslimana. Jučerašnji susjedi su ga udavili žicom njega i još devet momaka sličnim njemu tako su mučki ubijeni. Muslimanska bagra i Alini fundamentalisti su ih uhvatili u klopku i tako mučki pobili. Preživjeli smo jedan ne ponovljen doživljaj za sve nas, potresao je nas kao familiju što smo izgubili rođaka, prijatelje. Ti svi momci i naš Tunić su bili dobri borci, koji su bili bez igdje ičega bez hrane, bez roditelja i svega ostalog. Imali su jedan stan gdje su u njemu samo prespavali, pa onda samo na ratište, nisu imali nikoga ko bi ih dočekao. Tunić je imao nas pa bi nama dolazio, ali njegovi drugovi nisu imali nikoga ko bi ih nahranio oprao, jednostavno nekoga kome bi mogli doći. Kad je bio ranjen dragi ujko, još od četnika ti si zvao bolnicu da pomogneš koliko si mogao, ali sad ništa se nije moglo učiniti njega nema više. Teško nam je, pa to ne mogu ni izraziti koliko u svakom pogledu jad i patnja na svakom koraku. Ti momci su imali samo jedan cilj vratiti se na svoja ognjišta, vratiti izgubljeno, sastati se sa svojim familijama i da su ostali mi bi se možda vratili, ali ovako više nikada samo ići dalje. Nadali su se boljem vremenu u bolje sutra.

Rat traje i povlači sa sobom neimaštinu veliku, ishrana slaba čak nikakva, novaca nema, prodavnice ne rade tako da ni kupiti nema ništa samod kod onih koji su mogli doći do konvoja koji je došao u njihove ruke tako zvani šverceri kod njih se može naći po jako skupim cijenama. Toliko smo se radovali konvoju svi civili, borci na linijama djeca? sve staro i mlado. Radovali se ali najmanje dobili dali su nam po pola litre ulja, po 3 kg brašna po jednom članu i grah uz to. Onda možete zamisliti kako nam je vrlo teško u svakom pogledu. Eto tako to smo dobili od konvoja, pa ako organizujete akciju prikupljanja hrane za Srednju Bosnu za sve ne mojte jer ništa niko neće dobiti. U ovome ratu nekome je dobro ko nije imao nikad ništa sad ima sve, a mi koji smo bili kod svojih kuća koji smo radili i imali sad nemamo ništa samo borba za "Goli život". Nemamo struje, a ni vode tako da moramo nanositi pod kišom granata i

metaka gdje svaki dan strada po jedan civil u gradu sve tako što se mora donjeti. Nemaš ni drva ni hrane kao svi ljudi koji žive u Sarajevu kod smo gledali preko televizije kako teško žive sad smo mi to sve doživjeli. Istjeralo te iz tvojih kuća koje si gradio krvavim znojem da bih imali, došli kao da ništa nismo imali kao oni ubogi prosjaci bez igdje ičega. Ja dragi moji radim u bolnici Franjevačkoj u jako teškim uslovima, radimo kao crnci bez ikakve materijalne pomoći, jako puno ranjenika ima. Možete zamisliti koliko u jednu crkvu može stati ranjenika i tu je sad bolnica naša za naše borovnike. Ona u Travniku više nije naša jer nije ni naš ni Travnik, kažu muslimani da je uvijek bio njihov i da će ostati. Trebala sam ići raditi u Njemačku dobila sam sve papire ovdje u izbjeglištvu, ali sad ne mogu otići jer put je zatvoren ne može se ući, samo što idu teško ranjeni borovnici konvojom ili helikopterom na bolje i duže liječenje. A i konvoj se manifestuje i to ako muslimani dozvole jer sve ide pored njih. Zato te molim jer te je i mama molila da nam pomogneš koliko se može pomoći. Mi nikad ne bismo tražili, niti smo ikad tražili jer nam nije bilo potrebno bili smo kod svojih kuća i imali koliko nam je trebalo za život. Nadam se da će i ovo jednom stati pa će se put otvoriti, rat jednostavno stati pa neće biti potrebno ništa, stići ću raditi, pomoći svoje vratiti izgubljeno koliko se može, ja ću Vam to sve vratiti ako se preživi sve ovo. Smatrajte to kao pozajmicu, jer stvarno ne bih tražili da nam nije stvarno potrebno. Iskreno se zahvaljujem na svemu što ćete učiniti za nas.

Molite se za nas i mi se uzdamo u dragoga Boga da će i ovo stati jer čvrstom vjerom i molitvama Boga nećemo biti zaboravljeni ni ostavljeni. Mi bismo Vas zvali i telefonom, ali je nemoguće jer je skupo pa moram ovako. Nadam se da ćete ovo pismo dobiti i da ćete i Vi nama ovako odgovoriti pa ću ga poslati preko ranjenika koji idu helikopterom brže i sigurnije jer ovako slabo ili sporo ide pošta. Reci Boži da mi mladi nemamo ništa lijepo da bi se sproveli, a godine nam prolaze. U ratu poginuše nam momci, prijatelji dobri i ako se kad završi s kime ćemo biti stvarno ova generacija je osuđena, a zašto niko ne zna.

Zaista je teško svima ovo pismo mogu samo kroz suze pisati jer sve mi je stalo kao težak kamen na srcu pa rekoh moram nekome reći šta se ovdje dešava pa sam našla vas mama je se uvijek vama javljala a pošto ona više nije sposobna jer je doživjela veliku traumu izgubivši sve što je stvorila pa i sina od brata jako je teško pa sam preuzela ja umjesto nje da se javljam na mjesto njeno.

Molim vas da nam pomognete, pišite i pozdravite sve, ako se čujete sa ujkom Matom pozdravite ga od nas, pomozite i njemu ako možete. Bog će i vama dati i imaćete uvijek. Pozdravite Peru Barišinog ako ga vidite, pozdravite ga od nas i od mene.

Ja Vas iskreno sve pozdravljam i uzdam se u vas da nas nećete zaboraviti. Pozdravljate puno mama, moja braća i ja Gordana i ? neću nikad zaboravitiza sve. Bog i živjeli.

P.s.

Šaljem ti broj telefona od Veseljka Levande? na njegov broj dobiju svi prognani on! što se pošalje.

058-561-089

ili

058-517-956

Pozdravi Vilmu i reci i njoj da joj sestra i brat žive u jako teškim uslovima. Marijini muž je u Rusiji(?) i s njim nemože stupiti u kontakt nikako dok je god rata. Pa je joj jedina nada ona ako šta može učiniti za njih. Ako može i hoće onda isto poslati na onaj broj. Puno je pozdravi od nas sviju.

Bog”

1. *Pismo upućeno kao odgovor iz Ogulina*

“17. 2. 1994 Bog Tetka i ostali

Evo sjedoh i mama mi kaže da vam pišem pism.! Ona idu u Austriju dva tjedna pa kaže kad će vam napisat ona ima fala Bogu ružan rukopis pa moram ja pisati ali nije mi teško pisati svojoj rodbini. Mama leži na kautu i diktira

Draga sestro kao prvo mi smo svi fala Bogu dobro i zdravo što i vama želimo i da što prije izidete iz tog prljavog rata. Dobili smo od Nade pismo i sve smo razumjeli što piše za dajku Ivicu. Jako nas je sve ražalostilo i jako nam je teško svima i jako nas je iznenadilo. Mama je našla u novinama Ivicu i ostali deset što su masakrirani u Buhinim kućama pa nam je bilo još teže. Molila bih vas ako možete da tražite od HVO-a potvrdu da je dajko Ivica poginuo. Jer traže Božani da bih imala neka primanja pa kao smijete pošaljite u pismu. Molila bih vas da mi pošaljete slike od sviju vas je(!) nismo ponjeli ni jednu sliku od vas od Nade Joze Dražena Nike Mire Ljube i Tate jer sa(!) vas se jako poželila biše neznam ni kako izgledate. Ako imate i od dajke Ivice.

Mi smo svi dobro i zdravo idemo u školu Ja sedmi Miro 6 a Mato 3 a Josipu će ubrzo 2 rođendan 18. 6. Vozi auto po kući i sve mora biti kako on kaže i svi ga slušamo.

Sestro čujem da se jako sikiraš i uvijek plačeš nemoj toliko rat je i nije samo u nas. I nama je teško ja bih voljela da sam tamo da to bar vidim. Ivicu nisam vidjela dvije godine a tako i vas pa sam sviju željna uvijek sam bolesna i uvijek plačem za vama i gledam svake vjesti na ovoj televiziji Jako sam mršava imala(!) imam samo 37(?) kg. I ako imam svu zadovoljnost nemam vas. Idemo i teti dragici(!) dolazi i ona nama. I oni su dobro tetak Jozo je otišao u Austriju Daran(?) mu našo posa u Beču. Dolaze Dajke i Tete iz Austrije svi su dobro plaću za Ivicom tete Marica se udala za švabu po imenu Gerdorf mlađi od nje 4 godine. Sestro molim te ako ti možeš da me nazoveš jer tvoj glas još nisam čula a i Miro i Niko nikako ne zovu tako Dražen i Jozo Nadin. Čuli sm(!) da je Jozo Ranjen(!) je li mu bolje. Ja zovem svaku noć a nemogu dobiti. Sad bi završio sa ovim pismom primite puno toplih i srdačnih pozdrava od tete Ane i njezinih od dainice Božane i njene djece od svih a posebno od nas Slavice Nikole Cvitka Mire Mate i Malog Josipa

Tete piši jesili mogla pročitati ovo pismo Pozdravi sve didu Antu Nadu Jozu Miru Dražena Niku čuvajte se kad možete javite se Naša Adresa Ogulin 473000 Žegar 8/28 Telefon 0402/33-66

(na marginama pisma): Tete reci Nadi ako ima po kome poslati Ivi našu adresu i nek mu objasn(!) preko koga ona šale pismo mučalu(?) Ako vidiš našu kumu Anu Pipinu pozdravi je i daj joj naš broj telefona ako može nek nazove”

prof.dr. Milko Brković, Zadar

<https://kamenjar.com/handzar-u-leda/>

PROFESOR BRKOVIĆ U MOJIM KNJIGAMA

**BORBA ZA BOKU KOTORSKU / U BOKI
KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI –
HRVATSKI, ELEMENT, ZAGREB, 1999.**

**PORUKA ZNANSTVENOG SKUPA "HRVATI U
BOKI KOTORSKOJ": BOKELJSKI HRVATI -
"NAJHRVATSKI HRVATI"**

*Dom i Svijet, Informativni tjedni prilog za iseljenike, br. 136
Večernji list (inozemno izdanje), 7. siječnja 1997.*

O jednom mom gostovanju na hrvatskom radiju u Melbourneu kada sam odgovarao na pitanja slušatelja pisao sam već u svom članku "Borba za Boku" (*Dom i Svijet, br. 101*). Tada sam, govoreći o hrvatskoj kulturnoj baštini u Boki kotorskoj ponovio činjenicu da je po službenim crnogorskim izvorima oko 40% nepokretne i 66% pokretne spomeničke baštine te republike u Boki kotorskoj. Poznato

je da su bokokotorska priobalna naselja, stoljećima s uglavnom hrvatskim pučanstvom, bila žarišta pomorstva, koje je kroz svo to vrijeme bilo pokretač razvoja cijelog tog područja, pa je pučanstvo tih naselja bilo i nosiocem kulture, koja je dosegla zaista zavidnu razinu. Jasno je stoga da ogromna većina tog blaga pripada hrvatskom narodu. Javio se jedan Srbin (što znamo, jer je uslijedilo nacionalno izjašnjavanje u vidu psovke na račun profesora - srećom nije išlo izravno u eter). Inzistirao sam na njegovom pitanju pa ga je voditelj i postavio: "Javio se jedan naš slušatelj, očito iznenađen Vašom tvrdnjom da je 50% spomeničnog blaga današnje Crne Gore hrvatsko, pa Vas pita ima li tamo što srpsko." Moj odgovor je bio: "Očito me naš slušatelj nije dobro razumio. Ja sam rekao da 50% ispada po službenim crnogorskim izvorima. A ne daj Bože da me je neki moj Hrvat iz Boke čuo da sam ja rekao da je samo toliko! A da je to zaista tako vidljivo je iz sljedeće priče. Hrvatska bratovština "Bokeljska mornarica 809" organizirala je predavanje u Zagrebu "Hrvatska kulturna baština Boke kotorske". Predavač je počeo svoje predavanje konstatirajući kako je teško, u jednom predavanju, govoriti o hrvatskoj kulturnoj baštini Boke kotorske jer je ona ogromna. Zato će on govoriti o srpskoj kulturnoj baštini u Boki. Zatim je konstatirao da postoji pet zaista značajnih spomenika za koje se smatra da su srpski, a da će on pokazati kako niti jedan od njih nije srpski." A da nisam pretjerao tom prigodom potvrđeno je i ovih dana. Naime, Filozofski fakultet u Zadru i Hrvatska bratovština "Bokeljska mornarica 809", a pod pokroviteljstvom Hrvatske Akademije Znanosti i Umjetnosti, organizirali su znanstveni skup **HRVATI U BOKI KOTORSKOJ**. Prvi dio skupa je održan u Zadru, od 12. do 14. prosinca 1996. Nastavak se planira za travanj ili svibanj 1997. u Zagrebu. Naime, prijavljeno je toliko referata da je pripremni odbor (prof. dr. Šime Batović, prof. dr. Zvonko Janović, prof. dr. Nikica Kolumbić, prof. dr. Stijepo Obad, prof. dr. Josip Pečarić, akademik Ivo Petricioli, prof. Anton Simović) odlučio podijeliti skup u dva dijela. A već s najavom ovog prvog dijela počele su stizati nove prijave. Očito je kako hrvatski znanstvenici znaju kolika je važnost Boke kotorske za hrvatski narod.

Ali, odgovarajuća medijska reakcija je izostala, po tko zna koji put kada je riječ o Boki kotorskoj!

Izloženo je 37 referata

Skup je otvorio **prof. dr. Stijepo Obad** konstatirajući da je Boka kotorska hrvatska kulturna sastavnica i integralni dio hrvatskog kulturnog prostora, a zatim su uslijedili pozdravni govori nadbiskupa zadarskog **mnsr. Ivana Prende**, provincijala franjevačke provincije "sv. Jeronima" **dr. fra Maria Šikića**, prodekana Filozofskog fakulteta, predsjednika Hrvatske bratovštine "Bokeljska mornarica 809", predstavnika pokrovitelja Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Sve nazočne je posebno razveselila činjenica da su tijekom cijelog skupa bili nazočni dva časnika Bokeljske Mornarice: **Vijeko Pezzenti**, koji je također pozdravi skup i **Anton Seifert**. Tijekom sva tri dana održavanja znanstvenog skupa stizali su pozdravni brzojavi. Tijekom sesije kojom sam predsjedavao stigao je i brzojav gosp. Ante Belje, ravnatelja Hrvatske matice iseljenika. S velikim zadovoljstvom sam ga pročitao.

Beljino pismo potpore

"Dragi prijatelji, iskreno mi je žao što, zbog ranije preuzetih obveza, nisam nazočan na vašem cijenjenom skupu, ali vam svakako moram reći da Hrvatska matica iseljenika od srca pozdravlja organizaciju vašeg znanstvenog skupa o Hrvatima u Boki kotorskoj. Sada, kad Hrvati imaju svoju samostalnu državu, daleko više i lakše će moći skrbiti o svojoj braći izvan hrvatskih granica, jer su se povećale i mogućnosti institucionalnih oblika zaštite koju pružaju razne međunarodne institucije. Hrvatskoj matici iseljenika jasni su problemi oko 11 tisuća Hrvata u Boki kotorskoj. Poznata su nam kršenja ljudskih prava. Ponajprije raseljavanje pod prisilom, nemogućnost pohađanja nastave na hrvatskom, nepostojanje bilo kakvih drugih hrvatskih kulturnih ustanova, nepostojanje tiska na hrvatskom jeziku itd... U Hrvatskoj matici iseljenika, kao i u ostalim

institucijama hrvatske države, Hrvati Boke kotorske uvijek će imati uporište u borbi za svoja legalna i legitimna prava. Želeći da vaš skup pridonese dobrobiti Hrvata Boke kotorske i opstanku Hrvata na njihovim vjekovnim ognjištima u Boki, najsrdačnije vas pozdravljam i želim vam mnogo uspjeha u radu. Nadam se da će radovi sa znanstvenog skupa biti tiskani u posebnoj zborniku.

Ravnatelj HMI-a i upravitelj HIC-a Ante Beljo “

Izloženo je sljedećih 37 referata: Damir Magaš (Zadar): O osnovnim zemljopisnim značajkama prostora Boke kotorske; Šime Batović (Zadar): Boka kotorska u prapovijesti; Stjepan Antoljak (Zagreb): Boka kotorska u srednjem vijeku; Zdenko Žeravica (Dubrovnik): Srednji vijek u Boki kotorskoj u svjetlu arheoloških ostataka; Ivo Rendić Miočević (Zadar): Od popa Dukljanina do Baje Pivljanina (Etnopsihološka objašnjenja katoličke defanzive u Duklji); Stjepan Ćosić (Dubrovnik): Boka kotorska za francuske uprave; Frano Ivković (Zadar): Ustroj druge austrijske uprave u Boki kotorskoj; Ivan Pederin (Zadar): Ustanak u Boki kotorskoj 1848.-1851.; Ankica i Josip Pečarić (Zagreb): Hrvati u Boki kotorskoj u Kraljevini Jugoslaviji; Luko Brailo (Dubrovnik): Položaj Hrvata u Boki kotorskoj od godine 1991. do 1996.; Ante Marinović (Dubrovnik): Državnopravni status s izmjenom vlasti u Boki kotorskoj od najstarijih dana do 1918. godine; Eduard Peričić (Zadar): Katoličke biskupije Gornje Dalmacije; Jozo Milanović (Tkon): Monasi benediktinci u Boki kotorskoj; Stjepan Krasić (Rim): Dominikanci u Boki kotorskoj; Josip Sopta (Dubrovnik): Franjevci u Boki kotorskoj; Stanko Piplović (Split): Katoličke bogoštovne gradnje u Boki kotorskoj tijekom 19. stoljeća; Slavko Kovačić (Split): Studenti kotorske biskupije na visokom bogoslovnom učilištu dalmatinskih biskupija u Zadru (1826.-1921.) i Splitu (1906.-1996.); Midhat Kozličić (Zadar): Granice Boke kotorske na zemljovidima od 17-20. st.; Josip Stošić (Zagreb): Prisutnost bizantijske umjetnosti u Boki kotorskoj; Nikola Jakšić (Zadar): Skulptura devetoga stoljeća u

Boki kotorskoj; Anica Kisić (Dubrovnik): Likovno blago pomorskoga sadržaja u Boki kotorskoj; Ivna Anzulović (Zadar): Veze Zadra i Boke kotorske u 14. i 15. stoljeću; Franko Mirošević (Zagreb): Veze Boke kotorske s južnom Dalmacijom od 1918. do 1929.; Ivan Mustać (Dubrovnik): Enklava Sutorina u svjetlu dubrovačke diplomacije; Milko Brković (Zadar): Povelja kralja Tvrtka I. mletačkim trgovcima u Kotoru godine 1385.; Šime Županović (Split): Ribarstvo i ribarska terminologija Boke kotorske; Josip Lisac (Zadar): Bokeljski govori u kontekstu cjeline dijasistema; Miljenko Foretić (Dubrovnik): Veze bokeljskih i južnohrvatskih pisaca od 16. do 18. stoljeća; Vanda Babić (Zadar): Hrvatska književna tradicija kod starijih bokeljskih pisaca; Divna Mrdeža - Antonina (Zadar): Lirika Stjepana Zanovaća; Stijepo Mijović Kočan (Zagreb): Boka kotorska u suvremenom hrvatskom pjesništvu; Ljerka Šimunović (Zadar): Vicko Drago, povjesnik i književnik; Marijan Diklić (Zadar): Pravaštvo Boke do Prvog svjetskog rata; Tonči Šitin (Zadar): Administrativna podjela i stranačke borbe u međuratnom razdoblju; Miho Demović (Zagreb): Dalmatinske pjesme iz Boke prema zbirci Ludviga Kube; Ivan Ivančan (Zagreb): Kolo Bokeljske mornarice; Stijepo Obad (Zadar): Hrvatska društva u Boki kotorskoj do Drugoga svjetskog rata; Franko Oreb (Split): Devedeseta obljetnica Bokeljskoga starinarskog društva (1906.-1996.).

Sličnosti Domovinskog rata i prošlog stoljeća u Boki

U radu skupa aktivno je sudjelovao i dr. fra Mario Šikić. On je izložio predavanja Stjepana Krasića i Josipa Sopte, koji nisu mogli biti nazočni. Na određen način to možemo reći i za zadarskog nadbiskupa mons. Ivana Pređu. Naime, on je, pozdravljajući skup, izrazio žaljenje što u njegovom programu nije vidio i predavanje o njegovom predčasniku nadbiskupu barskom i zadarskom Vicku Zmajeviću. Brzo se pokazalo da se radi o hrvatskom znanstvenom skupu o hrvatskom kraju. Pripremni odbor je brzo reagirao, pa je na skupu prikazan i rad dr. Eduarda Peričića o ovom velikanu hrvatskog naroda rodom iz Perasta, koji će se uskoro pojaviti u najnovijem broju

časopisa Zadarska smotra. Dugotrajni aplauz za svoja predavanja dobili su mnogi autori, kao na primjer Stjepan Antoljak, Ivo Rendić Miočević ili pak dugogodišnji profesor kotorskog Pomorskog fakultete Ante Marinović, koji je prije početka svog predavanja prišao nazočnim časnicima Bokeljske mornarice i najsrdanije ih pozdravio. Da je nečeg sličnog onom što smo doživjeli u Domovinskom ratu bilo i u prošlom stoljeću u Boki vidjelo se iz referata Stjepana Ćosića, Frana Ivkovića i Ivana Pederina. Kako je Boka odvajana od Dalmacije i matice zemlje Hrvatske objasnili su Ankica i Josip Pečarić, Franko Mirošević i Tonči Šitin. Hrvatska kulturna baština je veliki srpski kompleks. Petsto godina pod turskom vladavinom učinili su da se Srbi i Crnogorci nemaju čime pohvaliti. Zato to pokušavaju nadoknaditi otimanjem, a od koga bi drugo nego od Hrvata. To je istaklo više predavača kao što su, prije svih Josip Stošić, kao i Vanda Babić, ili Franko Oreb. Boka kotorska je zaljev hrvatskih svetaca (Sv. Leopold Bogdan Mandić, blž. Ozana Kotorka, blž. Gracija iz Mula, a i hrvatski papa Siksto V. je podrijetlom iz Boke). Zato i ne čudi što je na prvom hrvatskom znanstvenom skupu o Boki kotorskoj bilo toliko referata o Katoličkoj crkvi u Boki (Eduard Peričić, Jozo Milanović, Stjepan Krasić, Josip Sopta, Slavko Kovačić). Luko Brailo je dokumentirano pokazao koliko je težak položaj Hrvata u Boki kotorskoj danas. Tom prigodom je pročitao prijeteće pismo koje su prošle godine dobivale ugledne hrvatske obitelji u Tivtu u kojem stoji i sljedeće: "Ne odete li sami na vrijeme, noć će gutati vašu djecu i vaše obitelji"! Naravno, u ostalim predavanjima bile su zastupljene ljepše teme - hrvatska baština u Boki. Posebno treba istaknuti trenutak kada je Šime Županović govorio o Hrvatima Boke kao o najhrvatskijim Hrvatima. Ovo je izazvalo sveopće odobravanje nazočnih, što je još više istaklo kontrast između onog što o Hrvatima Boke kotorske misle hrvatski znanstvenici u odnosu na ono kolika im se pažnja posvećuje u medijima, što itekako doprinosi da se memoricid koji je sprovodila velikosrpska politika kroz svo vrijeme postojanja bivše države itekako osjeća i danas.

Samo djelić onoga što Boka jest i što znači hrvatskom narodu

Naravno, i Pripremnom odboru, kao i svim sudionicima ovoga skupa bilo je jasno da je s predavanjima s ovog skupa, uključujući i ona koja će biti održana u Zagrebu sljedeće godine, pokazan samo djelić onoga što Boka kotorska jest i što znači hrvatskom narodu. Zato je, uz ostalo zaključeno da se ubuduće svake dvije godine održi ovakav skup o Boki kotorskoj. Prvi znanstveni skup na kome su hrvatski znanstvenici raspravljali o "sastavnici hrvatskog nacionalnog bića" - Boki kotorskog je događaj od izuzetne važnosti za Hrvate Boke kotorske, ali i za hrvatski narod u cijelini. On pokazuje da Hrvati nikad neće prestati voditi brigu o svojim vrijednostima, i da će tako eventualni nestanak baštinka te ogromne baštine u Boki kotorskoj, najbolje pokazati kakva je sredina u kojoj su naši pređi stvarali izuzetna djela. Hrvatska je ovim skupom (kao i planiranim budućim skupovima) pokazala da će sve učiniti da svi saznaju kako **u Boki kotorskoj svaki kamen govori Hrvatski.**¹

¹ Izvješće sa znanstvenog skupa u Zadru objavljeno je i u Hrvatskom Slovu, 20. prosinca 1996. pod naslovom :”Bokeljski Hrvati - najhrvatskiji Hrvati”.

PRONAĐENA POLOVICA DUŠE / DESET GODINA S AUSTRALSKIM HRVATIMA, ZAGREB, 2002.

PUT U AUSTRALIJU: GOSTOVANJA NA HRVATSKIM RADIJIMA²

U nekoliko posljednjih godina mnogo je naših ljudi posjetilo Australiju i naše iseljenike tamo. To zadovoljstvo imao sam i ja, jer sam od 1992.godine bio stalno pozivan od australskih sveučilišta. Kako sam 1992.-1993. bio devet mjeseci u Melbourneu, mogu reći da i pripadam toj našoj zajednici. I doista, kada sam prošle godine bio tamo, generalni konzul u tom gradu me pozdravio kroz šalu. Rekao je da je ljubomoran na mene jer sam ja svake godine, od kada je on tamo, išao u Hrvatsku. Ima dosta naših radio programa u australskim gradovima. Gosti iz Hrvatske često daju interviewe na tim radijima. I ja sam ove godine dao nekoliko: u Melbourneu SBS-u (državni etnički radio) i radiju 3ZZZ, u Adelaideu radiju "Zvuci domovine", a u Sydney dao sam interview ali i snimio neke komentare za "Radio domobran". Pitanja su bila "vruća". Naravno, ljudi se tamo sjećaju mojih ranijih interviewa, bolje reći oni pamte tko što tamo govori. Tako gosp.Zdenko Maričić iz Geelonga piše u *Vjesniku* od 22.veljače 1994.god.: "Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj, Josip Pečarić, reče nam prije dvije godine da se u

² Tekst za Maticu,časopis HMI - nije tiskan

učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti "ideojugoslavenčića" koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgичnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu". Prigodom prošlogodišnje posjete, žena jednog našeg konzula rekla mi je dan nakon posjete predsjednika Tuđmana: "Profesore, nisam znala da ste tu, ali jučer sam se sjetila Vas. Znete, poslije večere s predsjednikom, on nam je objašnjavao političku situaciju. I tada sam se sjetila Vas. Govorio je sve ono što ste nam Vi govorili prošle godine na radiju." I konačno, ove godine (23. kolovoza) su u *Hrvatskom Vjesniku (Melbourne)* objavili one djelove intervjua koji sam dao u siječnju 1993. Hrvatskom radiju *Matija Gubec iz Melbournea*, koji se odnose na BIH (naslov članka: "*Boban je spasio Bosnu i Hercegovinu*"). Naravno, čuo sam i mnogobrojne priče o onome što su govorili drugi. Jedan naš političar tako u Melbourneu na radiju 3ZZZ nije pitan ono što je on želio, već ono što su ljudi s tog radija mislili da je u hrvatskom interesu. Naravno, ima mnogo naših ljudi koji izvrsno razaznaju što je hrvatski nacionalni interes i dobro su informirani o svemu što se kod nas događa. Zato mi se čini da je zgodno dati u osnovnim crtama ono o čemu je bilo riječi na tim mojim gostovanjima na našim radijima prošle godine.

Razlog mog većeg angažiranja u posljednje vrijeme (Adelaide).

U vrijeme stvaranja hrvatske države svi naši ljudi, pa i vi u Australiji, bili su izuzetno motivirani i angažirani. Samim činom priznanja to je uveliko smanjeno. I ja sam prošle godine mislio da je došao kraj i mojih takvih aktivnosti. To sam i rekao nekim ljudima ovdje. Ali, poslije povratka u domovinu, shvatio sam, da kao što nije prestao pritisak na Hrvatsku ni poslije priznanja, tako neće ni sada.

Jednostavno rečeno DRŽAVA VAM JE KAO DIJETE. MALO DIJETE MALA BRIGA - VELIKO DIJETE VELIKA BRIGA. Itekako se i danas treba boriti za Hrvatsku. U ratu je očito tko ti je neprijatelj. Danas su na djelu podzemne bitke protiv nas. U njima koriste i naše ljude. A na to sam Vas upozoravao još daleke 1992.godine.

Državotvorni Hrvati i oni drugi (Melbourne, Adelaide, Sydney).

Činjenica da smo živjeli u takvoj državi, kakva je bila Jugoslavija, ne može se jednostavno izbrisati. Mnogima od naših ljudi je zato ideologija ispred države i nacije. Njihova je krilatica: “Ja jesam za Hrvatsku, ali ne za bilo kakvu Hrvatsku!” Kada je to jednom na OTV-u rečeno poznatom hrvatskom novinaru Milanu Ivkošiću on je odgovorio: “Ja jesam za bilo kakvu Hrvatsku. Znači, meni Vam je Hrvatska kao zrak. Ne znači ako je nečist da ga neću udisati!”. (Ovo je uvijek u studijima praćeno sveopćim odabranjem.) Drugim riječima, nedržavotvornim Hrvatima Hrvatska u kojoj nije njihova ideologija na vlasti ne treba. A državotvornim je, kao i u svim normalnim zemljama, imati državu neupitno. A kakva će vlast biti - to će ljudi na izborima sami odlučiti. Državotvorni Hrvati su itekako svjesni koliko znači imati državu. To sigurno dobro znate i Vi ovdje. Usporedite Vašu poziciju ovdje sada i onu prije kada Hrvatsku nismo imali.

Političke stranke u Hrvatskoj danas (Melbourne, Adelaide, Sydney).

Kada sam Vam 1992.godine govorio o hrvatskim političkim strankama znao sam reći: “Sve hrvatske stranke su pravaške stranke”. Naime, tada je u svim strankama bilo mnogo

državotvornih Hrvata. Ali, kroz svo ovo vrijeme iz oporbenih stranaka, uglavnom su odlazili takvi ljudi, nezadovoljni činjenicom da te stranke u ključnim pitanjima za Hrvatsku nisu znale prepoznati hrvatski nacionalni interes. A pogotovo kada je riječ o hrvatskoj politici u BIH. Još u kolovozu 1994. u hrvatskom klubu "Bosna" u Sydneyu rekao sam da je hrvatska politika u BIH ravna stvaranju hrvatske države, a mnogi od njih su i dan danas protiv nje. Oni su vjerovali Europi, kao da nam glavne europske zemlje, članice Vijeća sigurnosti, nisu svo vrijeme pokušavale zabiti nož u leđa. I danas se dosta dobro razaznaje linija podjele na državotvorne stranke i one druge koje sebe smatraju "europskim". Puna su im usta Europe. Kako je moja majka Blajka, to me uvijek podsjeti na jednu korčulansku priču. Kaže Lučanin Blaćaninu. "Znaš li što je Vela Luka za Blato? Europa!". A Blaćanin će njemu: "A znaš li Ti što je Blato za Vela Luku? HRVATSKA!"

Sutrašnja Hrvatska (Melbourne, Adelaide, Sydney).

Sve što se danas događa u Hrvatskoj vezano je za to kakva će biti Hrvatska sutra. Tko će vladati u njoj. A vi dobro znate da u zemljama zapadnog svijeta vlada onaj tko ima kapital. Od Hrvata, sutrašnji vlasnici kapitala mogu biti: 1) Ljudi koji su predvodili borbu za Hrvatsku; 2) Iseljenici koji su stekli kapital vani; i 3) Ljudi iz bivšeg sistema koji su kapital stekli tada. Vjerojatno ste primjetili da se prvi optužuju za navodne krađe, da se druge, tj. vas, sprečava u povratku, a o trećima se ne čuje mnogo. A danas je kapital uglavnom u njihovim rukama. Oni su i vlasnici mnogih tzv. žutih listova koji se na suptilan način koriste u toj borbi za Hrvatsku. Ja osobno, a siguran sam i mnogi od vas, više volim da sutrašnjom Hrvatskom vladaju djeca onih koji su predvodili borbu za Hrvatsku, i djeca

povratnika. Jer onim trećima je Jugoslavila i donjela novac, pa sigurno i nisu protiv nje. Pa makar to bilo skriveno, kako sam vam znao reći, u malom mozgu.

“Sindrom zoološkog vrta” (Melbourne, Adelaide, Sydney).

Ne zaboravimo da je u skoro svim bivšim komunističkim zemljama sada na djelu povratak komunista na vlast. To je ono što ja nazivam “sindromom zoološkog vrta”. Naime, životinja koja je predugo bila u kavezu, puštena iz njega, nije sposobna sebi sama pribaviti hranu. I zato se želi vratiti u kavez. Jer, tamo je hrana redovita. Istina, sve je manje ima i sve je gora. Ali ima je! Upravo se to dogodilo u Mađarskoj i Poljskoj. A glasovanje u Zagrebu pokazuje da se može desiti i kod nas. (O tome je predsjednik Tuđman i govorio na proširenom sastanku Vjeća obrane i nacionalne sigurnosti, baš u vrijeme mog boravka u Australiji. Priča o sindromu zoološkog vrta svjđela se našim ljudima, a u Melbourne se ravnatelj hrvatskog radija 3ZZZ, Sergio Marušić uključio u razgovor govoreći o jednom drugom sindromu zoološkog vrta. Naime, govorio je o našim ljudima koji su se cijeli život borili za nezavisnu Hrvatsku, a danas kada je imamo više ne znaju prepoznati nacionalni interes i za ne vjerovati je koliko i kako danas govore protiv hrvatske državne politike.)

Ministarstvo za useljništvo (Melbourne). Povratak (Adelaide, Sydney).

Doista, raduje podatak da se oko 30.000 naših ljudi već vratilo u Hrvatsku. Poslije nekoliko dana boravka u Melbourneu vidio sam

koliko su naši ljudi ogorčeni na ponašanje hrvatske oporbe prigodom donošenja odluke u Saboru o uspostavljanju Ministarstva za useljništvo. I s pravom su bili ogorčeni na te “europske” stranke. Ali logika tih oporbenjaka je vrlo jednostavna. Jer tko će se vratiti u Hrvatsku. Tko će ostaviti ovo relativno blagostanje i vratiti se u novu borbu za Hrvatsku. Pa najvjerojatnije upravo državotvorni Hrvati. A ti sigurno neće glasovati za te “europske” stranke. Argumenti oporbe su bili smiješni. Kažu treba se boriti protiv iseljavanja, a ne za useljavanje. Kao da upravo useljavanjem tj. povratkom naših ljudi i njihovog kapitala neće postići veće blagostanje u Hrvatskoj i time, naravno ne samo time, učiniti da ljudi ne odlaze, već da se i oni koji su sada otišli počnu vraćati. U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vaš udio kroz Vaš povratak je od izuzetne važnosti. Povratkom Vas, dakle ljudi neopterećenih “sindromom zoološkog vrta”, i vašeg kapitala, sudbina Hrvatske bit će zauvijek riješena. Imat ćemo hrvatsku Hrvatsku. Hrvatsku u kojoj će hrvatski interes uvijek biti najveća svetinja. U ratu su mnogi naši ljudi dali ili bili spremni dati svoj život za Hrvatsku. To su bili uglavnom ljudi iz domovine. U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vi morate na sličan način riskirati mnogo više nego do sada. Dobit ćemo i tu bitku, a onda će te upravo vi biti i najveći dobitnici. Zato ću vam i ja reći: VRAĆAJTE SE!

Lopovluk (Melbourne, Adelaide, Sydney).

O lopovluku ste me pitali i prije dvije godine (i u Melbourneu i u Adelaideu). Zašto se toliko mnogo priča o “lopovluku” u Hrvatskoj objasnio sam govoreći o borbi za sutrašnju Hrvatsku. Sličnih priča i o ovdašnjim lopovlucima dobro se sjećam. Mislim na 1992-1993. i skupljanje sredstava za Konzulat u Melbourneu. Pokazalo se da lopovluka, o kojemu su pričali i neki doista veliki borci za Hrvatsku,

nije bilo! Vjerujem da se sjećate da sam tada tvrdio da nekome smeta otvaranje hrvatskog konzulata. A uvijek je moguće naći i poštene ljude, uvjeriti ih u priču o krađi i iskoristiti. Slično je i s većinom priča o “lopovlucima” u Hrvatskoj. Naravno, ja ne negiram postojanje lopovluka u cijelom ovom periodu. Ne negiram ni činjenicu da ga vjerojatno ima mnogo više nego ovdje. Ali tvrdim da ga je imalo upravo onoliko koliko je za očekivati. Zašto? Iz jednostavnog razloga što je Hrvatska bila koncentrirana na nešto mnogo važnije. Na rat! Sve naše snage su bile koncentrirane na njega! I kao uvijek u takvim situacijama, kad ne može biti nadziran kriminal - on cvjeta. To je nešto što se uvijek zbiva pa su morali znati i oni koji su plasirali stalne priče o takvom lopovluku i optuživali hrvatsku vlast da ga ne želi spriječiti. I doista nije željela. Željela je slobodnu Hrvatsku. Ali da ja vama postavim protu-pitanje: “Što su željeli oni koji su željeli da se Hrvatska pozabavi lopovima, a ne agresorima?” Očito željeli su spriječiti “Bljeskove”, “Oluje”! I koristili su naivne.

Lopovluk u vrhu (Melbourne, Adelaide, Sydney).

Sjećam se prvog “lopovluka” u vrhu. Tek sam u lipnju 1992. stigao u Melbourne i doznao za njega. Zvao se “avion za predsjednika”. U Hrvatskoj o tome još nije bilo riječi. Znakovito je zašto sam o tome prvo čuo vani i to baš ovdje. Vaša kraljica je još uvijek engleska kraljica, zar ne? (U Melbourneu su mi odgovorili: “Ali ne za dugo!”) Sjećam se svog odgovora: “Ja osobno sam sretan da moj predsjednik na silne pregovore stigne odmoran i bolje štiti hrvatske interese. Ne razumijem, ili bolje reći itekako razumijem, zašto netko želi da moj predsjednik dođe umoran na te pregovore. I ne štiti na pravi način hrvatske interese.” I od tada do danas priče su se redale. Mene te

priče uvijek podsjetite na ono što je lord Owen napisao u svojoj knjizi o predsjedniku Tuđmanu. I on je, sukladno s ovim silnim pričama, pisao ružno o našem predsjedniku. Naravno, ako ste svjesni što je željela britanska politika, i što je trebao na ovim prostorima ostvariti lord Owen, jasno će vam biti da je on u stvari rekao da je glavni krivac njegovom neuspjehu dr. Tuđman. Dakle, rekao je, da nije uspio sprovesti prosrpsku politiku jer mu se na putu ispriječio naš predsjednik. Uostalom i zato sam ja priču o avionu prvo čuo u Melbourneu a ne u Zagrebu.

**Što mislite o kupovini jeftinih stanova od strane ljudi iz vlasti?
(Adelaide)**

- Nemojte mene o tome pitati.

- Zašto?

- Pa i ja sam kupio jeftini stan.

- Ali to nije isto.

- Zašto? Mislite, ja sam u bivšem režimu bio poslušan i dobio sam stan, pa je sada u redu da ga ja jeftino kupim. A ovi drugi nisu bili poslušni, čak su ih ili zatvarali ili su pobjegli vani. Zato i nisu dobili stan. A sada ga ja mogu kupiti jeftino, a oni ne smiju. Interesantno je, da sam i priču o predsjednikovoj kući svojevremeno čuo u Melbourneu. Bio sam kod jednog našeg čovjeka koji je žustro govorio o tome. Pitao sam ga da li on misli da naš predsjednik ne treba imati ovakvu kuću kakvu on ima. On će meni:” Ali ja sam je krvavo stekao”. “Gospodine, a naš predsjednik je bio general, doktor znanosti, ravnatelj instituta, sveučilišni profesor, redoviti član

HAZU, predsjednik najveće stranke u Hrvatskoj i predsjednik države. I to nije dovoljno da se “krvavo” zaradi jedna ovakva kuća?”

Zagrebačka kriza (Adelaide).

Nevjerojatno je da mnogi naši ljudi u Australiji i ne znaju za činjenicu da je relativni izborni pobjednik u Zagrebu bio HDZ. Čak sam sreo i visoke intelektualce koji su mi tvrdili da se oporba udružila prije izbora a ne poslije. Interesantno je kako političari iz vladajuće stranke nisu uspjeli oboriti očitu neistinu o udruživanju prije izbora. Pomenutim intelektualcima činjenica da se točno zna koliko je glasova dobio HSLS, koliko SDP, a koliko koalicija oko HSS-a, ništa nije govorila. Vjerovali ili ne! A bili su sociolozi! Inače, ja događaje u Zagrebačkoj skupštini nazivan “diktaturom proleterijata”. Mislim na činjenicu da su vijećnici oporbenih stranaka konstituirali Skupštinu iako nije bila prisutna dvotrećinska većina izabranih vijećnika i time pokazali kako za njih nije bitan zakon. Bili su i upozoreni od nadležnog ministra. Doista, diktatura proleterijata, zar ne? Kasnije su shvatili što su počinili pa su uradili ono što su trebali: podnijeli tužbu ustavnom sudu. Interesantno je kako iz HDZa, vjerojatno težeći suradnji, nisu iskoristili ovaj komunistički postupak oporbe. I kardinal Kuharić je komentirao zagrebačku krizu konstatirajući da kada imamo dvije stranke koje tvrde da imaju pravo po zakonu, tada spor treba riješiti Ustavni sud. Drugim riječima, ne ide se u Europu tužikati već se hrvatski sporovi rješavaju u Hrvatskoj. Ali da li se tu radi o hrvatskim sporovima? Jer interesi nisu samo hrvatski.³

³ Kao prilog ovom članku dan je i tekst "Diktatura proleterijata u Zagrebačkoj skupštini" koji je tiskan u Domu i Svijetu.

Boka Kotorska (SBS, Adelaide, Sydney).

Bilo je i drugih pitanja. Naravno, logično je da su meni postavljana i pitanja o Boki Kotorskoj. Prevlaka. O Prevlaci sam puno pisao pa neću ovom prigodom. Ubojstvo umirovljenog kotorskog biskupa Iva Gugića desila se prije mog dolaska u Sydney. Tako je pitanje o tome bilo i postavljeno tamo. Iako se govori o grabežnom umorstvu, konstatirao sam da je očita posljedica dalje iseljavanje Hrvata iz Zaljeva hrvatskih svetaca. Ali, činjenica je da su u Boki bacani letci protiv biskupa ("genocidni rimokatolički svećenik"). Očit poziv na linč. Nije otkriveno tko je to činio, ali linč se desio. Da li mi onda možemo govoriti o grabežnom zločinu? Napomenuo sam također da je neuobičajeno da sam ja u Australiji doznao da je prvi liječnik konstatirao smrt od SRČANOG UDARA. A biskup je zadavljen žicom. O tome u Hrvatskoj - muk! Kako je moguće vjerovati u grabežno umorstvo, a još krajem prošle godine je izbačen katolički oltar iz zajedničke crkve u Spiču, crkve sv. Petke. A crnogorske vlasti šute.

U Adelaideu je bilo dovoljno vremena pa sam mogao ispričati jednu zgodnu priču s radija u Sunshineu (Melbourne) iz 1994.god. Slušatelji su također postavljali pitanja. Često govorim o velikosrpskom kompleksu zvanom "hrvatska kulturna baština" i upozoravam kako se po zvaničnim crnogorskim izvorima u Boki kotorskoj nalazi oko 40% nepokretnog i oko 66% pokretnog spomeničkog blaga te republike. Tako sam i tom prigodom konstatirao da po tome ispada da 50% spomeničkog blaga te republike pripada hrvatskom narodu. S pitanjem ima li tamo što srpsko javio se jedan Srbin (to znamo po psovcu koja je uslijedila - srećom pitanja nisu išla izravno u eter). Moj odgovor je glasio:

"Očito nas slušatelj me nije dobro razumio. Ja sam rekao da je to tako po zvaničnim crnogorskim izvorima. A ne daj Bože da me je neki moj Hrvat iz Boke čuo da sam ja rekao da je samo toliko. A da potvrdim o čemu se radi ispričat ću vam slijedeću zgodu. Hrvatska bratovština "Bokeljska mornarica - 809" organizirala je u Zagrebu predavanje "Hrvatska kulturna baština Boke kotorske". Predavač je na početku svog predavanja konstatirao da je izuzetno teško govoriti o hrvatskoj kulturnoj baštini Boke kotorske, jer je ona ogromna. Zato će on promijeniti temu i govoriti o srpskoj baštini. Onda je konstatirao da ima pet spomenika za koje se smatra da su srpski, a da će on na tom predavanju dokazati da niti jedan od tih pet nije srpski." Poslije dva mjeseca bio sam opet gost na tom radiju. Jedan naš čovjek, Hercegovac, mi je dan uoči toga rekao: "Profesore, što god da Vas pitaju sutra, Vi prvo kažite ono što ste rekli onom Srbinu!"

A ovih dana smo u Hrvatskoj imali i potvrdu ove priče. Naime u Zadru je od 12. do 14. prosinca 1996. održan prvi dio znanstvenog skupa HRVATI U BOKI KOTORSKOJ. Nastavak se planira za travanj ili svibanj 1997.! Prvi hrvatski znanstveni skup o Hrvatima Boke Kotorske, o hrvatskoj Boki, je vjerojatno najznačajniji događaj u njihovoj povijesti. Na ovom prvom dijelu održano je već 37 predavanja, što zorno pokazuje koliki je značaj Boke Kotorske za hrvatski narod i hrvatsku državu. Referate su imali: Damir Magaš, Šime Batović, Stjepan Antoljak, Zdenko Žeravica, Ivo Rendić Miočević, Stjepan Ćosić, Frano Ivković, Ivan Pederin, Ankica i Josip Pečarić, Luko Brailo, Ante Marinović, Eduard Peričić, Jozo Milanović, Stjepan Krasić, Josip Sopta, Stanko Piplović, Slavko Kovačić, Midhad Kozličić, Josip Stošić, Nikola Jakšić, Anica Kisić, Ivna Anzulović, Franko Mirošević, Ivan Mustać, Milko Brković, Šime Županović, Josip Lisac, Miljenko Foretić, Vanda Babić, Divna Mrdeža-Antonina, Stijepo Mijović Kočan, Marijan Diklić, Tonči

Šitin, Miho Demović, Ivan Ivančan, Stijepo Obad i Franko Oreb. Planira se jedan zbornik radova s ovog dijela Skupa, a drugi s onog u Zagrebu, gdje se očekuje isto toliko referata. Dogovoreno je održavanje ovih skupova svake dvije godine! Da, hrvatski znanstvenici će potvrditi moje riječi: **"U Boki Kotorskoj svaki kamen govori Hrvatski."**

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća

muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNICKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić⁴

Supotpisnici

prof. dr. sc. Andrea Aglić Aljinović
prof. dr. sc. Miroslav Akmađža, povjesničar
dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar
prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu
dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb
prof. dr. sc. Danko Basch
dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar
dr. sc. Mirko Belak, geolog
dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog jezika
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu
akad. kipar Kruno Bošnjak, redoviti profesor, Zagreb
prof. dr. sc. Marijan Bošnjak
dr. sc. Srećko Botrić, docent
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de Medicina,
Santiago, Chile
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr.med.
dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje, redoviti
prof. dr. sc., naslovno zvanje
dr. sc. Miljenko Buljac

⁴ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-
geološko-naftni fakultet
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Šimun Šito Ćorić, Nacionalni koordinatorski
kat. misija u Švicarskoj
prof. dr. sc. Krešimir Ćosić, general pukovnik (u mirovini)
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta
Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Goran Dodig
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Sergio Dokoza, Zadar
admiral Davor Domazet Lošo
profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor
Universidad de Chile, Santiago de Chile
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog
sabora
dr. sc. Pero Draganić, dr.med
prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano
prof. dr. sc. Andrej Dujella

Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb
docent dr. sc. Srećko Favro
prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog
sveučilišta u Buenos Airesu u mirovini, Argentina
Ante Glibota, redoviti član, l'Académie Européenne des Arts, des
Sciences et des Lettres, Paris
dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
doc. dr. sc. Mario Grčević
prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo,
Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies),
Kanada
dr. sc. Željko Hanjš
dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravko Horvat
dr. sc. Katarinu Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za
povijest umjetnosti, Zagreb
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilištni profesor
dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth and
Space Sciences, Columbus State University
prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
dr. sc. Ivan Ilić, sveuč. prof. (emeritus), bivši veleposlanik, Zagreb
prof. dr. sc. Zlata Ivanovi-Herceg, dr. med., Zagreb
dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split

dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač
dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar, Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. oec., R. Argentina
prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti profesor
prof. dr. sc. Damir Ježek
doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.
prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju Vrapče
fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska
dr. sc. Držislav Kalafatić, liječnik-ginekolog, 'bolnica u Petrovoj'
dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet kemijskoga inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor
dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State University, Dayton, OH USA
dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta u Splitu

prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
dr. sc. Ana Kunštek
prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini (docent)
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar
prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofía, Profesora
universitaria e investigadora, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
prof. dr. sc. Jozo Marević
dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
dr. sc. Josip Matjan, die
prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
dr. sc. Anita Matković, docent
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Enes Midžić, redoviti profesor

prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta
prof. dr. Zlatko Miliša
dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i arhivist, predsjednik Hrvatskoga kulturnog društva Napredak Mostar (i u ime 1219 napretkovaca iz Mostara)
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru i docent na Filozofskom fakultetu u Mostaru
dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta, Zagreb
dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
prof. dr. Snježana Paušek-Baždar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju, upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih i matematičkih znanosti HAZU-a
dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor
dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u mir.
dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb
prof. dr. sc. Davor Pavuna
dr. sc. Marija Pehar
dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof

prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP, Odjel
za fiziku, Sveučilište u Rijeci

prof. dr. sc. Ivan Petrović

prof. dr. sc. Ivica Picek

dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin

prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split

prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik

dr. sc. Dora Pokaz

prof. dr. sc. Tanja Pušić

dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u
Splitu

Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad
Nacional del Centro de la Provincia de Buenos Aires, En Tandil,
provincia de Buenos Aires, Argentina

dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist

prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog
fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.

prof. dr. sc. Mladen Rogina

mr. sc. Željko Sačić, general bojnik

Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de
Ciencias Económicas, Profesor Académico y Economista, Ciudad
de Rosario, República Argentina

prof. dr. sc. Dora Sečić

Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos
Aires, Argentina

prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb

prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb

profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto
Montt, Chile

Marina Skrobica, Ph. D., dizajner

dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica

dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus

prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj

prof. dr. sc. Denis K. Sunko
docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva
dr. sc. Anđelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za turizam i ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija
dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
dr. sc. i književnik Igor Šipić, Split
prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, Vinkovci
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotic, dr. med. vet.
Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y Santísima Trinidad, Instituto Nuestra Sra. del Líbano
prof. dr. sc. Sanja Varošaneć
prof. dr. sc. Đurđica Vasilj
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović, umirovljeni profesor Nadbiskupijske klasične gimnazije u Splitu
doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska
prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München
prof. dr. sc. Dario Vretenar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor, Zagreb
prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of Macedonia
doc. dr. sc. Tihomir Vukelja
dr. Vida Vukoja, lingvist

dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda RH i bivši
predsjednik Vrhovnog Suda RH
Milan Zoretić, dipl. ing. elektronike, sveučilišni professor,
Argentina
prof. dr. sc. Jure Zovko
doc. dr. sc. Marija Žagar, Zagreb
prof. dr. sc. Dražen Živić, znanstveni savjetnik, Vukovar
prof. dr. Tomislav Živković, dr. fizike
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Ante Žuvela, dipl. iuris., Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Zdravko Žvorc, dr. vet. med.
(...)

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavenskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu

Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNičKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić⁵

Supotpisnici

prof. dr. sc. Andrea Aglić Aljinović
prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar
dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar
prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu
dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb
prof. dr. sc. Danko Basch
dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar
dr. sc. Mirko Belak, geolog
dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog jezika
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet

Sveučilišta u Splitu

akad. kipar Kruno Bošnjak, redoviti profesor, Zagreb
prof. dr. sc. Marijan Bošnjak
dr. sc. Srećko Botrić, docent
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de Medicina,
Santiago, Chile
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr.med.
dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje, redoviti
prof. dr. sc., naslovno zvanje

⁵ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

dr. sc. Miljenko Buljac
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Šimun Šito Ćorić, Nacionalni koordinatora Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj
prof. dr. sc. Krešimir Ćosić, general pukovnik (u mirovini)
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Goran Dodig
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Sergio Dokoza, Zadar
admiral Davor Domazet Lošo
profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor Universidad de Chile, Santiago de Chile
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog sabora
dr. sc. Pero Draganić, dr.med
prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano
prof. dr. sc. Andrej Dujella

Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
 prof. dr. sc. Boris Dželalija
 prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb
 docent dr. sc. Srećko Favro
 prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
 prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
 prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
 Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog
 sveučilišta u Buenos Airesu u mirovini, Argentina
 Ante Glibota, redoviti član, l'Académie Européenne des Arts, des
 Sciences et des Lettres, Paris
 dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
 prof. dr. sc. Željko Grabarević
 prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
 doc. dr. sc. Mario Grčević
 prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.
 prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo,
 Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies),
 Kanada
 dr. sc. Željko Hanjš
 dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
 prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
 prof. dr. sc. Dubravko Horvat
 dr. sc. Katarinu Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za povijest
 umjetnosti, Zagreb
 prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilištni profesor
 dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth and
 Space Sciences, Columbus State University
 prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
 dr. sc. Ivan Ilić, sveč. prof. (emeritus), bivši veleposlanik, Zagreb
 prof. dr. sc. Zlata Ivanovi-Herceg, dr. med., Zagreb
 dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
 dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
 doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split

- dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač
dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar,
Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. oec., R. Argentina
prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti profesor
prof. dr. sc. Damir Ježek
doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.
prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju Vrapče
fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska
dr. sc. Držislav Kalafatić, liječnik-ginekolog, 'bolnica u Petrovoj'
dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet kemijskoga
inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor
dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State
University, Dayton, OH USA
dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos Aires,
Argentina
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni profesor KB fakulteta
Sveučilišta u Splitu

prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
dr. sc. Ana Kunštek
prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini (docent)
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar
prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofía, Profesora
universitaria e investigadora, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
prof. dr. sc. Jozo Marević
dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
dr. sc. Josip Matjan, die
prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
dr. sc. Anita Matković, docent
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Enes Midžić, redoviti profesor

- prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut
društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb
- dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
- dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
- prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta
- prof. dr. Zlatko Miliša
- dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
- dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb
- prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i arhivist, predsjednik
Hrvatskoga kulturnog društva Napredak Mostar (i u ime 1219
napretkovaca iz Mostara)
- prof. dr. sc. Milan Nosić
- prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
- dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za povijesne
znanosti HAZU-a u Zadru i docent na Filozofskom fakultetu u
Mostaru
- dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta,
Zagreb
- dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada
- dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom zvanju
- prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
- prof. dr. Snježana Paušek-Baždar, znanstveni savjetnik u trajnom
zvanju, upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih i
matematičkih znanosti HAZU-a
- dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor
- dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u mir.
- dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb
- prof. dr. sc. Davor Pavuna
- dr. sc. Marija Pehar
- dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
- prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
- doc. dr. sc. Ante Periša
- prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof

- prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP, Odjel za fiziku, Sveučilište u Rijeci
- prof. dr. sc. Ivan Petrović
- prof. dr. sc. Ivica Picek
- dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
- prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split
- prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik
- dr. sc. Dora Pokaz
- prof. dr. sc. Tanja Pušić
- dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u Splitu
- Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad Nacional del Centro de la Provincia de Buenos Aires, En Tandil, provincia de Buenos Aires, Argentina
- dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
- prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
- prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.
- prof. dr. sc. Mladen Rogina
- mr. sc. Željko Sačić, general bojnik
- Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de Ciencias Económicas, Profesor Académico y Economista, Ciudad de Rosario, República Argentina
- prof. dr. sc. Dora Sečić
- Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos Aires, Argentina
- prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
- prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
- profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto Montt, Chile
- Marina Skrobica, Ph. D., dizajner
- dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica
- dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
- prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj
- prof. dr. sc. Denis K. Sunko

- docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske
akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga
žrtvoslovnog društva
dr. sc. Anđelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za
turizam i ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija
dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
dr. sc. i književnik Igor Šipić, Split
prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, Vinkovci
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y
Santisima Trinidad, Instituto Nuestra Sra. del Líbano
prof. dr. sc. Sanja Varošaneć
prof. dr. sc. Đurđica Vasilj
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović, umirovljeni profesor Nadbiskupijske klasične
gimnazije u Splitu
doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska
prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München
prof. dr. sc. Dario Vretenar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljić, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor,
Zagreb
prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of
Macedonia
doc. dr. sc. Tihomir Vukelja
dr. Vida Vukoja, lingvist

dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda RH i bivši
predsjednik Vrhovnog Suda RH
Milan Zoretić, dipl. ing. elektronike, sveučilišni profesor, Argentina
prof. dr. sc. Jure Zovko
doc. dr. sc. Marija Žagar, Zagreb
prof. dr. sc. Dražen Živić, znanstveni savjetnik, Vukovar
prof. dr. Tomislav Živković, dr. fizike
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Ante Žuvela, dipl. iuris., Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Zdravko Žvorc, dr. vet. med.
(...)

AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.

OTVORENO PISMO

Tomislavu Karamarku, predsjedniku HDZ-a

Milanu Kujundžiću, koordinatorskom Saveza za Hrvatsku

Željki Markić, čelnici druge U ime obitelji

Približavaju se predsjednički izbori. Po našem mišljenju oni su ključna točka mogućeg preokreta. Predsjednik Ivo Josipović već je mjesecima u žestokoj kampanji na državni račun. On stvara široku koaliciju podrške niza stranaka, a ne samo Kukuriku koalicije. Ima skoro potpunu kontrolu medija u Hrvatskoj. Ukoliko bi sadašnji predsjednik Republike pobijedio na predstojećim predsjedničkim izborima, bile bi vjerojatno zaustavljene moguće promjene vlasti u Hrvatskoj, odnosno oni koji su njega podržali, uz njegovu podršku i ogromnu podršku glavnih medija vjerojatno bi pobijedili i na parlamentarnim izborima. Tako se u Hrvatskoj ne bi ništa promijenilo, nego bi se nastavilo nazadovanje koje vodi u propast, a od nje bi se Hrvatska teško mogla oporaviti.

Dakle, smatramo da je nužno sve učiniti kako bi se pobijedilo sadašnjeg predsjednika Ivu Josipovića na sljedećim predsjedničkim izborima.

Kako sada izgleda, malo je vjerojatno da HDZ-ova koalicija, Savez za Hrvatsku i udruge građana i neovisni intelektualci predlože zajedničkog kandidata za predsjednika (iako bi to bio najsigurniji put do pobjede domoljubne opcije). Stoga Vam predlažemo da održite trojni sastanak i da donesete odgovarajuće odluke bez kojih su male šanse za pobjedu na predsjedničkim i parlamentarnim izborima, tj. bilo bi nužno usvojiti sljedeću strategiju. U prvi krug moglo bi se ići i s tri kandidata: kandidat koalicije HDZ-a, kandidat Saveza za Hrvatsku i neovisni kandidat udruge građana na čelu s udrugom *U ime obitelji*. Ti kandidati trebali bi potpisati sporazum da će u drugom krugu ne samo podržati nego se i uključiti svim snagama u korist onog kandidata koji uđe u drugi krug. Takva strategija bila bi plodonosna jer bi u prvom krugu potaknula mnoge birače koji inače ne bi izašli na izbore (a njih je skoro 50%) da izađu na izbore. Uvjereni smo da bi takav Vaš postupak hrvatski narod zdušno pozdravio. A u drugom krugu bi s velikom vjerojatnošću glasovali za zajedničkog kandidata i oni koji inače ne bi glasovali.

Taj model bi trebalo primijeniti i za parlamentarne izbore s prethodnim potpisivanjem sporazuma o poslijeizbornoj koaliciji. Na taj način postigla bi se velika izlaznost na izbore i sigurnost građana koji žele promjenu vlasti da njihov glas neće propasti te da je u krajnjoj liniji svejedno za koju grupaciju glasuju ako svi imaju zajednički cilj, a to je promjena sadašnje vlasti.

Poštovani gospodine Karamarko, poštovani gospodine Kujundžiću i poštovana gospođo Željka Markić, po našem mišljenju Vi ste najodgovorniji za sudbinu Hrvatske i zato Vam se obraćamo ovim otvorenim pismom kako biste na predstojećim i predsjedničkim i parlamentarnim izborima predložili građanima Hrvatske realnu opciju promjene vlasti koja će imati velike šanse za pobjedu. Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koji vole ovu državu i hrvatski

narod! Obraćamo Vam se jer nimalo ne sumnjamo da Vi volite ovu državu i ovaj narod te da Vam je veoma stalo do sudbine hrvatskog naroda i hrvatske države.

Srdačan pozdrav,

Akademik Josip Pečarić

i prof. dr. sc. Zdravko Tomac

U Zagrebu, 13. svibnja 2014.

Pismo supotpisuju:

Antun Abramović, prof. pov., puk. HV

Duško Abramović, Toronto

Nevena Abramović, Toronto

Katica Amidžić Peročević, dipl oec. Zagreb

Jozo Andrić, Zagreb

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

don Miljneco Babaić, ratni vojni kapelan

Dominik Babec, Koprivnica

Leea Babec, Koprivnica

Vesnica Babec, Koprivnica

Ivana Babić, prof.

Damir Babić

Nada Babić

M. Giuseppina Bacchia

Rade Bacelic

Emma Bakovic, Stockholm

Jakov Bakovic, Stockholm

Marija Bakovic, Stockholm
Miro Blaž Bakovic, Stockholm
Ivan Balić
Zdravko Ban
Miro Banović
Milenko Barbir
Krešimir Barković, Paris, Francuska
Sevda Barković, Paris, Francuska
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, nastav.
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Daran Bašić, branitelj/invalid, Mostar
Nikola Bašić, pisac, Vis
Tomislav Batinić, prof., Sarajevo
Dinko Batur, umirovljeni bojnik HV i HRVI
Tomislav Begić, Zagreb
Vlado Begić, Zagreb
Ante Belas, Trogir
mr. sc. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb
Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
Ivan Bićanić, ing., Zagreb
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., Zagreb
Ivanka Bilić, Zagreb
Branimir Bilić, Zagreb
Stanislav Bilić, strojarski tehničar, Krško
Vladimir Biondić
Lidija Blagojević, prof.
Tomislav Blagojević
Vide Blažević, Dubrovnik
Tomislav Bolanča, dip.oec., Zadar
Katarina Bodrožić, Slavonski Brod
s. Janja Boras, Međugorje
Vanda Boras Podravac, Senj-Canberra (Australija)
Damir Borovčak, dip. ing., publicist

Miljenka Botteri
dr. sc. Vinko Botteri
dr. sc. Srećko Botrić, Split
Davor Bozin, mr. sc
Ivan Bradvica dipl. ing. građ., pjesnik
Ante Brčić, novinar
prof. dr. sc. Milko Brković, Poličnik, Briševo
Radoslav Brković, upravni pravnik (dragovoljac
Domovinskog rata), Banjevci
Ivan Bukovac, odvjetnik, Županja
Ivo Buntin
Branko Butkovic, Zagreb
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Mario Crnković, umirovljeni časnik HV
Vinko Cujic, dipl. ing. str., Hamburg
Milan Ciliga, dipl. Ing.
Nada Cunjak
Vjekoslav Cunjak, mag.oec.
Vedran Čanić, Zagreb
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet Đakovo
Marija Čatlak, Zadar
don Lazar Čibarić
Pejo Čičak
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Ante Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje
Katica Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje
Marija Čokljat, profesorica u mirovini
Anamarija Čuljak, student, Osijek
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Domagoj Čunko, ing.
Ružica Ćavar, oec
Tomislav Ćavar, prof., Zagreb
Ante Ćesić, Zagreb
Anto Ćosić, Slavonski Brod

Ksenija Ćosić, Slavonski Brod
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, KBF
don Marko Ćubelić, Split
Jozo Ćuk, Taylors Lakes, Vic., Australia
Jela Cuk
Ante Marko Cuk
Alojz Ivan Cuk
Kate Jelena Cuk
Tomislav Domagoj Cuk
Krešimir Ćuže, Split
Vlado Dadić
Josip Debelec, Zagreb
Ljiljana Debelec, Zagreb
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
Dubravko Deletis
Mladen Deletis
dr. sc. Josip Delić, Split
Mirko Dijanek
Vladimir Dobravec, upravni pravnik, Đurđevac
Rosanda Dorotić
Frank Dragash
don Jakov Dragušica, Split
Domagoj Dravinski, Zagreb
Hrvoje Dravinski, Zagreb
Željko Dravinski, Zagreb
Ante Drmic, Svicarska
M. Danijela Dropulja
Tomislav Držić
Kristina Dugan
Malkica Dugeč, prof., hrvatska pjesnikinja
mr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet.
fra Tomislav Dukić, München
Drago Duvnjak, dipl. ing. grad., Osijek
Katarina Duvnjak, student, Osijek

Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc.
relig.

Ivica Dužević, Makarska

Ivo Dužević, Makarska-Split

Josip Djukic, USA

Ivica Džajkić

Milenko Džajkić

Vinko Điković, Zagreb

Jana Điković, Zagreb

prof. dr. sc. Neven Elezović

M. Cvetka Erce

Fra Vladimir Vlado Ereš, Voditelj Hrvatske katoličke
misije Lausanne-Wallis u Švicarskoj

Pero Faletar, Vinkovci

Mario Filipi

Ivan Filipović, pomorac

Damir Findrik, dipl. ekonomist

Stjepan Fiolic, Buenos Aires, Argentina

Žarko Flanjak

Hilda Marija Foley. USA

Marko Franovic, Sydney, Australia

Anđela Galić, Zagreb

Martin Galić, Zaprešić

Mate Galić, Zagreb

Gordana Galić, Split

Mladen Galić, umirovljeni bojnič HV-a

prof. dr. sc. Radoslav Galić

Marija Galović, Zaprešić

Mirko Galović, Zaprešić

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Dajana Glavota

Hrvoje Glavota

Krunoslav Gliha, Velika Gorica

Ante Gojević-Zrnić, Rijeka
Marinko Gospić
Matija Grgat
Vinko Grgić, prof.
mr. sc. Josip Grilec
prof. dr. sc. Vinko Grubišić, Sveučilište Waterloo, Kanada
Marija Ruza Habunek Fiolic, Bs.As., Argentina
dr.sc. Beata Halassy, Sveučilište u Zagrebu
p. Vatroslav Halambek, SJ
Branko Haubrich, iur. Mostar
Ivanka Haubrich
Marta Haubrich
Marija Haubrih
Ivana Haubrich-Mihovilović
Štefica Himmelreich, Zagreb
Petar Hinić, član Časnog suda HSK Nj, Stuttgart
Tomislav Horvat
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec
Branko Hrkač
Hrvoje Hrkač, Zagreb
Stella Hubmayer, urednica radio postaje, Buenos Aires
Mladen Ibler, dr. med.
Katarina Iskra, medicinska sestra
Branko Ivanda, mag. phil. et. croat.
Tatjana Ivanda, dipl. ing. el.
Ivan Jaklin, Varaždin
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjetnik
prof. dr.sc. Zvonimir Janović, u mirovini
Vjekoslav Jazbec, dr. med. spec., Zgb
Ivica Jelic, ugostitelj, Biograd na moru
dr. Milan Jelić, ekonomist u miru, Buenos Aires,
Argentina
Ivan Jeličić, Zagreb
Marko Jerčinović, Zagreb

Dragutin Jeromić, Zagreb
Kruno Jeromić, Zagreb
Stipe Jolić, dipl. teolog
Jelena Jozipović, Zagreb
M. Nada Julardžija
Drago Jurič, Zagreb
Ilija Jurič
Ivan Jurič
Ivan Juricic
Mirjana Juricic
Anto Jurina, dip. ing. ele.
Branko Juroš dipl. oec., Sesvete
Ivan Juroš
Dubravka Jurun, Buenos Aires
Zaviša Kačić-Alesić, prof.
dr. sc. Hrvoje Kalinić, dipl. ing.
Margarita Kaliterna, dipl. ing. mat.
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Drago Katović, prof. emeritus
Vilma Kešina, Split
Ana Kirchmayer-Wonnemann, Osnabrück
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija Zagreb
Zrinka Klarin, Preko
Ivan Klarić, dipl. ing. građ. u m.
Milivoj Klobucar, dipl. ing. Elektrotehnike, Toronto,
Canada
Erena Knez, Sesvete
Ivan Kolak, dipl. oec., Sesvete –Zagreb
Darko Kolic, Švicarska
Mijo (Mile) Kokan, ing., Split
Alojzije Kokorić, ing. stroj., Tribunj
Marija Komar
prof. dr. sc. Ivan Kordić
Ivan Kostrenčić JP, Perth Western Australia

Ante Kovač, dipl. ing. geod., Split
prof. dr. sc. Srećko Kovač
Kazimir Kovačić, (umirovljenik, 100.), Buenos Aires
prof. dr. sc. Slavko Kovačić, Split
Tomislav Kozjak, Zagreb
Marija Kozjak, Zagreb
dr. fra Smiljan Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta
krunice za obraćenje i mir
Ante Kraljević, književnik i leksikograf, Zagreb
Marija Kranjec
Tomislav S. Krcmar
Ante Krišto, Split
prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac
Mladen Križanić, dipl.ing., Karlovac
M. Skolastika Krstaš
fra Ante Kukavica, kapucin, gvardijan
Kukina Stjepan, Zagreb
dr. Ante Kunek
Tomislav Kušec, prof.
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Slobodan Lang
prof. dr. sc. Ante Lauc
Silvija Lažeta, dipl. iur.
Ivan Lehpamer, Zagreb
Ivanka Lehpamer, Zagreb
Nenad Lehpamer, Zagreb
Zdravka Lehpamer, Zagreb
Zdravka Leindl, Austrija
Mladen Leko, Canberra
Paulina Leko, Canberra
Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Ankica Lojkić, socijalni radnik
Mladen Lojkić, publicist

Katica Lončar, Zagreb
Ivica Lovošević, ing. inf., Našice
Luka Lozo, Zagreb
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Ivica Luetić, novinar, Split
prof. dr. Maja Lukac-Stier, direktorica Filozofskog odijela
Filozofskog fakulteta, Argentinskog katoličkog sveučilišta
- Buenos Aires, Argentina
Ivan Lulić, mr. sig.
Damir Ljubičić, ing. telekomunikacija, Zagreb
Ivana Madunić, oec
Marko Magdalenić - Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Blažena Magdić, umirovljenica,
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Robert Majerić, dipl. ing. el., Zagreb
Josip Malović
Dubravko Malvić, Zagreb
Gordana Malvić. prof. Zagreb
Mijo Maljković, inovator
Anka Maljković, umirovljenica
Marijan Maljković, student
Radica Maljković, tex.tehničar
Mile Mamić
Ankica Mandarić, Mostar
Gordan Mandarić, Mostar
Luca Mandarić, Sarajevo
fra Velimir Mandić, Humac
dr. sc. fra Josip Marčelić, Split
Vladimir Marčinko
Ante Marević
Terezija Margaretić prof.u mirovini, Dubrovnik
Stipe Marić
Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb
mr. sc. Zdenko Marincic, dipl.ing.el. / M.Sc.E.E.

Marija Markic, CTC,
Marinko Markić
Slobodan Markic, P. Eng.
Blandina Marković Randić
Ivo Markulin, kap.d. pl; Preko, Bilišće
Josip Maršić, HSP
Danica Martinović
prof. mr. art. Miroslav Martinjak
Dubravka Matanić, Velika Gorica
Ivan Mataric, Austija
Kata Matoković
Miljana Mažar, dipl.inž.
Stjepan Mažar dipl.inž.
Nikola Mažuran Karlobag
Marija Mažuran, Zagreb
don Pavao Medić, Split
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj,
diplomat
Kazo Mikašek
Ignac Mikulaj, Zagreb
Marijana Mikulaj, Zagreb
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
Gojmir Milat, Sv. Filip Jakov
M. Benedikta Miletić
Branko Milićević, innovator
Marija Milina, medicinska sestra, Nova Gradiška
Željko Milina, medicinski tehničar VŠS, Nova Gradiška
mr.sc. Ante Milinović, muzejski savjetnik u mirovini
Pero Mioč, književnik, Šibenik
Kristiana Misetic
Marijan Mjedvidović
Ivan Mlikota, Zagreb
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Branko Mrakužić, dipl. ing.

Franjo Mudrovčić, Zagreb

Domagoj Musa

Jadranka Mustac

Miljenko Mustac

prof. dr. fra Andrija Nikić, u ime Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti – 25 članova i Hrvatskog kulturnog
društva Napredak u Mostaru – 1381 člana

prof. dr. sc. Milan Nosić

Nenad Novak, dipl. ing., Zagreb

dr. sc. Anto Orlovac

Mate Orlović

Zrinka Orlović

Marijan Osmak

Dubravka Otorepec, odgojitelj, Zagreb

Michael Pack, Engleska

Mirta Padovan Nakić, prof., Zagreb

Dragica Palada

Ivan Pandža

Miroslav Papic, dipl. ing. stroj., Zagreb

mr.sci. Josip Papković, dipl. inž. Zagreb

Marija Papković, dipl. iur. D. Pušča

Josip Paštrović, dipl. ing.

Tomislav Pavicic, dipl. ing., Argentina

Mladen Pavković, novinar i publicist

Alojz Pavlović, mag./dipl. ing. kibernetike, Zadar

dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju

Mario Pehar

Tatjana Pehar

Stipan Perić, dipl. oec

Demokrita Perić

Ivan Perić

Martina Perić, oec

Marija Perić, dipl. oec

mr. sc. Marijan Petek, Zagreb

Alojzije Petracic, umirovljenik
Damir Piljac, dipl.inž. Zagreb
Marijan Pinhak, dipl. ing. el.
Josip Pintarić, Zagreb
Nenad Piskač, književnik
M. Veronika Pivčević
Dubravko Pižeta, dipl. ing. Elektrotehnike
Stipan Plazonić
Miljenko Plisic
Igor Plisic
Katica Plisic
Marin Plisic
Stipo Pokrajčić
Ema Poljak, Zagreb
Ivan Poljak, Duće – Dugi Rat
mr. sc. Kruno Poljak, Zagreb
Dubravka Poljak-Dravinski, dr. st.
akademik Stanko Popović
Siniša Posarić, književnik, Rijeka
Ivica Primorac, prof. (dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljeni časnik HV-a)
Vera Primorac, prof. i književnica
Damir Privora, dipl. ing.
Željko Prpić, dipl. ing. strojarstva i stož. brigadir u
mirovini
Don Vinko Puljić, Siegen
Nikola Radić, Krk
Anton Raff
Antun Raguz, prof., Švedska
Marinko Raguz, Mostar
Vid Raguz, Udruga Dragovoljaca Domovinskog Rata
1991. Dubrovnik
don Dragan Rajković, Split
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.

Kata Rašić, Zagreb
Stipo Rašić, Zagreb
Božidar Ručević, dipl. inž.
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
Branko Reić, dipl. ing.građ. umirovljenik
Petar Renić, Zagreb
M. Zrinka Roglić
prof. dr. sc. Mirjana Rumboldt, Split
prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit., Split
Stjepan Samoborec, Prvi. Hrv. redarstvenik
Marija Senjić (Žarko)
Ivan Sesar, prof.
Vjekoslav Severinac, Zagreb
Roko Sikiric, Bibinje, Zadar
Željko Soldo, Zagreb
Josip Sopta, ing., sudionik rata,invalid 100%, Zagreb
Dragutin Spajić, Zagreb
Višnja Spajić
dr. Josip Stjepandić, Bensheim
Suzana Stojmenovski
Antonio Storić, Zagreb
Mirko Strabić
Davorka Stupin Reić, umirovljenica, Zagreb
Antoaneta Sudarić, dipl. ing. građ., Josipovac
Mirna Sunić-Žakman
Ana Sušac, prof.
Marija Sušac, prof.
Mate Sušac, prof.
Robert Sušac, Zagreb
Vera Sušac soc. radnica
M. Jasna Suvalj-Kondić
Dragutin Šafarić, umirovljenik projektant, Velenje –
Slovenija
Danijela Šakota, novinarka

Mario Šaler, Zagreb
Ante Šare
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji hrvatski tamburaši (nekad
Zlatni dukati)
Hrvoje Šubić, mag. prava
Oskar Šarunić
Dubravka Šelendić
Mario Šelendić
Katarina Šelendić
Ladislav Šelendić
prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović
Marko Šimat
Dobroslav Šimović, dip. iur, Zagreb
Bruno Šimunović, Zagreb
Milan Šincek
Josip Šintić, prof. psih., član Foruma hrvatske sloge
prof. dr. sc. Boris Širola
Ivan Škarica
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. ped., Zagreb
Ivica Škreb, Zagreb
mr. sc. Ljubomir Škrinjar, Zagreb
Franjo Škrobo, Vinkovci
m. M. Marina Škunca
Maja Šnajder (HDZ od 1991.), Split
Branka Šmalcelj, dipl. ing., Zagreb
Donat Šolta, dipl. ing. el.
Nikola Štedul
Kate Šumić, med. sestra, Dubrovnik
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije
Sveučilišta u Zagrebu
Franjo Tkalcic
Marica Tkalcic
Petar Todorić, dipl. ing. str., Zagreb

Miroslav Tomac, mag. ing. el.
Mladen Tomašević, Zagreb
Rudi Tomić
Ruža Tomić
Franjo Tomšić
Robert Tomšić
Sanja Tomšić
Igor Trbušić
Jelena Trbušić
Zvonimir Trusić
Damir Tučkar, dipl. ing.
Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ., Stupnik
Vera Uglešić, Zadar
Ivica Uršić, neovisni katolički novinar i publicist
prof. dr. sc. Kosta Urumović
Ivan Vakula, umirovljenik
Vera Valčić Belić
Vlado Vanjaka, apsolvent teologije, Filozofsko - teološki
institut Družbe Isusove u Zagrebu
dr. sc. Mislav Vedriš
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije
industrijskog management, FESB, Split
dr. sc. Mile Vidović, Split
Marica Vitlov, Zadar
Ante Vlahov, Rijeka
Dunja Vlahov, Rijeka
mr. Sc. Rudi Vlahov, Rijeka
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
don Ante Vojnović, Split
don Ante Vrbatović, Split
Ivan Vrdoljak, svećenik, Zadvarje
Kristina Vrebac
don Stanko Vrnoga, Split

dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić
Jelenka Vučkov, mr.sc.teol.
prof.dr.sc. Šime Vučkov, dr.med.
Lidija Vukalović, dipl. učitelj
don Dušan Vuković, Split
don Pavao Vuković, Split
Ani Vuletic, dipl. ing. gradj.
Petar Vulić, književnik
Robert Vulić, dipl. krim. u mirovini, Koprivnica
Zorka Zane
Milan Zanoški, hrvatski branitelj - poručnik HV, mali
poduzetnik
Barbara Zeruk, kontoristin Stuttgart
Ivo Zeruk, umirovljenik, Tribunj
Tonći Zokić, pomorac, Orebić
Ljilja Zovko, Mostar
Amela Žaja, uprani pravnik
Ante Žaja, akademski slikar
Franka Žaja, Aržano
Gordana Žaja, Makarska
Marko Žaja, Aržano
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Ana Žarko
Franjo Žgela, Slunj
Stjepko Živković, Vukovar
prof. dr. sc. Tomislav Živković
Katica Žmire, učiteljica, Sinj
Lovre Žuljević, Split

**DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA
HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!,
ZAGREB, 2015.**

**PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU
HDZ-A**

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu,

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme *BOJNA ČAVOGLAVE* koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreb, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje i sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH.

I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno

pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Stanko Popović
dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj
Hrvatskog instituta za povijest
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
Josip Šimunić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona,
dopisni član HAZU
akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske
akademije znanosti
Krešimir Kraljević
Franislav Stanić
dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog
nacionalnog etičkog sudišta
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zlatko Vrljić
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Darko Žubrinić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši
diplomat
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof.dr.sc.Ivica Veža
dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog
jezika, odjel prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Tomislav Josić, SOHV
Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist
don Anđelko Kačunko
Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'
dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i
naslovni profesor u trajnim zvanjima
prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
Nikola Štedul
Slobodan Markic, P. Eng. Toronto
dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod,
Zagreb
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši
(Ranije Zlatni Dukati)
Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic
dr. sc. Amira Delic
dr. sc. Ana Mršić
prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić
Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku
mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva
Političkih Zatvorenika
Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog
tjednika Iz Sydneya, Australija

prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara
i svim academicima

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. sc. Boris Širola

Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog
Juga

Blazenko Juracic, mag. komp., docent

prof. dr. sc. Serđo Dokoza

Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH

Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar

Mladen Pavković, novinar i publicist

dr. Ružica Čavar, dr. stom. i dr. med.

doc. dr. sc. Srećko Botrić

doc. dr. sc. Ivan Poljaković

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

general Ljubo Ćesić Rojs

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević

general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200. Cijeli popis možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/potpisnici-pismo-predsjednici-rh-i-predsjedniku-hdz-a/>

Neke nasumično izabrane komentare možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/najzanimljiviji-komentari-uz-peticiju-za-dom-spremni/>

Komentar akademika Josipa Pečarića možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/mogu-li-prijetnje-ponistiti-spremnost-za-svoj-dom/>

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić

Predsjednik, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti

Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija

Poštovani akademike Kusiću,

dostavljamo Vam peticiju kojom tražimo da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi svih istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.

Briga o slobodi znanstvenoga istraživanja logična je zadaća najviše znanstvene nacionalne ustanove kojoj ste na čelu. Očekujemo da HAZU bude nositelj rasprave koja bi ta pitanja oslobodila politike te organizirala da se sva ona slobodno razmotre u duhu ravnopravnosti, otvorenosti i objektivnosti. To znači da analize i rasprave moraju počivati na znanstvenom pristupu, gdje su podatci iznad svakog svjetonazora, teorije ili uvjerenja. Valjanost i snaga podataka utvrđuju se klasičnim znanstvenim metodama, a odgovori se dosežu suglasjem kompetentnih stručnjaka i samo na osnovi podataka pouzdanih prema znanstvenim kriterijima.

Potpisujući ovu peticiju, bivša saborska zastupnica Gordana Turić je konstatirala:

S osobitim zadovoljstvom supotpisujem Vaše pismo Akademiji, posebice stoga, što sam - kao bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća – svjesna mogućih otpora istraživanjima koja traže istinu o toj tematici.

Tekst sa širim obrazloženjem peticije i s imenima njezinih potpisnika šaljem Vam u prilogu.

S poštovanjem,

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Josip Pečarić

20. 07. 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti

Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženje da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega

Poštovani gospodine akademike Kusiću,

obraćamo se Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU), obraćajući se Vama kao njezinu predsjedniku. Časnoj akademiji obraćamo se kao najvišem hrvatskom znanstvenom autoritetu, predlažući i tražeći da Akademija javno istupi u obranu slobode znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja. Nadalje predložimo i tražimo da Akademija preuzme odgovornost za znanstvenoistraživačke aspekte neriješenih pitanja događaja u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega i da u tom pogledu djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama u odnosu na ta pitanja.

Na taj smo se korak odlučili, zabrinuti nedavnim reakcijama nekih hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Knjiga je tiskana u Zagrebu ove godine (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Kritika, zapravo napad na knjigu došao je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu; „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrтка Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama (citati u kurzivu).

G. Klasić je izjavio da *to* (ta knjiga) *pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću*. Nama to zvuči kao poziv na novo „suđenje Alojziju Stepincu“. G. Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadjljivim i*

njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način.

G. Slavko Goldstein je dao izjavu koja najviše zabrinjava. Ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*.

Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljuđeno i demokratsko društvo ne može dopustiti zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povijesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikanstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.

Znanstveni normativni sustav sastoji se od dvaju dijelova: temeljnih pretpostavki koje jasno prihvaćaju svi znanstvenici i stvarnih, strogih pravila, koja imaju značaj zapovijedi.

Temeljne su pretpostavke znanstvenoistraživačke etike: a) stvarnost svijeta oko nas, b) mogućnost njegova razumijevanja, barem do neke mjere, c) vrijednost formalne logike u njegovu opisu, d) mogućnost otkrivanja uzroka nekim pojavama.

Ne smatramo se izravno pozvanim ocijeniti je li sve navedeno u rečenju knjizi točno i potpuno istinito. To ne želimo ni tvrditi, ali i – ne moramo! U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju konsenzusa kompetentnih

stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljuđeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se suprotstavi, da se usporede podatci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Znanstvena se istraživanja ne mogu provoditi bez *neograničene slobode mišljenja i istraživanja*. To znači da na rezultat znanstvenoga istraživanja ne smije djelovati ni jedan neznanstveni čimbenik, a da je znanstveni rezultat načelno dobar, uvijek bolji od neznanja, i da nema zabranjenoga znanja. Pojedinaac, ustanova ili društvo mogu odrediti istraživački prioritet, ali ne mogu se služiti stvarnim ili prikrivenim popisom zabranjenoga znanja. Doduše, može se zabraniti *primjena* nekoga znanja u praksi, ali *stjecanje* znanja ne može se ograničavati.

Jedino ograničenje slobodi istraživanja jest znanstvenoistraživačka etika.

Znanstvenik se podređuje normativnomu sustavu zasnovanome na vrijednostima koje pripadaju znanosti samoj. Znanstvenikovo prihvaćanje normativnoga sustava znanosti proistječe iz njegove želje za stručnim prihvaćanjem i priznanjem. Nepoštovanje etičkih normi znanstvenoga rada uzrokuje isključenje znanstvenika iz znanstvene zajednice.

Dopustite da podsjetimo na temeljna pravila znanstvenoistraživačke etike, koja proistječu iz prirode i obilježja znanosti:

- Budi pošten!
- Budi objektivan i pravedan! (U davanju prednosti podacima i zamislama.)
- Nikada ne mijenjaj i ne izmišljaj podatke!
- Ustraj na točnosti!

- Ne budi pristran! (U odnosu prema podacima i zamislima svojih suparnika.)
- Ne ustukni, nego nastoj riješiti problem!
Nažalost, bojimo se da kolege koji su dali izjave za rečeni broj dnevnika „Slobodna Dalmacija“ nisu to učinili na tragu tih temeljnih pravila znanstvenoistraživačke etike.

Zato tražimo od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijeđanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju.

Jednako tako, predlažemo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, kao i drugih istraživačkih izvješća o osjetljivim temama, uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argumente i našu želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

akademik Josip Pečarić
prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Andrej Dujella
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić
akademik Marin Hraste
akademik Andrija Kaštelan
dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU,
Sveučilište u Heidelbergu
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Ante Ivas, biskup šibenski
akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-
makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred
za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik
HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona,
dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije
znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske
akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ilica Veža, član Europske akademije
industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa
sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić

doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i
voditelj Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru
Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak

prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor
HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakic-Mikuljan, bivša predsjednica Društva
hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute
Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog
rata i poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija,
Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat

doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti
professor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe
HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za
znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec

Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom
sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni
ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija
Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petravic
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u
miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić

doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik,
predsjednik HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru
dr.sc.Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof.dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof.dr.sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH

Poštovani sudci Ustavnog suda RH,

Tražimo od vas da zaustavite ismijavanje sudskih i drugih odluka kojima je za cilj kažnjavanje poznatog hrvatskog nogometaša Josipa Šimunića. Povod našem zahtjevu je dan u sljedećem tekstu (dnevno.hr, 08. 01. 2016.):

Ne slažu se s visinom kazne

ŠIMUNIĆ POD PROGONOM: Općinsko državno odvjetništvo traži veću kaznu!

Autor: Boris Biško

"Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo 'Za dom', na što su gledatelji odgovorili sa 'Spremni' odnosno opisano je ponovljeno tri puta", stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu žalilo se na presudu Prekršajnog suda u Zagrebu po kojoj je bivši hrvatski nogometni reprezentativac Joe Šimunić kažnjen kaznom od 5000 kuna zbog uzvika "Za dom" nakon utakmice nogometne reprezentacije.

"Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, po primitku presude Prekršajnog suda u Zagrebu protiv 37-godišnjeg hrvatskog

državljanina kojom je proglašen krivim za počinjenje prekršaja iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima te mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 5000,00 kuna, uložilo žalbu na tu presudu”, stoji u priopćenju. “Predloženo je da Visoki prekršajni sud presudu Republike Hrvatske presudu preinači i okrivljeniku izrekne strožu novčanu kaznu”, navodi se u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu.

Dodaju da je Šimunić bio svjestan da uzvik “Za dom” uz odzdrav “Spremni” simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti. “Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo ‘Za dom’, na što su gledatelji odgovorili sa ‘Spremni’ odnosno opisano je ponovljeno tri puta”, stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

“Okrivljeniku je stavljeno na teret da je dobacivao gledateljima poruke čiji sadržaj potiče mržnju na temelju rase, nacionalne i vjerske pripadnosti, čime je počinio prekršaj iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima kažnjiv po članku 39. a, stavak 1., točka 2. istog Zakona. Na navedenu je presudu ovo državno odvjetništvo 7. siječnja uložilo žalbu zbog odluke o prekršajno pravnoj sankciji (čl. 194. st. 1. toč. 4. u svezi s čl. 198. st. 1. Prekršajnog zakona) budući da državno odvjetništvo smatra kako je izrečena novčana kazna preniska s obzirom na sve okolnosti predmetnog slučaja (ODO u Zagrebu je u optužnom prijedlogu predlagalo kaznu od 25.000,00 kuna) i kako sud nije cijenio otegotne okolnosti, a to su svojstvo počinitelja i intenzitet počinjenja prekršaja”, dodaju iz Općinskog državnog odvjetništva.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/simunic-pod-progonom-opcinsko-drzavno-odvjetnistvo-trazi-vecu-kaznu-879266>

Kao što vidite u najcrnjem maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je *Šimunić bio svjestan* da uzvik "Za dom" uz odzdrav "Spremni" simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.

Takova tvrdnja doista predstavlja ismijavanje sudstva u RH jer su poznate oslobađajuće presude hrvatskih sudova zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI (vidjeti npr. Odluku Prekršajnog suda u Kninu: [.](http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.)

Obično se spominje i druga takova presuda: Presuda Prekršajnog suda u Zagrebu, 23. 12. 2009., mada postoji i odluka istog suda od 04. 04. 2009.

Pitam vas kako je mogao Prekršajni sud u Zagrebu poslije ovakvih presuda kazniti Josipa Šimunića. Pa valjda je i vama jasno da se radi o pritisku političara.

Da skandalozno ponašanje sudova i Državnog odvjetništva u RH bude još veće upozorit ću vas na slučaj suđenja predsjedniku HČSP-a Josipu Miljku koji mi je o tome pisao:

*Poštovani akademice, evo jedan prilog raspravi o pozdravu Za dom spremni i ustaštvu. HČSP je jedina politička stranka koja u službenim aktima ima registriran pozdrav: Za dom spremni. Kada sam zbog toga bio na sudu po prijavi načelnika prve PP Zagreb, Velimira Tišme (inače Srbin), sutkinja Vlatkica Jurić je bila zaprepaštena kako je to moguće da **HČSP ima to u službeno potvrđenom Ustavu (Statutu)**, i morala s velikim žaljenjem donijeti oslobađajuću presudu. U definiciji presude je izbjegla jasno određenje, pa sam se ja žalio na tu oslobađajuću presudu (naravno da se nemam pravo žaliti na oslobađajuću presudu), što mi je drugostupanjski sud i kazao u rješenju. Bila je sporna naša zastava*

koja je visjela na zgradi u Frankopanskoj 2, Zagreb, na kojoj je ispod stranačkog grba naš pozdrav; Za dom spremni. Sutkinja je mene oslobodila jer kao nisam ja osobno, kao odgovorna osoba izvjesio tu zastavu, pa ne mogu direktno biti odgovoran. Stoga sam se i žalio na presudu, jer se ostavlja prostor za inkriminaciju legalno registrirane stranačke zastave. To je bilo negdje 2009/10.

Pogledajte i:

<http://www.tportal.hr/325833/I-danas-bismo-registrirali-udругu-Za-dom-spremn.html>

(„Naime, ministar Kotromanović pod svojim ministarstvom, u sastavu HV-a, vodi i specijalnu postrojbu 'Gromovi' koja u svojoj himni ima poklič 'Za dom spremni'.“)

Jasno je da je napadom na Josipa Šimunića načinje golema šteta i njemu i hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji. Ali neshvatljiva je boljševička tvrdnja da je netko nešto ZNAO. Ili je samo opet dobro poznata priča o neprijateljskoj ustaškoj emigraciji?

Zbog svega navedenog tražimo od vas da zaustavite ovakvo ismijavanje sudstva u RH i zaustavite progon vrlog hrvatskog domoljuba i svjetski poznatog nogometaša!

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije

znanosti i umjetnosti

general Ljubo Česić Rojs

general Ivan Tolj

general Marinko Krešić

Marko Perković Thompson

prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus

dr. sc. Josip Stjepandić

dr. sc. Stjepan Razum

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u
Mostaru i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa
1410 članova
prof. em. dr. sc Zvonimir Šeparović
prof. dr. sc. Ivo Rendić - Miočević
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. Serđo Dokoza
prof. dr. sc. Mladen Parlov
prof. dr. sc. Milko Brković
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Darko Žubrinčić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Marin Čikeš
prof. dr.sc. Boris Širola
prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Drago Katović, prof emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
dr. sc. Ivo Soljačić, prof emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić

dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
dr.sc. Vladimir David
dr. ing. Marijan Papic, Vancouver, Canada
dr. sc.Miroslav Banović
dr. Mladen Smolčec dipl.ing.građ.
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
dr. sc. August Janeković
Đuro Vidmarović, književnik
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
mr. sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peakic-Mikuljan, književnica
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica
Ivan Bradvica,dipl.ing.građ.,književnik
Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist
Rudi Tomic, novinar i publicist, Toronto, Kanada
Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com
Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com
Petar Gelo - Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši
Mario Filipi
Renato Šelj, bojnič, Predsjednik Udruge HVIDR-a Črnomerec
don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV
fr. Ante Kukavica, kapucin

don Lazar Čibarić
don Anđelko Kačunko
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.
Vladimir Mrkoci, prof.
Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj
Domovinskog rata)
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.
Stipo Pilić, prof. Povijesti
Željko Tomašević, mag. Iur., član predsjedništva HŽD-a
Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije
mr. sc. Marica Đureković
mr. sc. Ante Milinović
mr. sc. Josip Grilec, dipl. ing.
mr. sc. Josip Papković, dipl. inž.
mr. sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija
mr. sc. Zvonko Marušić
mr. Ljerka Smolčec dipl.ing.med.biokem.
Vladimir Biondić, magistar prava
Mijo Maljković inovator iz Požege
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
dr. Ante Kunek, Melbourne
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Jasenska Polić Biliško, prof.
Zvonimir Josip Tumbri dipl.ing. građ.
Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb
Stipan Perić dipl. oec Tomislavgrad
Marijan Babić, dipl. Ekonomist
Anto Babić, dipl.ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj

Mila Babić, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomis
Demokrita Perić
Ivanka Bilić, umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markić, CTC, Toronto
Slobodan Markić, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
mr. sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl.ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl.ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split
Tomislav Kušec, profesor
Davor Parlov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl.ing.el.
Drago Duvnjak, dipl.ing
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak - Duvnjak, dipl.iur
Anđela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar

Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl.ing.
Željko Lenić, dipl.ing.
Branko Juroš, dipl.oec.
Tomislav Bolanča, dipl.oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl.ing.
Lovrić Kazimir,, dipl.ing. drvne ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović
Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Ivan Mrčela
Blažena Magdić, umirovljenica;
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Vide Blažević – strojarski tehničar - Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic

Mile Pletikosa
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD
Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska
Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir Ćurić
Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija pavković
Mišel Zaradić
Frano Zaradić
Mišo Zaradić
Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi - Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac - Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar
Ivo Buntin

Roko Sikirić
Miljenko Baloković
Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb
Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, **Zadar**
Ivanka Koller-Štefančić
Hrvoje Maršić
Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk
Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin
Ante Babić
Sebastijan Palić, Zagreb
Ile Barišić
Marinko Markić

Carlo Kutniak
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Marija Žarko
Kata Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić.

Napomena:
još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

**PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI
AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB,
2017.**

**DONKIHOTOVSKI BOJ ZA LEGITIMITET
POZDRAVA "ZA DOM SPREMNI"**

U svojoj kolumni "Na rubu pameti" u Hrvatskom tjedniku, 22. 12. 2016. karaterističkim naslovom "Beskičmenjaštvo HDZ-a degutantno kao i bezobrazluk Vesne Pusić" dr. sc. Damir Pešorda govori zapravo o protekle dvije godine moga rada u znaku pozdrava ZDS.

Tekst je prenio Hrsvijet, 23. 12. 2016.

DAMIR PEŠORDA: ŠARAFICIGER

Kad je više od dvije godine Josip Pečarić krenuo u svoj donkihotovski boj za legitimitet pozdrava "za dom spremni", mislio sam da troši previše energije za relativno nevažnu stvar.

Međutim, pokazalo se da dobro predosjetio neke maligna trendove u našem društvu i pokušao ih preduhitriti. Kad je ovih dana zbog jedne benigne ploče u Jasenovcu hrvatska, navodno desna, vlast pljunula samoj sebi u lice, i to po tko zna koji put – morao sam priznati da je Pečarić bio u pravu. Dok se jasno ne suprotstavimo ucjenjivačima, oni nas neće prestati ucjenjivati. Svi ti pupovci, bauci i ostale pusičke od takvih ucjena i za takve ucjene i žive.

Bilo je tužno gledati hadezeovca Bošnjakovića koji u emisiji Otvoreno pokušava obrazložiti i opravdati odluku saborskog odbora

koji je ustvrdio da spomen-ploča poginulim HOS-ovcima vrijeda žrtve Jasenovca!.

(...)

Stoga, iako nerado moram priznati da je akademik Pečarić bio u pravu: protivnicima hrvatske državnosti ne smije se tolerirati bezobrazluk. Oni to shvaćaju kao slabost. Pri tomu nije od ključne važnosti sam prijeporni pozdrav, važan je krajnji cilj onih koji, instrumentalizirajući činjenicu da je NDH-a bila saveznik nacističke Njemačke, osporavaju pravo postojanja hrvatske države kao takve. A tko se šarafcigera laća, mora biti svjestan da je šarafciger podesan i za skidanje nekih drugih ploča. Na kraju će se vidjeti čiji je šarafciger veći.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/45355-damir-pesorda-sarafciger>

Zapravo Pešorda je i u vrijeme Peticije ZDS bio izuzetno korektan. Ocjenjujući rad Predsjednice rekao je:

Dosada njezino držanje i aktivnosti ocjenjujem dobrim, no glede prijepora oko pozdrava "Za dom spremni" mogla se elegantnije izvući. Akademik Pečarić nije zaslužio da ga se naziva neozbiljnim ili provokatorom.

<http://www.hkv.hr/razgovori/21159-d-pesorda-vjerujem-u-karamarkovu-najavu-o-lustraciji-i-progonu-komunistickih-zlocina.html>

Te njegove riječi dovele su do mog teksta: "Kako smo obranili Kolindu".

<http://kamenjar.com/kako-smo-obranili-kolindu/>

Vjerojatno ste mislili da je to satiričan odgovor na Predsjedničin odgovor. Pročitajte tekst ponovno. Mislio sam ozbiljno.

Uostalom, Peticiju ZDS opravdali su napadi na predsjednika Hrvatskog sabora akademika Željka Reinera zbog zahtjeva za povratak imena Hrvatski državni sabor, pa još više optužba ministra

Hasanbegovića zbog navodne ustaške kape, pa do optužbe same Predsjednice zbog "Ustaške" zastave.

Naravno, teško je noju izvaditi glavu iz pijeska. Vidimo zašto je naslov teksta Damira Pešorde takav kakav je. Naime poznati hrvatski novinar Marko Jurič je izgubio posao Pozvao građane da pozdravljaju 'Za dom spremni' i ako ih netko zbog toga prozove, neka mu odgovore da je riječ o društvenom eksperimentu.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/71523/Juri%C4%8D-otjeran-sa-Z1-Prvi-prenosimo-snimku-oko-koje-je-izbio-skandal.htm>

On očito nije upoznat s rasnim zakonima u RH koje je lijepo objasnio Milorad Pupovac: Kokarda nije zakonom zabranjena pa se može nositi. Nju će nositi Srbi i njihove sluge. ZDS nije zakonom zabranjen. Ali njega će koristiti Hrvati. A to nije isto, zar ne?

A ne mora biti tako. Zašto li političari ne bi bili ponosni Hrvati? Jednom je Thompson rekao kako sam ga branio više nego što je on branio sam sebe. Pogledajte ovo:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/hrvat-iz-dijaspore-pupovac-sto-kazes-sada-kad-thompson-njemackoj-ne-smeta-985707/#axzz4TUc6Dx1R>

Možda me i zato još dvoje sjajnih hrvatskih kolumnista spominjali su me ovih dana. Mirelu Pavić sam već citirao, ali danas i Marko Ljubić komentira suludi i priglupi napad Glavnog tajnika HAZU akademika Pavla Rudana u Hrvatskom saboru:

"...nesretni akademik Rudan koji koristi slučajnu okolnost da nije transformacija završena u hrvatskom društvu, pa olajava akademsku planinu Pečarića nesvjestan da ni zemljotresi planinama ne mogu ništa, izuzev ih ojačati i učiniti ljepšim novim reljefom, bio to neki banalni antifa s ulaza, iz kvarta, koji urla i piše pisma zbog zvonjave crkvenih zvona nakon toliko stoljeća u Europi."

Zapravo, Rudan mi sigurno nije zaboravio ni neizbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina u HAZU. Čini mi se kako je to bio prvi poraz lijevih vlasti. A Rudan nije ispunio tu zadaću. I danas me uhvati smijeh kad se sjetim da su na Dan Akademije pozvali kandidata za članstvo Iva Goldsteina i postavili ga za Predsjednički stol.

Kada je akademik Rudan zabranio slanje pozivnica za predstavljanje moje knjige koju su predstavljali admiral Davor Domazet Lošo i prof. dr. sc. General Miroslav Tuđman sa zadovoljstvom sam im poslao izvješće s predstavljanja:

<http://narod.hr/kultura/fasisti-te-napadnu-okupiraju-kad-ih-pretvoris-u-zeceve-proglase-te-fasistom/>

Podsjeća li vas naslov na djelovanje velikosrba i antifa do današnjeg dana?

Tek smo jučer spoznali kako je časopis akademika Rudana 2014. godine izbačen s lista svjetskih priznatih časopisa. A ja sam se te iste godine pohvalio i Predsjedništvu HAZU:

Naslov:Re: Zsaklada HAZU - prijedlog za potporu

Datum: Tue, 08 Apr 2014 21:57:45 +0200

Šalje: josip pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Stanko Popovic <spopovic@phy.hr>, trina@irb.hr, ilakovac@phy.hr, paar@hazu.hr, nkallay@chem.pmf.hr, sbarisic@phy.hr, klasinc@irb.hr, slaus@irb.hr, tadic@math.hr, tadic@hazu.hr, smardes@math.hr, zdadic@hazu.hr, asperger@hazu.hr, pichler@ifs.hr, vretenar@phy.hr, andrej.dujella@math.hr, vsunjic@hazu.hr, vocak@hazu.hr, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>

Vjerojatno će vas zanimati: SCImago Journal Ranking (SJR) je lista generirana od Scopusa. Naravno promatrali smo hrvatske časopise. Časopisi koje sam ja napravio su na 1., 2. i 6. mjestu. Bog, Josip

Tko zna, možda je nesretni Rudan mislio kako znam da je njegov časopis izbačen pa mu se rugam. Kao da ja imam potrebe proučavati njegovu biografiju, kao što on proučava moju.

Danas smo malo lošije plasirani (2., 4. i 6. mjesto), ali znamo da se sve čini da bi se to dovelo u red i da moji časopisi dožive sudbinu Rudanovog časopisa. Sam Rudan je kao član Upravnog odbora HRZZ-a dao veliki doprinos ispravljanju te nepravde!

Potporu su mu dali i kolege iz mog Razreda i to dva puta. Jednom kada nisu dali potporu zahtjevu akademika Davorina Rudolfa, ali i poslije sramotnog istupa akademika Rudana u Saboru, kada su napadnuta tri člana našeg razreda. Predlog da Razred od Predsjedništva Akademije traži da se ogradi od nekorektne rasprave glavnog tajnika, nije dobio potreban broj glasova.

Ako znamo da Predsjednik Upravnog odbora HRZZ-a, u kome je Rudan član, dolazi iz mog Razreda možemo razumjeti njihovu potporu kolegi Rudanu. Možda su i oni mislili da sam se 2014. rugao Rudanu, a poslije odbijao lijek za njegove duševne boli neprihvaćajući njihovu ocjenu da su moji časopisi loši. Da sam znao da je problem medicinske naravi možda sada ne bi svi moji suradnici i obitelj ne bi imali problema. Očito su sve instance hrvatskih vlasti kojima sam pisao o tome smatrali da sam okrutan i da stalno sipam sol na otvorene rane našem Glavnbom tajniku.

Možda tim duševnim bolima Glavnog tajnika možemo opravdati to što nije bio dobar u proučavanju moje biografije. Pokušao sam mu pomoći pišući o mjestu mog rođenja koje je traljavo odradio, a mnogi od vas su to i komentirali.

Evo kako je to uradio povjesničar prof. dr. sc. Milko Brković:

Naslov:Božić 2016.

Datum: Thu, 22 Dec 2016 20:05:57 +0100

Šalje: Milko Brković <brkovicmilko@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani akademike Pečariću!

Vi se borite protiv vjetrenjača, odnosno Krivu Drinu jedino može Bog ispraviti! Dvadeset i pet godina sam jeo kruh naše Akademije, koja je mijenjala ploče i pečate ali je u njoj, uglavnom, ostalo jugoslavenstvo, udbaštvo, orijuna, masonjerija i drugo krvopivstvo hrvatske krvi, bar se meni tako čini. Vi ćete za mentalne sklopove Rudana, Jovanovića etc. etc. uvijek ostati Crnogorac a, između ostalih, i ja Bosanac. Za njih nema veze što je oboje sve do Turaka bilo najprije Hrvatsko Kraljevstvo pa onda Ugarsko-Hrvatsko Kraljevstvo. Dokumenti iz oko 1358., u svezi Zadarskog mira između Ludovika I. Velikog (1342.-1382.), iz usta istog kralja jasno kazuju poruku Mlečanima, koji su kukali da njima po pravu pripada Dalmacija, a on im u dokumentima odgovara da njega "nije briga za pravom, jer je on legalno dobio Dalmatinsko-Hrvatsko Kraljevstvo od Vinodola do zidina Drača", misli na Uniju iz 1102. godine. Najprije je bila Duklja (Dioclea), poslije Zeta i tek onda Crna Gora. Naime, to je ustvari bila jedna malo veća šumica koja se zvala Crvena gora, koju je jedan pisac opisivao uvečer i u ljetno doba kada gusta šuma s crvenim lišćem izgleda crno. Tako je umjesto Crvena gora nastao pojam Crna gora, bar prema izvorima. S druge strane, Bosna je u desetom stoljeću bila jedna od nekoliko župa (županija) Hrvatskog Kraljevstva, koja se protezala od izvora današnje rijeke Bosne, u Ilidži, pa do ispod današnje Zenice, možda do današnjeg tunela Vranduk, ali samo usko uz obje strane današnje rijeke Bosne. Središte i grad te županije zvao se također Bosna a nalazio se na prostoru današnjeg Visokog. Tako izvori kazuju. Tek nakon 1102. sve ono što se u Slavoniji, Hrvatskoj oko Knina i Dalmaciji nije slagalo s mađarskom vlašću sleglo se u tu starohrvatsku županiju Bosnu na kojoj su Mađžari lomili zube, iako im je po nasljedstvu pripadala, nešto slično kao i Duklja, osobito grad Kotor, te tek s takvim hrvatskim potencijalima Bosna se širila

na svoj hrvatski teritorij, što je rijetkost u povijesti, što su pak Turci konačno zapečatili svojim osvajanjima. Odoh daleko, ali kratko, a htio sam javnosti i Vama predložiti da se Trg maršala Tita u Zagrebu i drugdje ne mijenja i ne skidaju ploče, jer je to preskupo, doduše puno manje od hrvatske krvi, nego samo dodati na postojeće titulu zločinac, pa nek glasi: Trg zločinca maršala Tita, isto tako i za nazive ulica i drugoga. On je tu titulu zločinac uistunu i stvarno zaslužio i zašto mu to javno otimati. To je npr. kao da Rudanu oduzmete titulu akademika ili ju nedodijelite Željku Jovanoviću, "kaj ne"? Čestit Božić 2016. Vama i Vašoj obitelji, užoj i široj, uz pozdrav za dom i Domovinu, M. Brković.

Moja je obaveza, kada već kolega Rudan proučava moju biografiju, a kao što smo vidjeli ima ozbiljnih poteškoća s time, pomoći mu i oko onog dijela u Beogradu. To vam obećavam.

Ne zaboravimo da sam ja matematičar. Ova čestitka ide i mojim matematičarima. Evo jedne čestitke:

Poštovani Profesore,

želim Vama i Vašoj obitelji blagoslovljen i čestiti Božić te puno zdravlja u novoj 2017. godini. Uspjeha ćete sigurno (kao uvijek do sada) imati. Dopustite mi mali komentar na kraju: da nije Vas, ne bi bilo ni mene (u matematičkom smislu). Stoga puno Vam hvala!

Vama i vašim obiteljima želim sretan i blagoslovljen Božić. Neka vam nova 2017. godina donese puno zdravlja i sreće!

Vaš,

Josip Pečarić

23. 12. 2016.

DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.

14. 12. 2016.

USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"

Sa zaprepaštenjem sam danas pročitao odluku Vrhovnog suda RH: USTAVNI SUD ODBIO TUŽBU JOSIPA ŠIMUNIĆA ZBOG 'ZA DOM SPREMNI'

Ustavni je sud zaključio da je ograničavanje Šimunićeve slobode izražavanja utemeljeno na zakonu. Šimunić je tvrdio da je bio diskriminiran jer su u usporedivim slučajevima u Kninu i Zagrebu drugi oslobođeni

Uz izdvojeno mišljenje suca Miroslava Šumanovića, Ustavni sud (bez Ingrid Antičević-Marinović) odbio je ustavnu tužbu Josipa Šimunića protiv odluke Visokog prekršajnog suda kojom je kažnjen s 15.000 kuna jer je na stadionu u Maksimiru nakon utakmice Hrvatska – Island 19. studenoga 2013. s mikrofonom u ruci publiku poticao da na njegov uzvik "Za dom" uzvrat "Spremni", i tako četiri puta.

Osuđen je za "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

(...)

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70511/Ustavni-sud-odbio-tuzbu-Josipa-Simunica-zbog-'Za-dom-spremni'.htm>

Kao suci u RH morali bi biti upoznati s činjenicom da je pozdrav ZDS korišten u Domovinskom ratu. Dakle vi zapravo tvrdite da je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Iako smo svjedoci da je u zadnje vrijeme niz hrvatskih intelektualaca upozoravalo na takove elementarne činjenice što je objavljivano na hrvatskim portalima. Recimo u više tekstova spominju se riječi Siniše Glavaševića koji je govorio da bi *"Vukovar pao već u rujnu mjesecu 1991. godine da nije bilo HOS-a"*.

Ili recimo:

"Spomenimo samo slučaj našeg proslavljenog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. Kada je u Beogradu paljena hrvatska zastava i bila izložena srpska zastava na kojoj je ćirilicom bilo napisano ime Vukovar nije nikome smetalo. Ali kada je poslije toga u Zagrebu bila hrvatska zastava na kojoj je bilo i ime Vukovar, delegat je tražio da se ukloni hrvatska zastava. i umjesto da ga lijepo zamole da napusti Hrvatsku, problem je postao Šimunić i ZDS!"

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-josip-pecaric-pozdravu-dom-spremni-tocno-toliko-smeta>

Dobro, za pretpostaviti je da naši suci Ustavnog suda ne čitaju hrvatske portale i ne znaju da je ZDS pozdrav vezan za Domovinski rat. Međutim, dobili su do sada najmanje 3 (TRI) otvorena pisma koja ih na to upozoravaju. Tako sam krajem kolovoza napisao:

Poslije dva pisma Ustavnom sudu sada se obraćam i Vrhovnom sudu. Naime u prvom pismu smo upozorili kako „u najcrnjom maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić bio svjestan da uzvik *"Za dom"* uz odzdrav *"Spremni"* simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.“ Ustavni sud nije odgovorio na to pismo, a onda je došla i odluka Visokog upravnog suda – prihvatio je žalbu državnog odvjetništva kojom je i ovaj sud

samo potvrdio lažne i uvredljive tvrdnje Općinskog državnog odvjetništva jer je dobro poznato kako je ZDS bio službeni pozdrav postrojbi HOS-a u Domovinskom ratu, a koristili su ga i mnogi drugi branitelji. Doista, kao u najcrnijim komunističkim vremenima imamo sudove koji znaju i sude ljude zbog onoga što oni misle. Ustavni sud nije reagirao ni na drugo pismo.

To je bilo treće pismo. Nepotpuni popis onih koji su Ustavni sud RH upozorili na to u prvom pismu dan je u prilogu.

Jasno je zašto je Ustavni su donio ovakovu odluku. Itekako je važno skinuti ploču hrvatskim braniteljima i to onih kojih su se fgašistički agresori najviše bojali – našim HOS-ovcima. To je imperativ svima onima kojima su hrvatski branitelji oduvijek samo ustaše, a hrvatska država TUĐMANOVA USTAŠKA DRŽAVA!

Time se ostvaruju i naredbe iz Srbije. Iz Vučićeva govora to je tako očito:

“...onih koji optužuju naše manjine, koji podupiru teroristima spomenike i najgore nacističke pozdrave, ocjenjujemo kao težak kompleks.

Ne želimo floskule od onih o velikosprskoj agresiji, neka vide koliko su krvi prolili i neka vide kako je ta agresija završila, s više od 250 tisuća prognanih Srba. Valjda bi trebalo da i ono malo protjeraju. Tu cijenu više nećemo plaćati. Nama nitko nije platio cijenu za više od 500 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu i drugim mjestima NDH. Nećemo dopustiti da nas ponižavaju oni koji pozdravljaju ustaške teroriste i pozdrave i zastave.

(...)

digli ste Za dom spremni u Jasenovcu, Gotovina je savjetnik u Vladi, čak se i Hrvati protive crkvi Alojzija Stepinca u Zagrebu, tu je i ploča ustašama u Sisku.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70483/Vučić-spominjao-Stepinca-Jasenovac-Srpska-srca-ne-kucaju-za-fašizam.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/vuciceva-izvanredna-konferencija-hrvatska-nas-je-jedina-blokirala-njihovi-diplomati-bjezali-su-od-mene-po-bruxellesu-982698/#axzz4SFQ7Qo9G>

Naravno tu je itekako važna ponovna uspostava jugosrpskog mita o Jasenovcu:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/dok-se-rusi-mit-o-jasenovcu-srbi-grade-novi-982650/#axzz4SFQ7Qo9G>

Hrvatski simboli i Jasenovac su im jedino i ostali jer srpske sluge nisu pobijedile na izborima pa se hrvatskim simbolima (osim ustaške kune – ona im je draga) i Jasenovcem mogu pozivati za Drugi svjetski rat (a u mislima i željama im je Huda jama, Križni put,...).

Tako Benjamin Tolić piše:

a sad nas, evo, snađe i novi, mlađahni Davor Bernardić. I nudi, nov i mlad, poslušajmo što: „U zadnjih 20 godina i globalno i lokalno raste društvena nejednakost. Ljudi traže postavljanje humanijih ciljeva. SDP-ov cilj je oživiti humanu agendu. Moramo probuditi duh kolektivizma kao što su to učinili antifašisti 1945. i hrvatski branitelji početkom devedesetih.“

Dakle, doba najcrnjega staljinizma: masovno ubijanje suverenističkih Hrvata, otvaranje logora i seljačkih radnih zadruga? Bero možda ne zna što govori. Ili ipak zna i upinje se iz petnih žila da nam ni Nova godina ne bude nova.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/45251-benjamin-tolic-sve-novo>

Zanimljivo je da su dva teksta od dva uutora sa sličnim naslovima jučer tiskana na dva portala:

SOTONIZIRAJU SE HRVATSKA OBILJEŽJA, A GLORIFICIRAJU PROTUHRVATSKA (NEO)KOMUNISTIČKA
<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/25543-prof-dr-sc-stipe-kutlesa-u-hrvatskoj-vlada-cetnicko-jugoslavenski-a-ne-hrvatski-i-ustaski-fasizam.html>

AKADEMIK PEČARIĆ: DANAS SU AGRESORSKI SIMBOLI DOBRODOŠLI, A BRANITELJSKI NISU

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu>

<http://kamenjar.com/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu/>

<http://glasbrotnja.net/dom-spremni-vs-zvijezda-petokraka/>

Zapravo jasno je zašto je Ustavni sud donio odluku kojom je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti" Vučićevu zapovijed je u Saboru prenio od HNES-a etički osuđen za veleizdaju Milorad Pupovac:

HDZ-ovac Dražen Bošnjaković kaže o poginulim HOS-ovcima:

Ti ljudi su bili dio obrambenih snaga RH. Oni nisu bili fašisti, oni su se borili protiv toga.

'Zaboravili ste da ovdje sjedi netko koga svojim riječima vrijeđate, napao ga je Pupovac.

"<http://kamenjar.com/vesna-pusic-sto-ce-nam-povjerenstvo-nam-sarafciger-a-ne-povjerenstvo/>

Naravno, Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Da i Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat Bošnjaković nije u pravu. Nisu se HOS-ovci i branitelji borili protiv fašizma, nego su oni fašisti, zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A Nenad Piskac se s pravom pita što bi na sve ovo danas rekao Tuđman:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/25548-n-piskac-franjo-tudman-bio-bi-danas-zadovoljan-danasnjim-stanjem.html>

PRILOG:

Neki od potpisnika Prvog pisma Ustavnom sudu

akademik Josip Pečarić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti

general Ljubo Ćesić Rojs

general Ivan Tolj

general Marinko Krešić

Marko Perković Thompson

prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus

sc. Josip Stjepandić

sc. Stjepan Razum

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti

prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u
Mostaru i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1410
članova

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. Serđo Dokoza

prof. dr. sc. Mladen Parlov

prof. dr. sc. Milko Brković

prof. dr. sc. Boro Mioč

prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Ivan Kordić

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

prof. dr. sci. Ivan Malčić

prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.

prof. dr. sc. Milan Nosić

prof. dr. sc. Ante Lauc

prof. dr. sc. Marin Čikeš

prof. dr.sc. Boris Širola

prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
sc. Drago Katović, prof. emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
dr.sc. Vladimir David
ing. Marijan Papic, Vancouver, Canada
sc. Miroslav Banović
Mladen Smolčec dipl.ing.građ.
sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
sc. August Janeković
Đuro Vidmarović, književnik
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peaković-Mikuljan, književnica
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica
Ivan Bradvica, dipl.ing.građ., književnik
Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist
Rudi Tomic, novinar i publicist, Toronto, Kanada

Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com
Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com
Petar Gelo – Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši
Mario Filipi
Renato Šelj, bojnič, Predsjednik Udruga HVIDR-a Črnomerec
don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV
Ante Kukavica, kapucin
don Lazar Čibarić
don Anđelko Kačunko
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.
Vladimir Mrkoci, prof.
Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj
Domovinskog rata)
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.
Stipo Pilić, prof. Povijesti
Željko Tomašević, mag. Iur., član predsjedništva HŽD-a
Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije
sc. Marica Đureković
mr .sc. Ante Milinović
sc. Josip Grilec, dipl. ing.
sc. Josip Papković, dipl. inž.
sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija
sc. Zvonko Marušić
Ljerka Smolčec dipl.ing.med.biokem.
Vladimir Biondić, magistar prava
Mijo Maljković inovator iz Požege
Vlado Glavaš
Danica Glavaš

Ante Kunek, Melbourne
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Jasenska Polić Biliško, prof.
Zvonimir Josip Tumbri dipl.ing. građ.
Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb
Stipan Perić dipl. oecc Tomislavgrad
Marijan Babić, dipl. Ekonomist
Anto Babić, dipl.ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj
Mila Babic, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomis
Demokrita Perić
Ivanka Bilić. umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markic, CTC, Toronto
Slobodan Markic, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl.ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl.ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split
Tomislav Kušec, profesor

Davor Parlov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl.ing.el.
Drago Duvnjak, dipl.ing.
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak – Duvnjak, dipl.iur
Anđela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl.ing.
Željko Lenić, dipl.ing.
Branko Juroš, dipl.oec.
Tomislav Bolanča, dipl.oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl.ing.
Lovrić Kazimir,, dipl.ing. drvene ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović
Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm

Ivan Mrčela
Blažena Magdić, umirovljenica;
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Vide Blažević – strojarski tehničar – Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic
Mile Pletikosa
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD
Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska
Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir ĆurićI

Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija Pavković
Mišel Zaradić
Frano Zaradić
Mišo Zaradić
Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi – Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac – Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar
Ivo Buntin
Roko Sikirić
Miljenko Baloković
Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb
Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, Zadar
Ivanka Koller-Štefančić
Hrvoje Maršić
Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk
Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich

Ivana Haubrich-Mihovilović

Ivan Balić

Ivo Poljak

Ružica Prišlin

Vicko Goluža, Zagreb

Velimir Čerkez

Zdravko Ban

Vesna Jovicic, Berlin

Ante Babić

Sebastijan Palić, Zagreb

Ile Barišić

Marinko Markić

Carlo Kutniak

Nediljko Žarko

Marko Žarko

Marija Žarko

Kata Žarko

Ana Barišić

Marija Senjić.

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

Dano u knjizi:

J. Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str. 371.-381.

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK, ZAGREB, 2017.**

**PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA
NOBELOVU NAGRADU ZA MIR**

Poštovana Predsjednice Republike Hrvatske
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade
Poštovani Predsjedniče Hrvatskoga sabora

Pozivamo vas da podržite Hrvate iz Bosne i Hercegovine kojima će ove godine biti donijeta presuda u Haagu. Poznato vam je da su u prvostupanjskoj presudi optuženi na drastične kazne zbog izmišljenoga zločinačkog pothvata Republike Hrvatske u izmišljenoj agresiji na Bosnu i Hercegovinu. Zapravo, sudi im se zato što je Republika Hrvatska u više navrata spriječila ostvarenje velikosrpskog osvajanja susjedne države i pobjedu velikosrpskoga fašizma kome je kruna trebao biti genocid u Bihaću.

O tome smo svojedobno u dva navrata pisali Vijeću sigurnosti UN-a, ali bez uspjeha:

<http://www.hkv.hr/10680-novo-pismo-hrvatskih-intelektualaca-vs-un-a.html>

Vjerujemo da ste svjesni činjenice da će eventualna takva presuda političkoga suda u Haagu itekako utjecati na našu državu. Zato vam predlažemo da svima pokažemo da Hrvatska nikada neće prihvatiti kažnjavanje onih koji su spriječili takve zločinačke naume svjetskih moćnika te da pokrenemo postupak kandidature generala Slobodana Praljka za dobivanje Nobelove nagrade za mir. Zapravo prijedlog i obrazloženje možete naći u najnovijoj knjizi prof dr. sc. Zdravka Tomca *Hrvatski patriotizam – što to znači biti Hrvat*.

OBRAZLOŽENJE

Z. Tomac: Slobodan Praljak – junak nad junacima i najveća žrtva protuhrvatske politike

Portal HKV-a: 27. travnja 2017.

Hrvatski general Slobodan Praljak

Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak zaslužio biti barem kandidat za Nobelovu nagradu za mir? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak hrvatski Sokrat koji je u sokratovskom govoru potpuno razobličio lažne optužbe Haaškog suda? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak heroj nad herojima? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak najveća žrtva protuhrvatske politike, a osobito tužiteljstva Haaškog suda koje želi uništiti i Praljkovu obitelj, ni krivu ni dužnu.

Kako su moguće monstruoze optužbe tužiteljstva Haaškog suda koje Slobodana Praljka uspoređuju s nacistima, nazivajući ga hrvatskim Goeringom.

Evo argumenata i odgovora na te podvale i na pitanja koja se nameću.

Slobodan Praljak je, da bi spasio žene i majke vojnika JNA, ugrozio vlastiti život kod vojarne JNA u Grahovini. Bio je dogovor da se prekine vatra, napravljen je brisani prostor između Hrvatske vojske i vojarne. Preko tog brisanog prostora majke i supruge opkoljenih vojnika JNA išle su ih posjetiti. Pri povratku majka i supruga netko ja zapucao, a žene su se našle na brisanom prostoru. I tada iz rova prvi iskače Slobodan Praljak. Ljudina, onako visok i korpulentan, trči prema ugroženim ženama i više raširenih ruku: „*Ne pucajte, ne pucajte!*“ Međutim, i dalje nastavljaju pucati. Praljak i dalje trči, dolazi do grupe žena i baca se na njih i svojim tijelom ih štiti da ih koji metak ne bi pogodio. To je junaštvo nad junaštvima, gesta humanosti kojom Slobodan Praljak, general Hrvatske vojske, žrtvuje vlastiti život da bio spasio supruge i majke od neprijatelja,

agresora, koji su napali Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Taj junački čin nije bio jedini. Bilo ih je mnogo. Još jedanput je Slobodan Praljak svojim tijelom štitio zarobljene vojnike JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama. Slobodan Praljak izvukao je zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijeteci oružjem HOS-ovcima, pretežno Muslimanima, koji nisu htjeli pustiti zarobljene Srbe. Slobodan Praljak izvlačio je ranjene Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Organizirao je izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15 tisuća Muslimana iz Stolca i Dubravske visoravni splavom preko Neretve. Prevezio je ranjene Muslimane helikopterom iz istočnoga Mostara u Split.

Muslimansku obitelj iz Uskoplja s djetetom oboljelim od leukemije prebacio je u Split na liječenje. Pomogao im je stjecanje hrvatskoga državljanstva kako bi na teret hrvatskoga proračuna mogli otputovati u Švicarsku na liječenje. Pustio je na svoju ruku zarobljene muslimane poslije sukoba u Rami-Prozor.

Navodimo još dva osobna herojska čina Slobodana Praljka i njegove obitelji. Smjestio je Muslimane u svoj stan u Zagrebu, hranio ih i liječio. Isto je to učinio i u svojoj vikendici u kojoj je također smjestio Muslimane i brinuo se za njih. To su samo neka junačka djela Slobodana Praljka. Tijekom rata sprječavao je osvetu nakon što su Muslimani počinili zločine u Uzdolju, Doljanima i Grabovici. Osobno je provodio konvoje s hranom za Muslimane, čak i konvoje s oružjem i onda kad su, pokušavajući osvojiti Srednju Bosnu, krenuli u rat protiv Hrvata.

Umjesto odličja grozni napadi

Toliko je tih junačkih i humanih djela da ne znam za sličan primjer u povijesti ratovanja. Za ta humana djela Praljak zaslužio je da ga Muslimani odlikuju najvećim odličjima, a da mu Međunarodna zajednica oda najviše priznanje. Umjesto toga Slobodan Praljak doživljava grozne napade. Tužiteljstvo Haaškoga suda proglašava ga nacistom, uspoređuje ga s Goeringom, a krivotvorinama i lažima

optužen je prvostupanjskom presudom na tešku robiju. I danas je u zatvoru već punih 11 godina i čeka konačnu drugostupanjsku presudu. Kad bi bilo imalo pravde i ljudskosti, onda bi već davno Slobodan Praljak trebao biti oslobođen, a ne godinama tamnovati u Haaškim kazamatima.

Do kraja godine očekuje se konačna drugostupanjska presuda. Kad bi bilo imalo pravde, onda bi sudski pravorijek morao biti oslobađajući. Slobodan Praljak bi morao biti proglašen nevinom osobom. Očito je da Haaški sud nije pravedan kad nakon navedenih junačkih djela proglašava Slobodana Praljka nacistom i Goeringom. Ne bi bilo moguće da Carla del Ponte, tužiteljica Haaškoga suda, otvoreno promiče svoju antihrvatsku rasističku politiku na temelju koje su Hrvati optuženi i suđeni u Haagu. Carla del Ponte je rekla da su Srbi kopilad, a da su Hrvati podmukla kopilad. Nakon što je Tužiteljstvo Haaškog suda nedavno ostalo pri svojim groznim optužnicama, Slobodan Praljak je u svom sokratovskom govoru između ostalog istaknuo: "Da sam ja, Slobodan Praljak, kojim slučajem napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada u bilo kojoj formi prema bilo kojem narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga pet godina zatvora. Želim doznati vrijedi li na sudu u Haagu „Quod licet Iovi, non licet bovi.“. Želim doznati brine li se Međunarodna organizacija, koja je osnovala Haaški sud, o njegovoj pravičnosti, i podržava li taj stav?"

Prikupljanje dokumenata

Slobodan Praljak izveo je još jedno herojsko djelo. U zatvoru je skupljao dokumente o ratu i argumentima razobličio lažne optužbe, učinio ih je smiješnim. Dokazao je da ono što Tužiteljstvo naziva nacizmom i zločinom da je bila samo borba hrvatskoga naroda za slobodu, nacionalnu i građansku. Praljak je u svojoj sokratovskoj obrani na kraju iznosi dokaze zašto ga se želi uništiti, zašto žele uništiti i njegovu obitelj, zašto samo za njega traže od Hrvatske

države da proda njegovu imovinu i da plati milijunske troškove njegove obrane, koju Haški sud plaća za sve osim za Slobodana Praljka. Njemu ne mogu oprostiti što je argumentima pokazao ne samo da nije Goering i nacist nego da je istinski humanist, jedan od najvećih u povijesti ratovanja. Praljak i njegovu obitelj žele uništiti i zato što se nije bio spreman odreći nacionalne politike dr. Franje Tuđmana, nego je tvrdio da je ta politika stvorila Republiku Hrvatsku i omogućila opstanak Bosne i Hercegovine kao države. U svom sokratovskom govoru rekao je sljedeće: „Ne odričem se smisla i pravnog temelja Hrvatske zajednice Herceg Bosne, izraza volje Hrvata u Bosni i Hercegovini, suverenoga i konstitutivnoga naroda u toj državi. Hrvatska zajednica Herceg Bosna omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio Bosnu i Hercegovinu i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova Armije Bosne i Hercegovine.”

Slobodan Praljak rekao je istinu koju ne žele čuti o muslimanskoj politici u BiH-u. Dokazao je da su Armija Bosne i Hercegovine u nemoći da obrani teritorij od velikosrpske agresije krenula u ofenzivu prema HVO-u. Također, dokazao je da je Armija BiH počinila teške zločine nad Hrvatima u Konjicu, Čapljini, Doljanima, Bugonju, Grabovici, Uzdolju i drugdje.

Svoj govor zaključio je rečenicama: „*HVO se branio od agresije i 1992. i 1993 i 1994. Godine, a dužnost je zapovjednika ne izgubiti rat.*“ Na kraju je rekao: „*Moja savjest je čista.*“ On je to i dokazao neoborivim argumentima i činjenicama u svojim knjigama i u svojoj obrani.

Neshvatljivo je da je Hrvatska država uvela porez na šund, na te njegove knjige. Tražili su da plati 500.000 HRK-a poreza umjesto da mu zahvale. Moramo ovdje istaknuti da je Zoran Milanović, bivši predsjednik Vlade, tada postupio domoljubno i humano, i na našu prozivku poništio odluku o šundu i oslobodio Praljkovu obitelj plaćanja velikoga poreza.

Međutim, i danas Hrvatska država nema čistu savjest. Haški sud traži od Republike Hrvatske da proda Praljkovu imovinu i plati

milijunske iznose za Praljkovu obranu. Umjesto da se Republike Hrvatske pobuni, izvršitelji njezine politike mirno primaju taj nalog i time dovode u pitanje sudbinu i Praljkove obitelji. Možemo stoga reći, što se tiče Slobodana Praljka, da mnogima, ne samo u Međunarodnoj zajednici nego i u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, savjest nije čista. Bez obzira na konačnu presudu Haaškoga suda, doznat će se povijesna istina. Već danas može se utvrditi kako Slobodan Praljak nije samo najveća nevina žrtva Haaškoga suda i dijela međunarodne politike, nego i protuhrvatske politike u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj.

Izmišljena optužba o miniranju mosta u Mostaru

Sjetimo se koliko smo puta pročitali, čuli i vidjeli kako u hrvatskim medijima kruže izmišljene optužbe da je Slobodan Praljak minirao i srušio most u Mostaru. I nakon što je dokazano da je most miniran iznutra i srušen, a ne topničkom paljbom pod zapovjedništvom Slobodana Praljka, i dalje se te optužbe ponavljaju. Brojne humanitarne organizacije i organizacije za ljudska prava, cijelo su vrijeme šutjele, i ne samo što su šutjele i prešućivale istinu o Slobodan Praljku, nego su i sustavno pomagale da se šire laži i klevete kojima su narušavale njegov ljudski dignitet. Na taj način nije Slobodan Praljak jedina žrtva protuhrvatske politike; žrtva je cijeli hrvatski narod. Žrtve su mnogi poput braće Kupreškić, koji su pred vlastitom djecom uhićivani kao najveći teroristi, koji su godinama tamnovali u haaškim kazamatima, da bi na kraju bili oslobođeni, a da im se nitko za to nije ispričao i priznao krupnu pogriješku. Čega li smo se naslušali u ovim godinama, pogotovo nakon prvostupanjske presude na teške robije; što li su sve govorili i pisali o Gotovini i Markaču? Koliko je lažnih optužbi izrečeno na račun dr. Franje Tuđmana, prvog hrvatskoga predsjednika, na račun Oluje, na račun Hrvatske? Iako istina postupno dolazi na vidjelo; na nju i dalje traje agresija izvana i iznutra. Nema u našim medijima tekstova koji bi opisali stvarnu ulogu Slobodana Praljka u ovom ratu

i pokazali kako je teško shvatiti da jedan takav čovjek, istinski humanist bude proglašen nacistom i hrvatskim Goeringom. Povijesna istina će se doznati bez obzira na konačnu presudu Haaškog suda. Slobodan Praljak bit će heroj nad herojima hrvatskoga naroda i žrtva nad žrtvama protuhrvatske politike.

Trebalo bi na sličan način pisati i o ostalim haaškim optuženicima, herojima i žrtvama. O njima pišemo godinama na našem portalu, a o Gotovini i Markaču sam sam napisao stotine stranica.

Hrvatski narod slavio je kao jedan od najvećih dana u svojoj povijesti, kad je barem što se njih tiče, pobijedila pravda, i kad su proglašeni nevinima. Ali ni ta presuda nije bila dovoljna da bi zaustavila laži i klevete protiv državnoga i vojnoga vodstva na čelu s dr. Franjom Tuđmanom, protiv Hrvata u Bosni i Hercegovini, nego su se nastavile optužbe kao da pravorijeka o nevinosti i nije bilo.

Za hrvatski narod je važno da za sve nas u Hrvatskoj i među našim sunarodnjacima u svijetu utvrdimo istinu i politički se obračunamo s petom protuhrvatskom kolonom. Kao potpredsjednik Hrvatskoga nacionalnog etičkog sudišta s pedesetak istaknutih intelektualaca posljednjih smo godina osudili smo veći broj državnih dužnosnika koji su počinili moralnu veleizdaju hrvatskoga naroda. To nije dovoljno. Morat će Hrvatski sabor, prije ili kasnije, utvrditi istinu i o monstruoznim optužnicama Haaškoga suda i djelovanju pete protuhrvatske kolone te i službeno obraniti hrvatski narod od lažnih optužba.

Umjesto zahvale Praljkove knjige proglašene šundom

Slobodan Praljak u svojim je knjigama učinio više nego svi hrvatski povijesni instituti i povjesničari. Zato je *'prestrašno'* što umjesto zahvale Hrvatske države doživio da su se njegove knjige pokušale proglasiti šundom odnosno što je Država Hrvatska prihvatila da Praljkovoj obitelji oduzmu imovinu i onemoguće njezin normalan život. Dakle, hrvatski patriotizam pokazuje se na djelu, kad se radi o *Haaškom sudu* mnogo je lažnih patriota i domoljuba, a mnogo

izdajnika i veleizdajnika. Najteže je što su neki od njih bili u samom državnom vrhu tako da su mogli nanijeti neprocjenjive štete hrvatskom narodu. Svi smo na neki način krivi što smo dopustili postojanje takve politike i što su mnogi, ne samo mirno gledali nego i pomagali takve monstruoze optužbe i presude. Sve ovo što sam napisao pokazuje i dokazuje da Slobodan Praljak zaslužuje biti kandidat za Nobelovu nagradu za mir i humanost, a da svi oni koji su ga lažno optuživali zaslužuju sudbinu Sokratovih tužitelja u Staroj Grčkoj.

U članku *Gotovina, Carla del Ponte i Sokrat* objavljen u knjizi *Ante Gotovina* u izdanju UBIUDR-a *Podravke*, između ostalog sam napisao:

„Velika je pogreška Hrvatske što je prihvatila nemoralne, nepravedne i neistinite optužnice Haaškog suda koji, htjeli to priznati ili ne, pokušavaju krivotvorinama pretvoriti Hrvatsku iz žrtve u agresora, a Srbe iz agresora u žrtvu. Velika je pogreška što je Hrvatska dozvolila da se nevini ljudi proglašavaju ratnim zločincima i što je prihvatila nemoralnu praksu da hrvatski generali i Hrvatska kao država mora dokazivati svoju nevinost. Vrlo je opasno prihvaćati praksu po kojoj se može optuživati nevine koji su onda dužni dokazivati svoju nevinost. Zato se kaže da je pravednije da deset zločinaca bude na slobodi nego jedan nevin u zatvoru. Zaštita nevinih bitna je tema svake demokracije od Sokrata do danas. U staroj grčkoj demokraciji optuženi je mogao birati vrstu kazne. Smatralo se da na taj način on posredno prihvaća suverenitet suda i svoju krivnju. Sokrat je smatrao da je nevin i nije htio priznati suverenitet suda ni svoju krivnju i zato je izabrao smrt, odbivši birati vrstu kazne. Janko Bobetko, upokojeni general Hrvatske vojske, koji je bio uvjeren u svoju nevinost, postupio je kao i Sokrat, odbivši nadležnost Haaškog suda rekavši: „Živ ne idem u Haag.“ Slično je postupio i general Gotovina koji nije prihvatio lažne optužbe i koji nije htio na sudu dokazivati svoju nevinost. Osam od deset Hrvata iz srednje Bosne koji su prihvatili ići dokazivati nevinost u Haag, prije nego što su pušteni, odležali su godine robije a da im se nitko

nije ispričao. Zato bi bilo pravedno da se i za Tužiteljstvo Haaškog suda uvede starogrčka praksa po kojoj su, ako se dokaže da su osudili nevine, istom kaznom kazne sudci i tužitelji. Poznato je da su i sami Atenjani, kad bi utvrdili da su tužitelji i sudci osudili nevina čovjeka (Sokrata), istom kaznom osudili i njegove tužitelje i sudce. Šteta što je danas međunarodna pravda znatno ispod starogrčke. Kad bi danas vrijedila atenska pravda, Carla del Ponte bila bi već odavno u zatvoru jer bi morala slijediti sudbinu npr. braće Kupreškić. Otpor Bobetka i Gotovine, koji nisu prihvatili lažne optužnice i floskulu da trebaju dokazivati svoju nevinost, kao i u slučaju Sokratovu, djeluje i djelovat će još više. Njihova hrabrost i moralni čin pridonose da iz dana u dan hrvatski narod sve čvršće i odlučnije odbija nemoralnu trgovinu. Sve veći broj ljudi protivi se slanju nevinih u Haag radi dobivanja ulaznice u Europsku uniju. Bobetko i Gotovina protekom vremena postajat će hrvatski Sokrati, a Carladel Ponte barem na moralnoj razini doživjet će sudbinu Sokratovih tužitelja i sudaca. Nepravda koju je doživio Slobodan Praljak vapi do neba i traži od hrvatskoga naroda, a posebno od hrvatskih institucija i hrvatske vlasti, da istakne kandidaturu Slobodana Praljka za Nobelovu nagradu za mir jer se samo takvim radikalnim potezom može pokazati apsurdnost optužbi da je Slobodan Praljak hrvatski Goering, odnosno da je borba za slobodu i pravdu hrvatskoga naroda, kojim je spašena Bosna i Hercegovina, agresija na tu državu.

*

Duboko smo uvjereni da će vaš prijedlog o dodjeli Nobelove nagrade za mir generalu Slobodanu Praljku pomoći ostvarenju našeg zahtjeva iz Pisma VS UN-a:

Zato mi ponovno tražimo od vas:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobodite i generala Praljka i njegove suborce Jadranka Prlića, Bruna Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Ćorića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim protjerivanjem Hrvata iz Bosne i Hercegovine. Tako ćete spasiti svoju čast i čast

svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni, sudit će vam povijest.

Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo...

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Dr. sc. Vlado Košić, biskup

prof. dr. sc. Valentin Pozaić, biskup

Akademik Dubravko Jelčić

PRILOZI:

HRVATSKE ZAPRJEKE

Slobodanu Praljku, hrvatskom generalu i haaškom uzniku

riječi o miru među ljudima tvoje su starče
koje si u *lisistrati* aristofanovoj
izgovarao glasno među pobunjenim ženama
pamtim tvoje nastupe
u kazalištu eksperimentalnom studentskom
a sada sjećajući se tebe pomislim na
zapreke od zalutala metka
mina granata
straha odbijena naguranim ormarom
s knjigama
debelih izdanja i slova masnih
enciklopedija antologija rječnika
gramatika pravopisnih priručnika
knjiga do knjige
zakriljen pogled na sunčanoj strani

moj narod stjeran je u podrume mračne i vlažne
prikazuje kako druge nadmašiti ljudskošću
knjige mu u ogrlicu nanizane
jačaju snagu odlučnost
barem će ublažiti prostrijel metku zalutalu
podmuklu šrapnelu
krhotini što u smrt šalje

knjige ne priječe mostove ceste
zračne luke putove dobročinstva
ne priječe ljudskom rodu
da govori da diše
da majčino mlijeko siše
da istinu svijetu piše

*Bog je na našoj strani
Hrvatska istinom zbori
Hrvat se knjigama brani*

Miljenko Buljac (2017) *Da nebo na nas ne padne i nebesa nestanu*,
zbirka pjesama. Split: Naklada Bošković, str. 61.

*

Potpis dajem

*Potpis dajem, razum traži
Od svakoga ljudskog stvora
Da potpisom pravdu snaži
Što pobijedit zločin mora.*

*Potpis dajem svijesti pune
Da u Hagu Praljak brani
Vrh vrhova ljudske krune
Div što svijet nadom hrani.*

*Div što svijetu nadu daje
Za slobodu borbom čistom
I djelima koja sjaje
Braniteljskom čašću istom.*

Vicko Goluža

SUPOTPISUJU:

(...)

Milko Brković, Prof. dr. sc., umirovljenik

Također:

M. Međimorec, J. Pečarić, El General Praljak, “¡Jueces, El General Praljak no es criminal de guerra. Con desprecio rechazo vuestra sentencia !” Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak1.pdf>

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak2.pdf>

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak3.pdf>

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA
JASENOVAČKA LAŽ, DRUŠTVO ZA
ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA
JASENOVAC, ZAGREB 2018.**

HAJKA NA IGORA VUKIĆA

Naslov: Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja
rezultata istraživanja

Datum: Tue, 5 Jun 2018 09:44:47 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>,
predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>,
predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>

CC: hina@hina.hr <hina@hina.hr>, Hrvatska
Radiotelevizija <hrt@hrt.hr>, Igor Vukić
<igor.vukic.zg@gmail.com>, Razum, dr. Stjepan:
<stjepan.razum@zg.t-com.hr>

Poštovana Predsjednice RH,

Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

Šaljemo vam naš zahtjev: „Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja“ koji je u tri dana potpisalo 233 hrvatska rodoljuba.

Šaljemo vam ga iako je vama blizak novinar jučer, dakle poslije dva dana sakupljanja potpisa, u Večernjem listu prenio neistinitu

tvrdnju kako smo vam ga već poslali tj. „e-mailovima zasuli državni vrh“. Poslije takve neistine, a vaš novinar se zapravo poziva na vas, odlučili smo prekinuti daljne sakupljanje potpisa i poslati vam naš zahtjev. Doista nismo očekivali neistinite tvrdnje iz „državnog vrha“.

S poštovanjem

Dr. sc. Stjepan Razum
Akademik Josip Pečarić

ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU PREDSTAVLJANJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA

Poštovana Predsjednice RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

Niže potpisani hrvatski rodoljubi, zbog skandaloznih reagiranja nekih hrvatskih ili tzv. hrvatskih ustanova na televizijski nastup gospodina Igora Vukića, tajnika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a u povodu njegove knjige „Radni logor Jasenovac“

(<https://kamenjar.com/htv-se-ograduje-od-istine-a-kad-ce-od-velikosrpske-propagande/>
<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/05/30/video-dobar-dan-hrvatska-istina-o-jasenovcu-uredila-karolina-vidovic-kristo/>
<https://narod.hr/hrvatska/video-hrt-se-ogradio-gostovanja-igora-vukica-temu-jasenovca-gi-ivo-pilar-udruga-iz-domovinskog-rata-traze-vracanje-snimke-stranice-hrt-a>
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/29544-j-novak-hajka-je-zapoceta.html>)

zahtijevamo

od tih istih hrvatskih ustanova, koje financira hrvatski narod, da odbace političke mitove i znanstveni dogmatizam, te dopuste i potaknu hrvatskim znanstvenicima i novinarima istražiteljima slobodno istraživanje i predstavljanje rezultata svoga rada

u svim tiskanim i elektroničkim medijima - pri čemu osobito ističemo obvezu HRT, kao državnog i nacionalnog medija, čija je primarna zadaća omogućiti hrvatskom narodu u cjelini potpune informacije o svim pitanjima koja ga određuju radi samostalnog i slobodnog zauzimanja stajališta i sprječavanja krivotvorina i manipulacija.

Dr. sc. Stjepan Razum, predsjednik Društva za iztraživanje
trostrukog logora Jasenovac

Akademik Josip Pečarić

Biskup dr. sc. Vlado Košić

Nenad Piskač, književnik

Dr. sc. Josip Stjepandić

Dr. sc. Mato Artuković

Petar Vulić, književnik

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić

Gojmir Milat

Josip Maršić

Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik

Stanko Šarić, dipl. ing. („Najbolji hrvatski tamburaši“)

Miljenko Žagar, nekadašnji (Tuđmanov) saborski zastupnik i
veleposlanik u miru

Prof. dr. sc. Matko Marušić

Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić.

mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom
saboru

doc. art. Marko Magdalenić

don Miljenko Babaić, ratni vojni kapelan HV

general Ljubo Ćesić Rojs
izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić, svećenik
August Janeković
Doc. dr. sc. Marko Jukić
Željko Maršić, satnik ZNG RH HV u miru
Tonko Martinis
Matija Grgat
Zdravko Vlaić
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Dijana Arbanas, Dubrovnik.
Mario Filipi
Siniša Posarić, književnik
Damir Tučkar, dipl. ing
Stipe Marić Mostar
General Ivan Tolj, književnik.
Dr. sc. Vinko Grubišić, književnik, dopisni član HAZU
Branko Pek
Mladen Galić, hrvatski branitelj dragovoljac domovinskog rata
Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik
Dr. sc. Jure Krišto
Dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti
Zvonimir Šeparović, predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog
sudišta
prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić
Tomislav Vuković, novinar
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Đurđica Bastjančić, prof.
Lili Bencik
Ante Nadomir Tadić-Šutra, prof., književnik iz Knina
Ivica Srdelic, Split
Dr. Ružica Ćavar

Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Dr. sc. Željka Znidarčić
Angelina Barun
Tatjana Kren, prof.
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Branko Hrkač, S.L.U. u miru, dragovoljac ODR-a
Goran Ante Blažeković
prof. dr. sc. Vladimir Horvat SJ
Paško Melvan
Stipo Pilić, prof.
Dr. ing. Marijan Papic
Don Lazar Čibarić
Ante Kraljević, književnik
Ivan Nađ
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ing Mijo (Mile) Kokan, Split
Zlatko Janković, Sesvete
Don Anđelko Kačunko
Željko Leš
Mladen Deletis
Vlč. Vladimir Trkmić
Akademik Ante Matić
Vladimir Biondić, magistar prava
Dr. Vjekoslav Jazbec
Dr. sc. Stjepan Kožul, predsjednik Društva za povjestnicu
Zagrebačke nadbiskupije "Tkalčić"
Prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Jasenska Polić Biliško, prof.
Petar Gelo, urednik i voditelj Hrvatskog radia Melbourne
Daran Bašić, Hrvatsko nebo
Vera Primorac, književnica
Prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Jozo Ćuk
Mladen Križanić, dipl. ing.

Mirko Strabić

Zdravko Ban

Ankica Mandarić diplomirani ekonomist u mirovini iz Mostara

Luka Krilić

Prof. dr. sc. emeritus Andrija Hebrang

Prof. dr. Tomislav Sunić

Mr. sc. dr. med. Jure Burić, prvi župan Dubrovački i bivš zastupnik
u Hrvatskom državnom Saboru

prof. dr. sc. Ivan Kordić

Mijo Razum

Kazimir Mikašek-Kazo, novinar

Vjekoslav Krsnik, publicist i novinar

Dr. sc. Zlatko Vučić

Mag. sc. Drago Majić

Ante Šare, dipl. ing. elektrotehnike

Prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb

Miljenko Plišić

Katica Plišić

Marin Plišić

Branka Škugor

Igor Plišić

prof. dr. sci. Ivan Malčić

Božidar Ručević, dipl. inž.

Stjepan Tuđman

Martina Orlović

Zrinka Orlović

Mate Orlović

Zlatko Boni.

Mijo Maljković, novator iz Požege

Dr. sc. Tomislav Jonjić

Dr. sc. Ante Čuvalo

Prof. Ivana Čuvalo

Ivanka Haubrich,

Manda Haubrich,

Ivan Haubrich,
Branko Haubrich,
Kristina Vrebac
Ivanka Perković, učiteljica
Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci
branitelji Vukovara
Nevena Abramovic, Toronto (Mississauga) Canada
Dusko Abramovic, Toronto (Mississauga), Canada
Nevenka Nekić, književnica
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Prof. dr. sc. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF-u Sveučilišta
u Splitu
Branko Reić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, dipl. ing.
Andrija Mažić
Akademik Andrija Kaštelan
Mate Knezović, odvjetnik
Viktor Dukić
Izv. prof. dr. sc. Miljenko Buljac
Ivica Mihaljević, prof. filozofije i religijskih znanosti
Dr. sc. Sanja Bilač
Mr. Alojz Pavlović, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Goran Zekić
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj
Dajana Glavota, prof.
Šimun Pavlović
Ante Krišto, Split
Zdenkica Perković
Vesna Maletić
Bernardica Juretić
Anica Fridl
Marina Škunca

Krunoslav Golubičić (NHT)

Mato Lukačević (NHT)

Zemira Stajner

Nada Tropšek

Vladimir Hodalj

Zlatko Puškaš

Renata Pernar

Marija-Vesna Odobašić

Hrvoje Jajaš

Dragica Dada Podunajec

Albina Anković-Arar

Ankica Livić

Hrvoje Poljičak

Tomislav Stanešić

Vilim Koretić

Štefanija Štefica Škegro

Duško Matušan-Čobi, predsjednik UVDR-RAB, dragovoljac,
Hrv-i

Tomislav Bolanča, dip. oec. Zadar

Đuro Vidmarović, predsjednik Društva hrvatskih književnika

Prof. dr. sc. Stjepan Sirovec, svećenik

Vlado Razum

mr. sc. Mirjana Jurić

Josipa Maras Kraljević, prof.

Dr. sc. Stipe Kutleša

Vinko Grgić, prof.

Suzana Šikić

Katarina Iskra, medicinska sestra

Đivo Bašić, Dubrovnik

Roko Sikirić, zrakoplovni tehničar

Željka Vendlar Čepelak, dr. med. spec.obit. medicine.

Akademik Dubravko Jelčić

Mons. dr. sc. Mile Bogović, gospićko-senjki biskup u miru

Željko Soldo, inž. el. Zagreb

Prof. dr. sc. Ante Lauc
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
Drago Duvnjak, dipl. ing. građ.
Katarina Duvnjak, student
Krešimir Duvnjak dipl. ing., mag. phil. et relig.
Prof. dr. sc. Boris Širola
Mr. sc. Mila Dundić
Vesna Školnik-Popović
Ivan Balić
Alojzije Kokorić, Tribunj
Bosiljka Bačura, dipl. iur.
Anto Periša
Marko Kutleša
Alojzije Petracic, umirovljenik
Pavao Brnada
Stjepan Svedrović
Ivana Babić
Hrvoje Budimir, Split
Mladen Kostić
Renata Nevistic, prof. defektolog
Ivan Nevistić, dipl. ing. strojarstva
Josip Papković, mr. sci. dipl. inž. fizike iz Zagreba
Ilija Vučur, doktorand
Kata Andrijević
Renato Smokrović
Ivo Poljak
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić
Niko Senjić
Kristina Dugan
Dražen Dugan

Ankica Pečarić, profesor povijesti
Zvonimir Josip Tumbri
Dr. sc. Ambroz Čivljak, viši predavač
Dr. sc. Marko Jerčinović
Dr. sc. Ivan Tepeš
Tomislav S. Krčmar
Ing. Krešimir Jurković
Eva Kirchmayer Bilić
Radoslav Maric, M.D., LMCC, FLEX, ABOBGYN, ECFMG,
Marija Peakic-Mikuljan, hrvatska književnica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU i HKD Napredak u
Mostaru
Prof. dr. sc. Ivica Veža
Prof. dr. sc. Branko Jeren
Prof. dr. sc. Mihovil Biočić
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Prof. dr. sc. Alojz Hobljaj
Dr. sc. Zlatko Hasanbegović
Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog
instituta za povijest
[https://kamenjar.com/za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-
predstavljajna-rezultata-istrazivanja/](https://kamenjar.com/za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljajna-rezultata-istrazivanja/)
[http://dragovoljac.com/index.php/razno/11282-za-slobodu-
istrazivanja-i-slobodu-predstavljajna-rezultata-istrazivanja](http://dragovoljac.com/index.php/razno/11282-za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljajna-rezultata-istrazivanja)

Naknadno stigli potpisi:

Prof. dr. sc. Josip Jurčević
Dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
Doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
Dr. sc. Rozina Palić-Jelavić, muzikologinja i kroatologinja
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Zdravko Bošnjak, dipl. inž. stroj.
Prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit.
Danica Glavaš

Vlado Glavaš
Ljudevit Kotnik, dipl. ing.
Katarina Peročević
Stjepan Ptiček, generalni vikar Bjelovarsko-križevačke biskupije
Hrvoje Glavota
Diana Majhen
Josip Vučetić, dragovoljac.com
Damir Gracin
Zdravko Škokić, dipl. ing.
Vera Đurenec
Ivica Škiljo
Prof. dr. sc. Stanko Uršić
S. Zvonimira Nimac
Prof. emer. dr. sc. Bernardin Peroš
Izv. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Sveučilišta u Splitu
Dr. sc. Božidar Duplančić dr med.
Ljilja Zovko, izaslanica u Domu naroda Parlamentarne skupstine
BIH
Prof. dr. sc. Marinko Erceg
Ivan Bagić
Đuro Jelović
Anto Čurić
Prof. dr. sc. Stojan Polić
Tomislav Čiček, dipl. ing.
General Hv Željko Prpić, dipl. ing. stroj.
Prof. emeritus, dr. sc. Bernardin Peroš
Izv. prof. dr. sc. Alojz Čubelić, KBF
Red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist
Ivan Novak
Branimir Petener, osobno i u ime HOR-a, Hrvatskog Obrambenoga
Reda
Mate Rupić
Maksim Buljanović
Ankica Babin, prof.

Miroslav Tomac, mag. ing. elektrotehnike
Marta Čerina
Branimir Nevistic
Josip Nevistic
Dr. sc. Žarko Nožica
Ante Perković
Mr.sc. Niko Vidović
Rudi Tomić, novinar, pisac, publicist, Kanada
Ivana Orešić, prof.
Anđela Hodžić, prof.
Stjepan Asic, predsjednik AHK
Milan Zanoški, hrvatski branitelj, poduzetnik
Zvonimir R. Došen - Kanada
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Polona Jurinić
Zdenko Jurinić
Rok Jurinić
Miroslava Bahun
Vjekoslav Vrabec
Katarina Furjan
Josip Vuković
Zlatko Barišić
Ante Babin, dipl. ing. brodogradnje, Kaštel Stari
Đuro Janči, ilustrator, karikaturist
Mr. sc. Marica Đureković
Tomislav Beram, Hrvatski međudruštveni odbor za zajedničku
suradnju, Sydney Australia
Tomislav Pipunic, Melbourne, Australia
Andrija Grgurevic, Geelong, Australia
Ivo Lukic, Sydney, Australia
Ante Gavranic, Sydney, Australia
Ivana Beram, Sydney, Australia
Ivan Uremovic, Sydney, Australia
Tomo Beram, HOP, Australia

Stjepan Furdek, Sydney, Australia
Mile Beram, Sydney, Australia
Krunoslav Gliha, umirovljenik
Terezija Užarević, dipl. ing. šumarstva
Dr. sc. Milko Brković

Također:

J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com,
2021. pp. 506.

**MARIO FILIPI, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

**FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVIĆ U
'HRVATSKOM TJEDNIKU'
(1.)**

Moj jučerašnji tekst završio sam riječima:

Četnička koalicija je takva zato što to od vlasti traže svjetski moćnici. Ali oni mogu uvjeriti gazde da im je teško provoditi takvu politiku u kojoj je očito da im je na čelu Pupovac (bolje reći Vučić) tj. da je mnogo bolje ako oni to rade izravno bez njih.

Zato će i dalje, napadali oni Porfirija i njegove sljedbenike ili ne, pokazatelj njihovog sluganstva biti njihov odnos prema ZDS.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27893-oklopno-pravoslavlje>

Javio mi se dragi prijatelj hrvatski književnik Stijepo Mijović Kočan:

Pratim!

Moj posao je umjetnost, a ne politika. Međutim, umjetničko djelo može biti potaknuto bilo kojom temom.

Zvonin ili sonet ima svoje zakonitosti koje se moraju poštivati. To ograničava, ali ne sprječava kazati istine koje želim reći.

104. zvonin Novoga saziva

Ustaše su samo izgovor pa da se
Sràmoti oslabi hrvatsku državu
Koji tako tvrde posve su u pravu

Državnike truli kompromisi krase

Sabor je Hrvatska ne trinaesto prase
Za Dom spremni znači sačuvati glavu
Braniteljsko pravo to je po Ustavu
Nikakve države nek ne bude zna se

Da smutljivci to baš Saboru predlažu
Za Dom spremni izreći ne smjeti
To izglasovat je posve bez pameti

Tek tada buknut će to je čin izdaje
Konteso srca nas nikada ne lažu
Kad smo napadnuti tad nema predaje (25/8/21)

U tekstu sam dao samo dva podatka iz „Hrvatskog tjednika“ koji su bili zgodni za tu priču o Porfirijevom kružoku i – ja bih ih tako nazvao– Porfirijevim intelektualcima u RH. Mislim da je to pošteno prema njima kad je već HTV Porfirijeva televizija.

I u tom broju jedinog hrvatskog političkog tjednika u nas ima više tekstova o Jasenovcu. Spomenuo bih samo feljton povjesničarke mr. sc. Blanke Matković. U ovom četvrtom nastavku posebno mi je bio zanimljiv dio u kome je 'oprala' dugogodišnjeg voditelja projekta o žrtvama Drugog svjetskog rata pokazujući kako on iako je profesionalni povjesničar zanemaruje arhivske izvore. On naime u članku objavljenom u Časopisu za suvremenu povijest broj 2 iz 2020. godine u tablici Broj žrtava logora Jasenovac prema: broj od 7000 pripisuje njoj umjesto Bogdanu Zlatariću, dakle pripisao je njoj nešto što su više od 20 godina prije njenog rođenja priredili jugoslavenski popisivači. Radi se o brojcima o 7000 žrtava.

Spomenut ću moje sučeljavanje s dr. Milanom Bulajićem koje sam objavio u tri knjige na hrvatskom i dvije na engleskom u kome sam rekao osnivaču Muzeja žrtava genocida u Beogradu:

Vi tvrdite da je Tuđman govorio o 20.000 žrtava Jasenovcu na stranicama 33, 65, 119, 127, 161, 169, 180, 201. Na strani 181 tvrdite da je Tuđman rekao 28.000 žrtava, na strani 119, a od 30.000 do 40.000 na stranicama 47, 48, 116. Također tvrdite da obilato koristi podatak popisa od 1964., dakle 49.874. Znači vi najviše puta u knjizi kažete 20.000, ali govorite i druge podatke.

Zapravo meni je posebno draga ta brojka od 7000 o kojoj piše naša povjesničarka jer je – vjerovali ili ne – i ona povezana s Tuđmanom, ne u javnim istupima ili publikacijama već u jednoj priči koju mi je ispričao jedan od studenata iz 1971. koji je s Tuđmanom bio govornik na jednom od tadašnjih skupova.

Po završetku skupa mladog i žestokog govornika Tuđman je zagrlio i savjetovao ga da ne bude tako žestok jer mora voditi računa o sebi u državi kakva je bila tadašnja Juga. Student ga je tada zapitao koliko on misli da je bilo žrtava u Jasenovcu, a Franjo mu je odgovorio: Od 5000 do 7000.

Spomenuti članak u Časopisu za suvremenu povijest je objavljen na stranicama 517-587. Kako je iz teksta očito da je autoru ljubav prema vlastitom narodu tj. nacionalizam nešto loše možda je to razlog zašto nije spomenuo hajku iz 2015. godine koja je vođena protiv autora knjige koju su napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i sama Blanka Matković (ona je za autora članka u „Časopisu za suvremenu povijest“ UZDANICA HRVATSKIH NACIONALISTA) „Jasenovački logori – istraživanja“ koju je izdalo „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ 2015. vjerojatno zato što su braneći autore tada pisali Akademiji slijedeći 'nacionalisti':

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan
dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Ante Ivas, biskup šibenski
akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman

prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pečnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakčić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih
književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne
komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i porača
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u
trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a

Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU

doc. dr. sc. Maja Andrić

izv. prof. dr. sc. Anita Matković

prof. dr. sc. Zoran Vataavuk

prof. dr. sc. Ivan Petrović

dr. sc. Frano Glavina

Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata

dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar

Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist I kolumnist

izv. prof. dr. sc., Ružica Razum

mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost

prof. dr. sc. Tomislav Živković

izv. prof. dr. sc. Mario Krnić

dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik

prof. dr. sc. Branko Jeren

prof. dr. sc. Šimun Križanac

dr. sc. Niksa Krstulović

prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

prof. dr. sc. Mislav Grgić

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

prof. dr. sc. Mladen Parlov

dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat

prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik

doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak

dr. sc. Miroslav Međimorec

Prof. dr. sc. Vlado Jukić

dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu

prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar

prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak

dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)

prof. dr. sc. Šime Vučkov

prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ

Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE

doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta
u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr.sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petravic
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-
a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof.dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, knjževnik

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru

prof. dr. sc. Vlado Dadić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potporu su im pružili i drugi.

Valjda zbog toga u takom velikom tekstu se ne navodi knjiga:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Dva pisma iz naslova knjige su Peticija ZDS i Pismo HAZU.

Zanimljivo je da je komentirana knjiga o hajci na Igora Vukića:

J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

Qn uopće ne spominje događaj koji sam opisao i u toj knjizi, a i u nizu prethodnih (npr. u knjizi J. Pečarić, Trijumf tuđmanizma, Zagreb, 2003.):

Pretpostavljam da i ne znaš, mada sam o tome pisao više puta, da sam davno pokušao nešto slično organizirati u Akademiji u vrijeme kada Saborska Komisija za žrtve rata i poraća još nije bila ukinuta, premda joj je rad bio onemogućen. Vladimir Žerjavić je želio da Akademija izađe u javnost sa svojom brojkom žrtava Jasenovca. Predsjednik Akademije je organizirao sastanak u HAZU na kome smo uz Žerjavića bili akademik Bilandžić i ja. Žerjavić i Bilandžić su predlagali da u tome sudjeluju i Goldsteini i predstavnici SUBNORA. Naravno, prijedlog mi je bio potpuno neprihvatljiv pa sam inzistirao da se sastanu svi koji se bave žrtvama.: dr. Josip Jurčević, znanstvenici iz Hrvatskog instituta za povijest, Kazimir Sviben i Vice Vukojević iz Saborske komisije za žrtve rata i poraća, ali i predstavnici domobranskih udruga kada su već trebali biti pozvani i oni iz SUBNOR-a. To je prihvaćeno i poziv je trebao sastaviti ing. Žerjavić. Ne samo da je to bilo logično nego i važno jer je kroz razgovor postala jasna njegova želja da taj broj bude njegov broj, tj. želio je potvrdu Akademije za svoje brojke. Poslije nekog vremena akademik Bilandžić mi je rekao da Žerjavić nije dao

tekst poziva. Žerjavić je tvrdio suprotno. Zamolio sam ga da tekst ponovi, kako je i sugerirao Bilandžić. Žerjavić me je nazvao poslije nekoliko mjeseci i kazao da je tekst preveden i da ga trebam samo potpisati. Iznenadio sam se. Prijevod poziva za okrugli stol!? To, naravno, nije bio poziv već završni tekst. Naravno, odbio sam potpisati tako nešto. Jasno mi je bilo da bez nazočnosti dr. Jurčevića, ljudi iz Hrvatskog instituta za povijest, Saborske komisije i domobranskih udruga u tekstu može biti broj koji korespondira broju Draže Mihailovića, a koji promiču i Goldsteini ("oko 80 000 do 90 000 žrtava za cijeli jasenovački kompleks"). Žerjavić je došao do brojke od nekih 70.000 i tvrdio je kako je povećavao brojke iz pijeteta prema žrtvama, ali mu Goldsteini u svojoj knjizi spočitavaju da su one za Židove - premale.

A danas imamo i znanstvenu matematičku metodu dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića objavljenu u priznatom Q1 svjetskom časopisu u kome je pokazano da je službena brojka JU SP Jasenovac LAŽNA.

Taj rad hrvatska vlast a i mnogi povjesničari pa i oni za koje se ne može tvrditi da su Porfirijevi povjesničari NE SPOMINJU.

Zato ću završiti ovaj tekst s riječima Davora Dijanovića iz spomenutog broja „Hrvatskog tjednika“:

Vrijeme je da prestane manipuliranje žrtvama i jasenovačka industrija laži. Svaka žrtva zaslužuje pijetet, a oni koji su lagali i krivotvorili zaslužuju jedino izgon iz znanstvene zajednice i odlazak u ropotarnicu povijesti, a prije svih uprava JU SP Jasenovac.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27903-feljton-mr-sc-blanke-matkovic-u-hrvatskom-tjedniku>

**MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

PISMO PREDSEDNICIMA 13.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

Kao što sam vam napisao u prošlom pismu u svojoj 'obrani' u *The Jerusalem Postu* Ivo Goldstein se poziva i na svog oca: „Moj pokojni otac Slavko i ja najmanje 20 godina vodili smo žestoke rasprave s ovim proustaškim krugovima u Hrvatskoj i inozemstvu.“ Blagonaklono Ivo Drobilica spominje samo nekoliko imena iz tih proustaških krugova.

Zato ću vas ja podsjetiti kako su 2015. godine jednu takvu knjigu napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i Blanka Matković. Njihovu knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“ izdalo je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Osuda knjige došla je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu: „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015, na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina (tada posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH g. Zorana Milanovića), Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine, te stidljivo i Nataše Jovičić, ravnateljice Spomen-područja Jasenovac.

Na to su masovno odgovorili veliki broj onih iz proustaških krugova o kojima piše Ivo Drobilica. To su:

akademik Josip Pečarić
prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Andrej Dujella
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Dubravko Jelčić
akademik Marin Hraste
akademik Andrija Kaštelan
dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u
Heidelbergu
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Ante Ivas, biskup šibenski
akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni
član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u
Mostaru

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić

prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pečnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakčić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat

doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti professor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vatauvuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić

dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom
sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj
Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija
Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr.sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatauvuk
prof. dr. sc. Mladen Petravic
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša

Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a

Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru

dr. sc. Ante Matana, dr. med

prof. dr. sc. Milan Nosić

don Anđelko Kačunko

dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus

prof. dr. sc. Mile Dželalija

dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru

prof. dr. sc. Vlado Dadić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potpору su im pružili i drugi iz proustaških krugova.

U Prilogu vam šaljem i njihovo pismo.

Podsjećam vas da sam vam poslao moju knjigu “Branili smo Stepinca”. U knjizi imate još jako puno imena iz proustaških krugova, dovoljno je pogledati samo djelomični popis onih koji su tražili ostavke na Porfilijevoj TV (poglavlje ‘Srpski svet’ i Hrvatska) i zbog toga što im gostuje i Ivo Drobilica, a to je bilo mnogo prije pojave Goldmanova teksta u Jerusalem Postu. Zajedno s onim na Internetu preko 3000 takvih potpisnika. Izdvojit ću samo neka imena pobjednike iz Domovinskog rata:

general dr Kornelije Brkić

general Ljubo Česić Rojs

general Mile Ćuk

admiral Davor Domazet Lošo

prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general

brigadir Werner Ilić, Zagreb

general Ante Jelavić

general Ivan Kapular, Zagreb
general Marinko Krešić
brigadir Stjepan Kulić, Vinkovci
general Mladen Markač, Zagreb
brigadir Ivan Markešić
general dr. sc. Miroslav Međimorec
general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
general Ivica Primorac
general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
brigadir Ivan Rašić, Zagreb
general Renato Romić, Virovitica
general Željko Šiljeg, Zagreb
st. brigadir Marinko Štrbac, Novoselac
general Žarko Tole, Split
general Ivan Tolj, književnik
brigadir Ilija Vincetic, Zadar
brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
brigadir Drago Zrinušić, Zadar

Vidite kako je teško bilo Ivi Drobilici i njegovom tati u toj borbi s proustaškim krugovima.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Iz zahvalnosti prema tim velikim znanstvenim doprinosima Ive Drobilica naši ljudi su i pronašli tu drobilicu po kojoj je dobio ime:

SANJA I TESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

PETICIJA ZDS (ZATO IH SLUGE U RH NE VOLE! 3.)

U „Bujici“ 29.01.2024. na početku emisije je Velimir Bujanec spomenuo Peticiju ZDS iz 2015. koju je potpisao, a koju je kako je rekao pokrenuo Branko Borković-

I na Wikipediju možemo naći istu tvrdnje:

Krajem kolovoza 2015.g. Branko Borković, pokrenuo je internet peticiju, kojom se od predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović i predsjednika HDZ-a Tomislava Karamarka tražilo da predlože izmjene zakona o hrvatskoj vojsci kojima bi pozdrav "Za dom spremni" postao službeni pozdrav. Predsjednica je inicijativu označila neozbiljnom, a inicijativu je odbio i HDZ

https://hr.wikipedia.org/wiki/Branko_Borkovi%C4%87

Tvrdnja nije točna, ali je zanimljivo kako vremenom i sami potpisnici prihvate ono što su mediji uspjeli nametnuti kao istinu. Naime mladi Jastreb nije ni potpisnik te peticije, već je Peticija bila u obrani Marka Perkovića Thompsona i njegove „Bojne Čavoglave“, a u njoj su potpisnici pa i Bujanec podržali njegov prijedlog:

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko, Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu.

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme *BOJNA ČAVOGLAVE* koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastrebo, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje i sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremniji-je-stari-hrvatski-pozdrav>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH.

I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune

vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

Josip Šimunić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije znanosti

Krešimir Kraljević

Franislav Stanić

dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta

prof. dr. sc. Mislav Grgić

prof. dr. sc. Zlatko Vrljić

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. sc. Nikica Uglešić

prof. dr. sc. Ante Lauc

prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof. dr. sc. Ivica Veža
dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika,
odjel prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Tomislav Josić, SOHV
Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist
don Anđelko Kačunko
Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'
dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni
profesor u trajnim zvanjima
prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
Nikola Štedul
Slobodan Markić, P. Eng. Toronto
dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni
Dukati)
Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic
dr. sc. Amira Delic
dr. sc. Ana Mršić
prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
dr. sc. Krunoslav Brčić-Kostić
Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku
mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih
Zatvorenika
Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika
Iz Sydneya, Australija

prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim akademikima

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. sc. Boris Širola

Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga

Blazenko Juracic, mag. komp., docent

prof. dr. sc. Serđo Dokoza

Mladen Ibler dr. med., bivši veleposlanik RH

Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar

Mladen Pavković, novinar i publicist

dr. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med.

doc. dr. sc. Srećko Botrić

doc. dr. sc. Ivan Poljaković

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

general Ljubo Ćesić Rojs

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević

general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200.

Uzeto iz knjige: Josip Pečarić: *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!* Zagreb, 2015.

Peticiju je poslije dva biskupa i dva akademika potpisao blizak suradnik predsjednika Tuđmana dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest, a Predsjednici RH je Peticija bila *neozbiljna i na razini provokacije*.

Njoj su vjerojatno bili bliži 'istoričari' s Filozofskog fakulteta koji su tražili da se povjesničari koji su slično Valentiću također potpisali Peticiju ZDS isključe iz strukovnih udruga. Zvonimir Hodak u svojoj kolumni nabraja te *profesore na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još*

žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve; piše Hodak:

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

U spomenutoj knjizi samoj Peticiji su posvećeni tekstovi od str. 19. do 306.

U nedavnom tekstu *Zato ih služe u RH ne vole!*

(*Marcel Holjevac: Oni koji mrže pozdrav HOS-a, mrže i Hrvatsku državu!*) sam samo posredno govorio o toj Peticiji:

Međutim obavezno pogledajte tu Bujicu i to posebno onaj dio kada Karačić čita odluku koju MORAJU poštivati svi sudovi u RH o pozdravu ZDS u Domovinskom ratu.

<https://bezccenzure.hr/branitelji/zato-ih-sluge-u-rh-ne-vole/>

Naime, Karačić je govorio o sudskom epilogu kazne za Thompsona koja je bila razlog za pokretanje te Peticije.

Naime taj slučaj pokazuje razlog zašto se u RH ne mora poštivati ono što u drugim državama mora.

Radi se o odluci **Visokog prekršajnog suda** donesenoj na općoj sjednici svih sudaca

<https://narod.hr/hrvatska/dvotrecinska-vecina-sudaca-konacno-potvrdila-thompsonovo-pjevanje-cavoglava-nije-preksaj>

Naime, čim je donesena odluka koju bi u drugim državama morali svi poštivati, u RH se oglasio Predsjednik Ustavnog suda s jednim prigupim priopćenjem na koje sam reagirao:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU USTAVNOG SUDA RH

Poštovani Predsjedniče Ustavnog suda RH,

S nevjericom sam pročitao Vaše Priopćenje od 5. lipnja 2020. u kome konstatirate:

„U odnosu na pozdrav +Za dom spremni!. Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.“

Vidim da ste i doktor znanosti, pa pretpostavljam da znate osnovne činjenice o tom pozdravu.

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrsvijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhovašistički je poklik.

Vi ste dr. znanosti! Tvrdite da se radi o ustaškom pozdravu iz NDH! Tvrdite li Vi da je NDH postojala te 1932. godine?

Naime vidim da znate pun naziv NDH, a ne pronalazim nigdje riječ koja je povezana s ustašama u tom nazivu.

Ali, kako ste doktor znanosti pretpostavljam da ipak znate da u to vrijeme nije postojala NDH.

U knjizi dr. sc. Marija Jareba *Ustaško-domobranski pokret od nastanka do travnja 1941. godine*, Zagreb 2006. (drugo neizmijenjeno izdanje objavljeno je 2007. godine). U toj knjizi postoji prilično opširno poglavlje (stranice 344.-414.) o organizacijama Hrvatskoga domobrana, od nastanka te organizacije u Argentini 1931. godine do Drugoga svjetskog rata. Postoji, dakle, dovoljno podataka o Hrvatskome domobranu, no nešto treba i pročitati. Ta organizacija bila je dio Pavelićeva *Ustaško-domobranskog pokreta*. Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili *Ustaša - hrvatska revolucionarna organizacija* (UHRO) i organizacije *Hrvatskoga domobrana*. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene

kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

U hrvatskoj javnosti je poznata i domobranska zastava na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931., kao i dokumenti iz tog vremena u kojima se izričekom tvrdi kako se radi o „domobranskom pozdravu“.

S obzirom da se tvrdi kako je Pavelić autor tog pozdrava, a bio je vođa i Ustaša i Domobrana, očito nije mu smetalo to što se tvrdilo da se radi o domobranskom pozdravu.

Dapače, kada već izričito tvrdite da je ZDS ustaški pozdrav iz NDH, morali bi znati da je odnos ustaša i ostalih u toj državi bio sličan onom o kome piše dr. Jareb. I u NDH se ZDS koristio mnogo šire i imate ogroman broj dokumenata na kojima piše ZDS, a koji nisu izdale Ustaše.

Dapače, Ustaše su ga koristile samo godinu dana a onda su tom pozdravu dodali i Poglavnika. A ZDS je ostao u širokoj upotrebi.

To sam nedavno napisao i našim povjesničarima:

A što se tiče ZDS i naših povjesničara smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narodu, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je na isti način kao što je prije rata Paveliću odgovaralo to što je ZDS domobranski pozdrav, tako mu je odgovaralo da je u hrvatskoj državi pripadao svima, a ne samo Ustašama.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je takvo izjednačavanje svih s Ustašama nešto što je danas dio Memoranduma SANU 2, a tijekom Domovinskog rata pa sve do danas to čine svi koji su protiv hrvatske države.

Meni kao akademiku iz znanosti koju smatraju vrhuncem logike nikad neće biti jasno kako u tome sudjeluju i suci VS RH. Pravnici bi itekako trebali znati što je logika!

Ili Vi doista mislite da je NDH postojala i tridesetih godina prošlog stoljeća? Istina, vidimo da i danas u Srbiji, a i njihove sluge u RH tvrde kako je i danas RH zapravo ustaška država.

Kao znanstveniku meni je itekako jasno zašto prof. dr. sc. Rendić-Miočević piše kako je ZDS *danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona)*.

S druge strane ono što mi nije jasno jesu napadi na od vlasti odobreni grb HOS-a, a da Vrhovni sud nije izdao ovakvo priopćenje u kojem bi nam objasnio mogu li hrvatski dužnosnici uklanjati i govoriti o uklanjanju znakovlja koje je odobrila hrvatska država.

Ili se oni samo ponašaju u skladu s vama sudcima VS RH, sudeći po tvrdnji prof. Rendić-Miočevića, a i mnogih drugih?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/06/akademik-josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

PRILOZI;

Domobranska zastava sa ZDS

Zato ponavljam: Pažljivi saslušajte dijelove presude koji govore o ZDS u Domovinskom ratu na koje je upozorio Thompsonov odvjjetnik Davorin Karačić:

BUJICA 19.01.2024. ZABRANA ZBOG 'ZDS' Gost: MARCEL HOLJEVAC Uživo: KARAČIĆ I JURIČ – NEMA PREDAJE!

<https://www.youtube.com/watch?v=55AQfNXIUXo>

Josip Pečarić

Priopćenje VS RH.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuP-O-12/2020

Zagreb, 5. lipnja 2020.

Povodom učestalih novinarskih upita i zamolbi za komentar odluke sjednice svih sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske od 3. lipnja 2020. Ustavni sud Republike Hrvatske izdaje sljedeće:

PRIOPĆENJE

Ustavni sud Republike Hrvatske ne komentira odluke i rješenja sudova izvan postupaka iz njegove Ustavom propisane nadležnosti.

Na temelju Ustava Republike Hrvatske sudbena vlast je samostalna i neovisna, a sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava te na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom konkretnom postupku.

Ustavni sud Republike Hrvatske jamči poštivanje i primjenu Ustava Republike Hrvatske i svoje djelovanje temelji na odredbama Ustava Republike Hrvatske i Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Svoja pravna stajališta i ocjene Ustavni sud izražava i iznosi u odlukama, rješenjima i izvješćima koje donosi u Ustavom propisanim ustavnosudskim postupcima.

U odnosu na pozdrav „Za dom, spremni“, Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK SUDA

dr. sc. Miroslav Šeparović

‘DROBILIČARI’ (DRobilica o Thompsonu)

Dragi don Anđelko,
Zahvaljujem Ti i na novom komentaru iz koga sam uzeo i naslov ovog teksta:

Subject: *Re: MIRO GAVRAN – “OSOBA GODINE 2023.”*

(Odgovor don Anđelku Kaćunku)

Date: *Wed, 14 Feb 2024 14:50:35 +0100*

From: *Anđelko Kaćunko <crodonangelo@gmail.com>*

To: *Josip Pečarić <pecaric@element.hr>*

Opet si sjajan, fratelo - premda tvoji opisi djeluju preobširni, oni se s lakoćom čitaju pa čak ni ponavljanja u njima nisu suvišna, nego u funkciji "mater studiorum"!

Svaki medij koji objavljuje ono što je nama i svakom domoljubu na srcu pokazuje svoju opredijeljenost i svrstanost (jer, po Stepinčevoj "formuli" života, u bogoljublju, čovjekoljublju i domoljublju ne može biti "nesvrstanih"!)...

Budući da još uvijek ni jedan tiskani medij nije objavio vijest o "MG-osobi godine" - premda im se nikada ne žuri kad je riječ o nezaobilaznom događaju koji ih "ždere" - do konca tjedna im dajem vremena da me razuvjere kako nisu "drobiličari"...

Živ mi bio!

Pretpostavljam da nisi mislio kako su drobiličari samo ovi iz tiskanih medija. Meni je to sjajan naziv za sve koji podržavaju jugo-komunističku paradigmu u povijesti jer je doista dr. sc. Ivo

DRobilica sjajan primjer koji sa svojim pronalaskom koji je doveo do toga da mu je nekadašnje prezime postao nadimak zapravo obilježio sve njih!

Zar nisu drobiličari i sudci kojima kada za takve pronalazače drobilica u Jasenovcu netko kaže da zapravo time žele dokazati navodnu genocidnost hrvatskog naroda osude kao da je tvrdio da je drobiličar izrekom to i rekao, pa da to nije nikakav zaključak tj. vrijednosni sud.

A da i ne spomenemo političare-drobiličare.

Ali ipak se trebam više osvrnuti na osobu po kojoj je uveden pojam „drobiličari“ dakle na dr. sc. Drobilicu s nadimkom Goldstein.

Na nedavnom predstavljanju zbornika radova u povodu obljetnica biskupa Košić u razgovoru se HRVATSKI biskup sjetio kako sam se uplašio da me dr. sc. Ivo DRobilica nije spomenuo u njegovoj knjizi „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“. Srećom jeste. Kad te takvi napadaju to su doista najveće pohvale jer radiš tako dobru stvar da takvi reagiraju. A kad te hvale prijatelji nikad ne znaš je li to samo zato što ste prijatelji, zar ne.

Još mi je draže kada me spominje zajedno s biskupom Košićem.

Tako na str. 375.-376. DRobilica piše:

Biskup Košić je proteklih godina u brojnim javnim istupim promovirao neoustaštvo. Na primjer, tvrdio je da su akademik Pečarić i pjevač Marko Perković "hrabri ljudi" te da se uz njih dvojicu "vezuje i domoljubni pozdrav 'Za dom spremni!'. A onda je krenuo objašnjavati da "ustaštvo nije bilo fašizam nego organizirano vojno djelovanje u obrani Hrvatske kao države". Optužio je "hrvatske političare (posebice predsjednika Mesića) koji su u židovskom Knesetu, pa potom pri formiranju vlade s Karamarkom na čelu – optuživali Hrvate zbog 'ustaške guje' i 'skretanja u ustaštvo'". Službena "interpretacija Jasenovca temelji se na mitovima i lažima", tvrdio je, pa se zapitao "zašto naša država već jednom ne naloži

istragu – ali ne političku nego znanstvenu, pa ako je potrebno i međunarodnu - da znamo što se to stvarno dogodilo npr. u Jasenovcu? A onda je pokazao da o Jasenovcu već sve zna: "u pola stoljeća, naime, svjedočili smo teroru gdje su slobodnomisleći i hrabri, najbolji ljudi koji su mislili drugačije od vladajućih, bili u Jasenovcu, Staroj Gradiški ili inozemstvu likvidirani. Danas se otkriva i taj Jasenovac, i kao komunistički logor" Umjesto da bude degradiran, Košić je baš tih tjedana 2015. zamijenio poziciju predsjednika Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog (što je pozicija primjerena nekome tko promovira neoustaštvo!?) još prestižnijom – postavljen je za predsjednika Vijeća HBK za nauk vjere. Splitsko - makarski nadbiskup Marin Barišić je u propovijedi slavio Filipa Lukasa (v. str. 554-555), naglašavajući kako je bio "etičan, duhovan, pravedan, solidaran i osjetljiv na potrebe drugih". Istakao je i njegovo tobožnje "čovjekoljublje" i "demokračičnost".

Kao što vidiš tu me je povezao s velikim hrvatskim biskupom zbog Thompsona i ZDS. Kako si Ti još 2002. napisao članak **KORIJENI THOMPSONOFOBIE – KAKO SAM RASKRINKAO THOMPSONOVO "USTAŠTVO"** u kome si napade na Thompsona i ZDS polemizirao s Ivanom Zvonimirom Čičkom čini mi se da sam ipak ja malo poslije Tebe to isto radio ali s Goldsteinom u članku objavljenom malo kasnije u *Hrvatsko slovo*, 28. veljače 2003. u članku koji dajem u Prilozima: **Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta!**

Kako li je smiješno kad biskupove tvrdnje o ustaštvu komentira ljubitelji jednog od masovnih ubojica u prošlom stoljeću JB Tita koji na takvom popisu zauzima visoko 10. mjesto. Mnogo je bolje plasiran od Miloševića koji je na 30. mjestu ili od Nedića koji je na 40- mjestu

Kako je povod ovih mojih komentara bio moj govor na dodjeli priznanja „Osoba godine 2023.“ predsjedniku Matice hrvatske pa sam pisao i o Filipu Lukasu (dao sam i link za moju knjigu o njemu) i priglupim napadima na Lukasa i DRobilice i njegovog tate. Ipak lijepo je od DRobilica da je spomenuo kako je *nadbiskup Marin Barišić u propovijedi slavio Filipa Lukasa*.

Na str 424. Drobilica će, kao veliki ljubitelj vele-zločinca JB Tita, o fašističkim sklonostima branitelja pa i o ZDS:

Stav hrvatskih branitelja o ratu u kojem su su djelovali usporediv je s arditima u fašističkoj Italiji. Arditi su smatrali da Italija, iako pobjednica, nakon Prvog svjetskog rata nije dobila ono što je zaslužila. Govorili su o "osakaćenju" pobjedi. Slično misli i značajan broj radikaliziranih hrvatskih branitelja koji tvrde da su donijeli svojoj domovini oslobođenje tako da na njezinu teritoriju nema više strane vojne sile, ali da ona nije oslobođena od Srba, "Jugoslavena", "udbaša", "komunista" i sličnih. Naravno, uz to ide i sva bagaža fašistoidnih elemenata, poput mržnje prema "drugom" i "drugačijem". I logično se, naposljetku narativ preljeva u povijesni revizionizam i neoustaštvo.

Na primjer, promocija knjige Josip Šimunić i "za dom spremni" Josipa Pečarića u prostorijama zagrebačke HVIDRA-e 2019 . pretvorila se u ustaški dernek. Prvo je netko pročitao pjesmu posvećenu Šimuniću koja završava usklikom "za dom", našto je publika uzvratila: "Spremni!" U diskusiji, koja se većim dijelom nije direktno ticala teme promovirane knjige napadnuti su svi mogući "neprijatelji Hrvatske i hrvatskog naroda: Pupovac, Ivo Josipović, historičari Goldstein, Jakovina i drugi".

Ta mržnja branitelja koja se može nazvati eshatološkom ne proizvodi samo političke, društvene i psihološke posljedice, ona rezultira

dubokim kulturnim lomovima. Tako da današnja Hrvatska nije sposobna, djelomično zahvaljujući i tim navodnim predstavnicima branitelja, da zajednički komemorira žrtve ratova koje su je zadesile. Tuga, koja bi trebala biti zajednička, utopljena je u mržnju. Neki su branitelji 2013. blokirali vukovarsku kolonu sjećanja, neki, pak, inzistiraju na lažima o povijesti Jasenovca. I opet se nameće usporedba s jednim europskim primjerom, ovaj put s Weimarskom Njemačkom: dvadesetih godina je socijaldemokratska pruska vlada (kao vlada jedne od njemačkih zemalja) planirala podizanje spomenika bici kod Tannenberg iz 1914. Radikalna je desnica sve učinila da pruska vlada 1929. ne sudjeluje na otvorenju spomenika.

A meni je drago da me takvi spominju kada napadaju branitelje. Krivi su im što im nema Juge.

Na str. 453. spominje opet Biskupa, ali npr. Borovčaka, Tomislava Vukovića, Thompsona, mene... Lijepo društvo, zar ne? A naslov još ljepši. DRobilica opet o Jasenovcu:

Sramotna debata o Jasenovcu

Nakon što je Franjo Tuđman u Bespućima 1989. otvorio debatu o karakteru ustaškog logora Jasenovac, u narednim su godinama taj posao nastavili drugi, revizionisti i neoustaše. Oni su u proteklih 30 i više godina opsesivno nastojali ponovno napisati povijest tog najstrašnijeg ustaškog logora. Pristupi su im bili ponešto različiti, baš kao i činjenice i argumenti koje su koristili. Međutim, zaključak im je uvijek bio manje-više isti: trebalo je minimizirati ili posve negirati zločin koji se u logoru dogodio. Količina tih napisa, koji su često bili s one strane dobrog ukusa, stvarala je tijekom godina u hrvatskoj javnosti dojam da se u Jasenovcu uistinu zbivalo nešto što nije sukladno službenim tumačenju, kakvo prezentira JUSP Jasenovac.

Tvrđenje o takozvanom "jasenovačkom mitu", kao što smo pokazali, promovirane su još u dijaspori, i prije 1990. U Hrvatskoj je diskusija pokrenuta 1989., većim dijelom pod pritiskom srpskog nacionalističko-revizionističkog narativa utemeljenog na mitu o 700.000 jasenovačkih žrtava. u Hrvatskoj ga je prvi otvorio Ljubo Boban, potom i neki drugi, a onda na specifičan način preuzeo Franjo Tuđman, potom pravaši i drugi ekstremni desničari, pa i istaknuti HDZ-ovci, poput Andrije Hebranga (Hebrang mu se izrugao zbog 'pronalaska' novog biološkog zakona da bi objasnio nedostatak forenzičkih dokaza za navodno stradale u Jasenovcu, JP), ali i historiografski amateri (uvijek me obraduje kada vidim da DRobilica spominje amatere, a zapravo mu je pravi mentor bio neškolovani AMATER povjesničar tata Slavko što mu se zna npr. narugati i izvrsni hrvatski povjesničar dr. sc. Vladimir Geiger; JP) poput Marijane Cote, Josipa Pečarića, Vlade Vladića, Tomislava Vukovića, Damira Borovčaka, biskupa Vlade Košića Ivana Zvonimira Čička, pjevača Marka Perkovića...

Nije sramota kada 'istoričari' tako lažu da po takvoj laži dobiju i ime, a vidimo da ono sadrži i novi doktorat; dr. sc. Ivo DRobilica.

Sramotba je depata o lažima. Jer sigurno je istina kad DRobilica i njegov tata AMATER nešto tvrde, zar ne=

O Jasenovcu će DRobilica i na str. 455., a spominje i prof. Mrkocija o kome sam napisao knjigu (J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.):

Na početku novog vala promocije revizionističko-neoustaške "istine" o Jasenovcu-nakon 2000. stoji knjižica (128 str. malog formata) Vladimira Mrkocija i Vladimira Horvata Ogoljela laž logora Jasenovac. Josip Pečarić je u predgovoru s negodovanjem konstatirao kako je "danas u Hrvatskoj kao točna prihvaćena brojka

žrtava Jasenovca koju zagovaraju otac i sin Goldstein - od 80 do 100 tisuća". Ključna teza glavnog autora Vladimira Mrkocija jest da valja dovesti u pitanje broj jasenovačkih žrtava koje predlažu Goldsteinovi, jer, tobože, "za masovna ubijanja zatočenika nema dokaza", a "u Jasenovcu, osim Židova i Cigana, nije bilo nevinih zatočenika. Svi ostali, osim možebitnih iznimaka bili su zatvoreni zbog antidržavne terorističke djelatnosti, i bili bi u svakoj državi u sličnim okolnostima za ista djela osuđeni i zatočeni". Pored te apsurdne i duboko nemoralne tvrdnje, Mrkoci se najviše bavi uljepšanim prikazom svakodnevnog logoraškog života, dokazujući to istrgnutim primjerima iz memoara Milka Rifferra i trotomne knjige Antuna Miletića, a prešućujući neusporedivo brojnije podatke iz istih knjiga koji daju pravu sliku Jasenovca kao brutalnog logora smrti.

Prpf. Mrkoci je želio da zajedno napišemo zajedno jednu knjigu, ali tada to nisam mogao. On je objavio knjigu:

VLADIMIR MRKOCI KRATKA POVIJEST KOMUNIZMA (ZA NEKOMUNISTE), Naklada Pavičić, Biblioteka XX. stoljeće, 2017. str. 240.

Knjigu su predstavili: prof. dr. sc. IVO BANAC, povjesničar; IVAN ZVONIMIR ČIČAK, gimnazijski učenik prof. Mrkocija, predsjednik Hrvatskog helsinškog odbora; dr. sc. ZLATKO HASANBEGOVIĆ, povjesničar, saborski zastupnik; JOSIP PAVIČIĆ, pisac i nakladnik, urednik knjige.

Vjerovali ili ne na str. 469. on spominje i Pravednicu među narodima o kojoj sam također napisao knjigu (J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com: <http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>):

Prva osoba koja je iskoristila svjedočenja objavljena u Vjesniku bila je Ljubica Štefan, devedesetih godina bliska vlastima. Citirala je

Ercegovića i druge navodne svjedoke, pa onda i jednog svjedoka koji je (navodno?!) nazočio egzekucijama, ali je ostao, "zasada, sam o NN, jer se boji za svoju obitelj". Opaskom o poslijeratnom Jasenovcu tom se poslu priključio i Josip Pečarić te praktički istovremeno i Josip Jurčević: " ... jasenovački je logor bio upotrebljavao kao logor i nekoliko godina nakon rata - poslužio je za logor novim vlastima, najprije jedinica JA, a zatim i civilnim vlastima NR Hrvatske". Jurčević smjerno citirao Tuđmanova Bespuća . Potom će 2005. u knjizi Bleiburg tu tvrdnju otprilike ponoviti ("Jasenovac, najveći logor u NDH, nakon rata bio je logor koji je koristila jugoslavenska država"), ali ovaj put ne spominje Tuđmana jer podrazumijeva da su njegove tvrdnje postale općeprihvaćena činjenica.

Je li puka slučajnost da je taj porast inTesa za poslijeratni Jasenovac koincidirao s pripremama za suđenje Dinku Šakiću? Potom je nastupilo svojevrsno zatišje; poslijeratni Jasenovac je potisnu u drugi plan.

Stipo Pilić i Blanka Matković su 2012. u Radovima Zavoda za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru objavili tekst Poslijeratni zarobljenički logor Jasenovac prema svjedočanstvima i novim arhivskim izvorima u kojem su nastojali iznijeti dokaze o postojanju tog logora – unatoč golemom...

Posebno mi je drago što spominje autore Pilića i Matkoviću i knjigu tiskanu od stane HAZU jer je njegov tata neškolorani AMATER napao 2015. godine i knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Naime „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile

zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama.

Posebno treba izdvojiti prijetnju tate Slavka zato što je on bio posebni savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*.

Da to treba ozbiljno shvatiti vidi se i iz pisma g Đura Vidmarovića, predsjednika Hrvatskog kulturnog vijeća:

Nisam znao da je gospodin Goldstein savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu! Nikoga ne vrijeđam, ali, mit respect, nonsens je pored tolikog broja eminentnih hrvatskih kulturnjaka na tako prestižno mjesto postaviti čovjeka koji nema visokoškolsku naobrazbu, a nije slikar-naivac ili pučki pjesnik, već izdavač, trgovac, čovjek iz poslovnih krugova. Njegov pokojni otac je imao umjetničkog dara i bio nadareni spisatelj i cionistički promičbenik, ali sin nije napisao niti jednog jedinog stiha. Gos'n Slavko je sa svojim sinom napisao nekoliko zanimljivih priloga iz povijesti Židova u Hrvatskoj, ali kada se uhvatio s problemom židovskih žrtava tada se pokazalo kako je političar koji ne zna struku, ali znade zaključivati od oka. To što je Židov svaka čast, ali to ga ne uzdiže automatski iznad ranga sveučilišnih profesora, akademika i istaknutih ljudi u kulturi. Sada mi je jasnije zbog čega se kod nas odvijaju procesi koje možemo nazvati kulturocidom.

Ti napadi su doveli do Pisma HAZU u kome se traži da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija. Potpisali su je:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan
dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Ante Ivas, biskup šibenski
akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. .Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec

prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peaković-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwert
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju

dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vatavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čivljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom
sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj
Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov

prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija
Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr.sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petravić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik
HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus

prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, knježevnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof.dr.sc. Vlado Dadić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potpisnicima su se pridružili i mnogi drugi. O tome vidjeti knjigu:

J. Pečarić: *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!* Zagreb, 2015.

Drugo pismo koje se spominje u naslovu te knjige je PETICIJA ZDS iz te godine s kojom se branio Thompson i njegova BOJNA ČAVOGLAVE koju su sudski pokušali zabraniti ali nisu uspjeli. Pri tome treba iznova podsjetiti na fašistoidno pismo koje je tada potpisalo više od 50% članova Odjela za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu i s njima dr. sc. Ivo DRobilica. Tražili su da se iz strukovnih udruga izbace povjesničari koji nisu DROBILIČARI, pardon koji su potpisali to pismo, a vidimo da je peti potpisnik suradnik Predsjednika Tuđmana i ravnatelj HIP-a iz tog vremena: akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

Potpisnika je preko 4000 i naravno i Ti si među njima.

U prilogima pored spomenutog teksta u kome povezujem tatu Slavka s napadom na Thompsona i ZDS iz 2003. dajem još neke tekstove u kojima se spominje dr. sc. Ivo DRobilica i tata neškolovana AMATER do godine 2012. kada je trebao dr. sc. Ivo DRobilica postati redoviti član HAZU i neslavno prošao i on jer je dobio najmanje glasova na izbornoj skupštini, ali i HAZU jer je bilo skoro jedna trećina akademika koji si bili da onaj po kome su

drobiličari dobili svoje ime postane akademik i tako od HAZU naprave AKADEMIJU REDIKULA.

Ne zaboravimo ni to da je Predsjednik Vlade RH imenovao dr. sc. Iva DRoblicu u onu čuvenu Komisiju za rehabilitaciju zvijezde petokrake i osudu ZDS u kojoj je osigurao prevagu drobiličara!

Josip Pečarić

**AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / 'OVDJE
SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U
AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE
HRVATSKU DRŽAVU'",
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

JE LI POVIJEST ZNANOST?

Prvi članak dr. sc. Vladimira Geigera je doista dokumentirano ukazao na zlonamjernu laž na stranicama JUSP Jasenovca za koju bi netko trebao i odgovarati jer je očito uperena protiv ove države. A JUSP Jasenovac je – vjerovali ili ne – državna ustanova U Prilogu dajem tekst o toj Geigerovoj novoj provjeri točnosti informacija u hrvatskom i širem medijskom prostoru.

TO JE ZAPRAVO REKAO KOSTA NAĐ?

<https://www.vecernji.hr/vijesti/novo-upozorenje-povjesnicara-geigera-hrvatski-borci-za-istinu-o-jasenovcu-uporno-se-pozivaju-na-navodnu-izjavu-general-a-jna-1786294>

Dok je u prvom tekstu dao dokumente koji neoborivo osporava tvrdnje na stranicama JUSP,

Ovaj tekst završava doista na način koji je u potpunoj suprotnosti s tim:

„Što je Nađ doista izjavio o Jasenovcu, može se provjeriti u različitim izvorima, kaže Geiger i čudi se onima koji šire tu dezinformaciju, jer „zaista bi bilo teško i povjerovati da general JNA Kosta Nađ, tada predsjednik SUBNOR-a Jugoslavije, nije izrekao onodobni jedino prihvatljivi, tj. službeni broj od 700 000 žrtava logora Jasenovac“.

Dokaz tipa MOŽE SE PROVJERITI!?

Ili ONODOBNO JEDINO PRIHVATLJIVI, TJ. SLUŽBENI!?

Postoji doba kada je laž jedino prihvatljiva jer je službena?

Radi se o izjavi iz 1981. dakle kada se uveliko zna za Tuđmanove tvrdnje, ali i njegov zatvor pa je povijesna istina da je LAŽ zapravo istina?, Naime akademik Ivica Kostović piše:

Zbog svojih istraživanja i stavova ne samo da je izbačen iz Saveza komunista i umirovljen 1967. godine nego je osuđen dva puta na zatvorsku kaznu (1972. na dvije godine zbog nacionalizma i poslije na tri godine – 60. rođendan 14. svibnja 1982. »proslavio« je u zatvoru). Izgleda da ga je najskuplje stajalo istraživanje o žrtvama Jasenovca koje je proveo poštujući statističke i izvorne podatke, a s ciljem da spere ljadu s hrvatskog naroda kao genocidnog. Treba istaknuti da Franjo Tuđman kao zagovornik hrvatske samostalnosti u razdoblju 1971–1980. nije bio osuđivan samo zbog političkog djelovanja i mogućeg udruživanja (?) nego je osuđivan zbog onog što je napisao i ustrajno i argumentirano branio i tijekom sudskog procesa i u javnosti.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/39526-akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu>

<https://bezcenzure.hr/vlad/akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu/>

Dakle u vrijeme kada se zbog ukazivanje na laži u povijest zatvaralo demant izrečenog je povijesno vrelo. A ne snimak koji dokazuje da je točno to što piše u demantiju. Što dokazuje to što je netko general? Samo da je u Tuđman bio general i da je za takve tvrdnje robovao. Sama brojka od 700 000 je toliko smiješna jer je veća od brojke koja je dobivena popisivanje žrtava Drugog svjetskog rata na cijelom teritoriju Jugoslavije, a oni Geiger spominje doktore računarskih znanost koji su napisali na stotine tekstova i sjajnu knjigu i pokazali da je i današnji službeni popis JUSP Jasenovca službena prepun lažnih ili nedokazanih žrtava.

I onda bi oni i drugi koji se bave Jasenovcem trebali govoriti ono što i povjesničari koji su na državnoj plaći, što je svojevremeno Blanka Matković i zamjerila dr. Geigeru.

A što o tim brojkama misli veliki hrvatski književnik Miroslav Krleža dao sam u svom nedavnom govoru na Izornoj skupštini HAZU

Važno je napomenuti da su u Večernjem listu izdvojili tri komentara koje dajem uz sam tekst.

Inače ja sam i sam svojevremeno komentirao tu polemiku i taj moj tekst je dan napr. u mojim knjigama:

J. Pečarić *Za dom spremni i Slava Ukrajini*, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

Evo tog mog komentara:

I u tom broju jedinog hrvatskog političkog tjednika u nas ima više tekstova o Jasenovcu. Spomenuo bih samo feljton povjesničarke mr. sc. Blanke Matković. U ovom četvrtom nastavku posebno mi je bio zanimljiv dio u kome je 'oprala' dugogodišnjeg voditelja projekta o žrtvama Drugog svjetskog rata pokazujući kako on iako je profesionalni povjesničar zanemaruje arhivske izvore. On naime u članku objavljenom u Časopisu za suvremenu povijest broj 2 iz 2020. godine u tablici Broj žrtava logora Jasenovac prema: broj od 7000 pripisuje njoj umjesto Bogdanu Zlatariću, dakle pripisao je njoj nešto što su više od 20 godina prije njenog rođenja priredili jugoslavenski popisivači. Radi se o brojcima o 7000 žrtava.

Spomenut ću moje sučeljavanje s dr. Milanom Bulajićem koje sam objavio u tri knjige na hrvatskom i dvije na engleskom u kome sam rekao osnivaču Muzeja žrtava genocida u Beogradu:

Vi tvrdite da je Tuđman govorio o 20.000 žrtava Jasenovcu na stranicama 33, 65, 119, 127, 161, 169, 180, 201. Na strani 181 tvrdite da je Tuđman rekao 28.000 žrtava, na strani 119, a od 30.000 do 40.000 na stranicama 47, 48, 116. Također tvrdite da obilato koristi podatak popisa od 1964., dakle 49.874. Znači vi najviše puta u knjizi kažete 20.000, ali govorite i druge podatke.

Zapravo meni je posebno draga ta brojka od 7000 o kojoj piše naša povjesničarka jer je – vjerovali ili ne – i ona povezana s Tuđmanom, ne u javnim istupima ili publikacijama već u jednoj priči koju mi je ispričao jedan od studenata iz 1971. koji je s Tuđmanom bio govornik na jednom od tadašnjih skupova.

Po završetku skupa mladog i žestokog govornika Tuđman je zagrlio i savjetovao ga da ne bude tako žestok jer mora voditi računa o sebi u državi kakva je bila tadašnja Juga. Student ga je tada zapitao koliko on misli da je bilo žrtava u Jasenovcu, a Franjo mu je odgovorio: Od 5000 do 7000.

Spomenuti članak u Časopisu za suvremenu povijest je objavljen na stranicama 517-587. Kako je iz teksta očito da je autoru ljubav prema vlastitom narodu tj. nacionalizam nešto loše možda je to razlog zašto nije spomenuo hajku iz 2015. godine koja je vođena protiv autora knjige koju su napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i sama Blanka Matković (ona je za autora članka u „Časopisu za suvremenu povijest“ UZDANICA HRVATSKIH NACIONALISTA) „Jasenovački logori – istraživanja“ koju je izdalo „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ 2015. vjerojatno zato što su braneći autore tada pisali Akademiji slijedeći 'nacionalisti':

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management

prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

prof. dr. sc. Ivan Malčić

doc. dr. sc. Dubravko Jelić

doc. dr. sc. Ivan Bokan

prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović

prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakic-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih
književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne
komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth

prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist I kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak

*dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta
krunice za obraćenje i mir)*
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija
Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatauvuk
prof. dr. sc. Mladen Petravic
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-
a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med

prof. dr. sc. Milan Nosić

don Anđelko Kačunko

dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus

prof. dr. sc. Mile Dželalija

dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, knjevnik

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru

prof. dr. sc. Vlado Dadić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potporu su im pružili i drugi.

Valjda zbog toga u takom velikom tekstu se ne navodi knjiga:

*J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju
nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.*

Josip Pečarić

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

JOSIP PEČARIĆ

4. kolovoza

THOMPSON U KNINU I PETICIJA ZDS

Pogledajte 54 fotografije s Thompsonovih koncerta u Kninu:
KAD BI UMJESTO ŠUPUT NASTUPAO THOMPSON: OVAKO
JE KNIN IZGLEDAO 2015. I 2016.

-

3. kolovoza 2024.

<https://narod.hr/.../kad-bi-umjesto-suput-nastupao...>

Podsjetit ću vas da su tada podignute optužnice protiv Marka zbog pjevanja legendarne pjesme „Bojna Čavoglave“.

Danas kada protuzakonito kažnjavaju zbog pjevanja domoljubnih pjesama sjetimo se i tadašnje naše Peticije ZDS:

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,
Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,
Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu,
Pozdrav je dio Thompsonove pjesme BOJNA ČAVOGLAVE koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj

sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreb, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje I sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.:

<http://www.hrsvijet.net/.../19334-sud-utvrdio-pozdrav-za...>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH.

I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici

ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

Josip Šimunić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije znanosti

Krešimir Kraljević

Franislav Stanić

dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta

prof. dr. sc. Mislav Grgić

prof. dr. sc. Zlatko Vrljić

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. sc. Nikica Uglešić

prof. dr. sc. Ante Lauc

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Srećko Kovač

prof.dr.sc.Ivica Veža

dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika,
odjel prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu

prof. dr. sc. Marin Čikeš

Tomislav Josić, SOHV

Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist

don Anđelko Kačunko

Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'

dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni
profesor u trajnim zvanjima

prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.

Nikola Štedul

Slobodan Markic, P. Eng. Toronto

dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb

Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni
Dukati)

Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb

Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic

dr. sc. Amira Delic

dr. sc. Ana Mršić

prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj

prof. dr. sc. Franjo Plavšić

dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić

Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku

mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih
Zatvorenika

Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika
Iz Sydneya, Australija

prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim
akademicima

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. sc. Boris Širola

Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga

Blazenko Juracic, mag. komp., docent

prof. dr. sc. Serđo Dokoza

Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
Mladen Pavković, novinar i publicist
dr. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med.
doc. dr. sc. Srećko Botrić
doc. dr. sc. Ivan Poljaković
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
general Ljubo Ćesić Rojs
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević
general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200. Cijeli popis možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/potpisnici-pismo-predsjednici-rh-i.../>

U mojoj knjizi „DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“ dani su i drugi tekstovi u svezi s hajkom koja je tada pokrenuta na potpisnike pisma kojim se branio Thompson i „Bojna“, a tadašnja predsjednica je sudjelovala u tome tvrdnjom da je gornje pismo NA RAZINI PROVOKACIJE.

NAROD.HR

**Kad bi umjesto Šuput nastupao Thompson: Ovako je
Knin izgledao 2015. i 2016. – narod.hr**

JOSIP STJEPANDIĆ->JOSIP PEČARIĆ

26. 8. 2204.

Imenjače, trebalo bi Čelana i Hodaka podsjetiti na prijedlog od prije 9 godina, koji je za nekoliko dana dobio 4300 potpisa, od toga i Hodakov.

"Joško Čelan ima ideju, ali imam i ja. Proglasimo "Za dom spremni" službenim pozdravom Hrvatske vojske i predložimo UNESCO-u da ga proglasi nematerijalnom kulturnom baštinom čovječanstva. Moja ideja je da taj pozdrav ide na referendum."

KAMENJAR.COM

PETICIJA: PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A - Kamenjar

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović, Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislav

Josip Pečarić

ODGOVOR JOSIPU STJEPANDIĆU

27. kolovoza 2024,

Dragi imenjače

Napominjem da sam tekst THOMPSON - NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT završio ovako:

„Naime Thompsonova „Bojna Čavoglave“ je postala simbol i pjevaju je u izvornom obliku ili prepjevaju u nizu zemalja pa je doista postala Himna naroda izloženih agresiji.

Zato je sjajan završetak Čelanovog teksta dan i kao njegov nadnaslov, a zapravo je proširivanje onoga danog u Peticiji ZDS iz 2015. kojom smo branili „Bojnu Čavoglave“ i podržali prijedlog Mladog Jastreba da se ZDS uvede u HV. Zapravo proširivanje te Peticije kao da uzima u obzir činjenicu da je „Bojna Čavoglave“ postala Himna naroda izloženih agresiji:

Proglasimo Za dom spremni službenim pozdravom Hrvatske vojske i predložimo UNESCO-u da ga proglasi nematerijalnom kulturnom baštinom čovječanstva,“

Čelan je zapravo istakao zašto svjetskim moćnicima koji nisu željeli neovisnu Hrvatsku i podržavali Srpsku fašističku agresiju na Hrvatsku i zašto hrvatskim političarima koji su njihove sluge smeta ZDS i smetat će im.

Dakle u Čelanovom prijedlogu naglasio sam ono što je doista novo u odnosu na našu Peticiju ZDS iz 2015.

U prethodnom tekstu REFERENDUM O ZDS JE 2015. PREDLAGAO NADBISKUP ŽELIMIR PULJIĆ, PREDSEDNIK HBK pokazao sam da prijedlog za referendum pripada tadašnjem Predsjedniku HBK. I taj prijedlog je bio posljedica naše Peticije ZDS.

Zato je zanimljivo kako se zaboravilo na tu Peticiju koju spominješ, a ako je se poneko i sjeti daje pogrešne informacije o njoj.

Jedan od potpisnika bio je Velimir Bujanac.

Jesi li gledao jučerašnju Bujicu koja je počela netočnom informacijom oko Peticije ZDS.

Po Bujancu to nije bila Peticija Mladog Jastreba, a Mladi Jastreb nije ni potpisnik te Peticije On nije ni potpisnik Peticije.

U Peticiji se samo podržao prijedlog koji je on prvi iznio, ali je glavni dio Peticije obrana „Bojne Čavoglave“ i Marka Perkovića Thompsona.

Iako je tekst Peticije dan linkom s portala kamenjar.com u prilogu ga ponavljam s napomenom da je toj Peticiji posvećen veći dio knjige:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Iz Kazala dajem poglavlje o Peticiji:

PETICIJA „ZA DOM SPREMNI“

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-
NE SMETA NJIMA DANAS PAVELIĆ, VEĆ HRVATSKA
SAMOSVIJEST!

PRILOZI: Ivan Hrstić, Što je gore - Smrt fašizmu ili Za dom spremni?

HRVATSKI BESKIČMENJACI

Vlastima ne smeta Miloševićev pozdrav UZDIGNUTA TRI
PRSTA!

PISMO PREDSJEDNICI RH

PRILOG: GLAZBOM I RJEČJU ZA DOM KROZ POVIJEST
ODGOVOR BIVŠEM HRVATSKOM VELEPOSLANIKU DR.
MLADENU IBLERU

ODGOVOR BIVŠEM HRVATSKOM VELEPOSLANIKU DR.
MLADENU IBLERU, II.

Dr. sc. Josip Stjepandić, "NA SRAMOTU ORGANIZATORA I
POTPISNIKA"

Damir Kalafatić, HOS-ovci su bili SPREMNI dati život ZA svoj DOM!

Dr. sc. Josip Stjepandić, ODGOVOR ANTI GUGI

Dr.sc. Josip Stjepandić, DRUGI ODGOVOR ANTI GUGI

Mladen Pavković, BIVŠI UDBAŠI SU „ZA DOM SPREMNI“
UZDIGLI NA DRŽAVNI PROBLEM BROJ 1., SAMO DA IH SE
NE PITA ŠTO IH SE TREBA PITATI

PAKOŠTANE: PREDSTAVLJANJE KNJIGE

JE LI ANTE GUGO ZABORAVIO ČITATI?

Malkica Dugeč: U IME ISTINE

Mladen Pavković: SAD BI I NEKAKAV SRPSKI ČETNIK LINTA
SUDIO HRVATIMA

DOKOZA: PETICIJU SAM POTPISAO JER NE ŽELIM
HRVATSKU BEZ NACIONALNOG OBILJEŽJA!

TRILOGIJA BEŠČAŠĆA

Dr.sc. Josip Stjepandić, VAŠA POLITIČKA ANALIZA OD
29.8.15

N. Piskač: TKO I ZAŠTO USTAŠIZIRA AKADEMIKA JOSIPA
PEČARIĆA?

SVI SMO MI NJIMA USTAŠE!

DVA HRVATSKA POGLEDA NA POZDRAV „ZA DOM
SPREMNI“

KAKO PEČARIĆA NAJURITI IZ HAZU?

PRILOZI: PISMO AKADEMICIMA

STRATEGIJA HAJKE

Mirela Pavić, PLAŠIFIKACIJA

KAKAV TREBA BITI HRVATSKI INTELEKTUALAC?

Vicko Goluža, UZVIK LJUBAVI

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac: FAŠISTI SU ONI KOJI POZDRAV
ZA DOM SPREMNI! PROGLAŠAVAJU FAŠISTIČKIM

N. Piskač: VAZELINSKI KRASTAVAC

Dr.sc. Josip Stjepandić, "SMISAO USTAŠEVANJA DANAS"

Mario Filipi, LJULJAJU SE STUPOVI LAŽI

Igor Vukić, NEKI BI I DANAS POSTUPALI KAO MIKA ŠPILJAK, BAKARIĆ I NJIHOVI!

Marko Ljubić, ZAŠTO MILANOVIĆ NE 'HAPSI' PEČARIĆA I THOMPSONA

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac: ZDS I STATUT GRADA VUKOVARA IZBEZUMILI PETU KOLONU U HRVATSKOJ!

Zvonimir Hodak: PREKOMJERNO GRANATIRANJE POZDRAVA "ZA DOM SPREMNI"

Don Anđelko Kaćunko, Kako sam (bio) SPREMAN za potpis ZA DOM ili: ZAŠTO SAM SE PRIDRUŽIO 'KONTROVERZNIM PETICIJANERIMA'

Tvrtko Dolić, UBIJANJE HRVATSKOG JEZIKA

KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU
TKO SU ČOSIĆEVI SLJEDBENICI U HRVATSKOJ?

JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?

MARCEL HOLJEVAC, USTAŠE I HRVATSKI KUKAVIČLUK
ZDS I KUKAVIČLUK: OD THOMPSONA DO THOMPSONA
KAKO SMO OBRANILI KOLINDU

TUĐMANOVSKI PRIJEDLOG MLADOG JASTREBA

Na kraju dajem i sliku korica te knjige koje je Grafički i likovno oblikovao Branko Hrkač.

Pozz

Joško

PRILOG

PISMO PREDSEDNICI RH I PREDSEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu,

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme BOJNA ČAVOGLAVE koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj

sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadinkom Mladi Jastreba, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje I sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.:

<http://www.hrsvijet.net/.../19334-sud-utvrdio-pozdrav-za...>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH.

I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici

ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

Josip Šimunić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije znanosti

Krešimir Kraljević

Franislav Stanić

dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta

prof. dr. sc. Mislav Grgić

prof. dr. sc. Zlatko Vrljić

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. sc. Nikica Uglešić

prof. dr. sc. Ante Lauc

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Srećko Kovač

prof.dr.sc.Ivica Veža

dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika,
odjel prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu

prof. dr. sc. Marin Čikeš

Tomislav Josić, SOHV

Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist

don Anđelko Kačunko

Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'

dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni
profesor u trajnim zvanjima

prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.

Nikola Štedul

Slobodan Markic, P. Eng. Toronto

dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb

Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni
Dukati)

Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb

Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic

dr. sc. Amira Delic

dr. sc. Ana Mršić

prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj

prof. dr. sc. Franjo Plavšić

dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić

Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku

mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih
Zatvorenika

Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika
Iz Sydneya, Australija

prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim
akademicima

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. sc. Boris Širola

Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga

Blazenko Juracic, mag. komp., docent

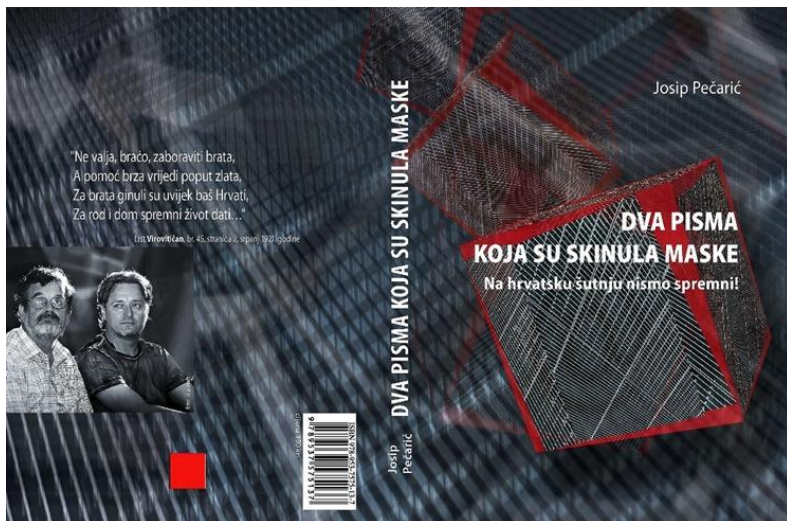
prof. dr. sc. Serđo Dokoza

Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
 Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
 Mladen Pavković, novinar i publicist
 dr. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med.
 doc. dr. sc. Srećko Botrić
 doc. dr. sc. Ivan Poljaković
 prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
 general Ljubo Ćesić Rojs
 izv. prof. dr. sc. Mario Grčević
 general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200. Cijeli popis možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/potpisnici-pismo-predsjednici-rh-i-.../>

Sve reakcije:

33Zorica Gregurić, Ivo Oborovic i 31 drugih

1 komentar

**DR. SC. VLADIMIR GEIGER,
DRAGOVOLJAX.COM, 2024.**

BUDALETINA I O PROJEKTU „SNOVI“, 2.

U prethodnom tekstu meni je – zapravo – najvažnijw bilo to što je sjajna Hrvatska knjižževnica Nevenka Nekić nazvala Juricu Pavičića budaletinom (*Jedva pismena budaletina proglašava jednoga Slobodana Novaka starim kretenom.*)

Naime često spomenem kako Bog nije bez razloga stvorio i budale: Oni pametnima služe za zabavu, a njima je lijepo jer su u centru pažnje.

Zato iako sam komentirao tzv. nacistički poklič ZDS mislim da to nije bilo dovoljno.

Radi se o dijelu njegovog teksta:

„Među povjesničarima uključenima u projekt jedan je faktični historiografski apologet Hereeg-Bosne. drugi je specijalist za poratne partizanske zločine, treći je potpisao peticiju da se nacistički poklič ZDS službeno uvede u Hrvatsku vojsku Jedan dio uključenih povjesničara izrazito je vezan za Crkvu, a dio ih pripada eto, barem - civiliziranoj konzervativnoj desnici. Tako otprilike izgleda hrvatska historiografija kad je se liši 'binarnog sagledavanja' Nalikuje više jednošinskom monorailu.“

Naime u svezi tog pokliča doista je bilo i nečeg što bi mogli opisati kao nešto nacističko.

O čemu se radi?

O Peticiji ZDS tada je navodno cijela Katedre za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu je pisala doista takvu

izjavu o čemu je tada pisao veliki hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povijesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih ćelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara." Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moacanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz

svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: "van s njima iz svih strukovnih udruga". I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga!

Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

ZAJEDNIČKA IZJAVA ■ KOLEGAMA SE NIJE PRIDRUŽIO JEDINO IVO BANAC

Povjesničari s Filozofskog osudili potpisnike peticije »Za dom spremni«

Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta predložit će isključenje svojih kolega, potpisnika peticije, iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara

ZAGREB » Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu dao je izjavu povodom nedavne peticije za uvođenje ustaškog pozdrava »Za dom spremni!« kao službenog pozdrava u Oružane snage RH, navodeći u istoj da će zatražiti isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara za one kolege koji su peticiju potpisali. U prvoj točki izjave iz Odsjeka za povijest navode da sporni, pozdrav »nije nikada bio pozdrav u Hrvatskoj izvan ustaškog pokreta«.

Od svih članova Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta iza izjave nije htio stati samo profesor Ivo Banac.

– Očekuje se od znanstvenika, sveučilišnih nastavnika, akademika i (bivših) ravnatelja javnih znanstvenih instituta (koji su potpisali spornu peticiju) da svoje tvrdnje potkrijepe barem nekim dokazima. U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budu-

ći da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli u pitanje ne samo svoj ljudski, nego i znanstveni kredibilitet. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara, navodi se u izjavi Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta.

Ističe se da bi o postupku potpisnika peticije – znanstvenika, sveučilišnih profesora i akademika – ocjenu trebale dati njihove nadležne institucije.

– To što su peticiju potpisali neki studenti, a vjerojatno i drugi mladi ljudi, pokazuje kako neodgovorno oni koji imaju znanja manipuliraju očito nedovoljno ili loše obrazovanim mladim ljudima. Nemali broj potpisnika ove peticije pokazuje kakva je važnost kvalitetnog i odgovornog obrazovanja i javnog zalaganja za demokratskog i tolerantnog društva kakvo zavrđuje zemlja članica Europske Unije, navodi se u izjavi.

L. TOMIČIĆ

Podsjeća li vas ovo na nacistička paljenja knjiga i na ono što je išlo uz to. A napomenom da su nacisti članovi Nacional SOCIJALISTIČKE stranke.

Kao što vidimo skoro deset godina kasnije priključio im se i Budaletina. Naravno, to nije isto jer znamo zašto je Bog stvorio i budale, zar ne.

Ne moramo prof. Nekić i ja biti u pravu. Možda Pavičić i nije budaletina.

U tom slučaju mogli bi se zapitati radi li se samo od klasično primjeru srpskog sluge.

Znamo da je Srbima u povijesti najviše pomogla laž. A srpske sluge moraju lagati i više od svojih gazda. Možda se

Zato bi bilo zgodno otkriti tko je taj povjesničar koji je potpisnik Peticije ZDS, a član je član Projekta SNOVI.

Poslije dva biskupa i dva akademika prvi potpisnik je bio bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest- Evo nekoliko podataka o njemu:

DR. SC. MIRKO VALENTIĆ, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

(Ivanjska, kraj Banje Luke, 19. rujna 1932.), hrvatski povjesničar.)

Životopis

Godine 1961. diplomirao je povijesnu grupu na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu a od iste godine pa do 1964. godine bio je profesor povijesti u Školi za odgajateljice u Zagrebu. Od 1964.

do 1971. godine kustos je u Povijesnom muzeju Hrvatske a 1971. godine zaposlio se je u Hrvatskom institutu za povijest u Zagrebu (nekadašnji Institut za historiju radničkog pokreta Hrvatske). 1978. godine doktorirao je povijest na Filozofskom fakultetu u Zagrebu s temom *Vojna krajina i pitanje njenog sjedinjenja s Hrvatskom 1861. – 1881.* Bio je ravnatelj u Hrvatskom institutu za povijest u Zagrebu od 1991. do 2002. godine., predavač na Odsjeku za povijest pri Hrvatskim studijima. U znanstvenom radu proučava povijest Vojne krajine, vlaškog etnika na hrvatskim prostorima te povijest gradišćanskih Hrvata.

U mirovinu je otišao 30. prosinca 2002. godine.

Predsjednikom je Hrvatskoga kulturnog društva "Banja Luka" u Zagrebu od 2002. godine.

Nagrade i odličja

- 2013.: Časni znak zemlje Gradišće.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Mirko_Valenti%C4%87

Hrvatski institut za povijest ima i svoju podružnicu u Slavanskom Brodu, čiji je prvi ravnatelj također potpisao Peticiju ZDS. Evo ponešto i o njemu:

DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, znanstveni savjetnik

Glavno područje istraživanja: nacionalna povijest, povijest Srba u Hrvatskoj, hrvatsko-srpski odnosi u 19. i početkom 20. stoljeća

Rođen je 24. prosinca 1954. u Kuljenovcima kraj Dervente (Bosna i Hercegovina). Osnovnu školu završio je u Slavonskom Brodu, klasičnu gimnaziju kod otaca isusovaca u Zagrebu, a studij povijesti na Filozofskom fakultetu u Beogradu (1980), gdje je i magistrirao s temom “Srbobran 1884-1902” (1987). Doktorirao je u Zagrebu na Filozofskom fakultetu s temom “Položaj Srba u Banskoj Hrvatskoj 1883-1903. – Analiza srpske izdavačke djelatnosti” (1999). Poslije završenog fakulteta radio je u Historijskom institutu Slavonije i Baranje (kasnije Centar za društvena istraživanja i Centar za povijest Slavonije i Baranje) do 1990. Nakon prvih demokratskih izbora i sloma komunističke diktature u Hrvatskoj, ušao je u prvu Općinsku upravu Slavanskog Broda, gdje je radio do početaka 1992. Potom se zaposlio u Državnom arhivu, a od 1994. radio je u Odsjeku za povijest pri Muzeju Brodskog Posavlja. Kada je 1996. Hrvatski institut za povijest iz Zagreba osnovao svoju Podružnicu u Slavonskom Brodu, prešao je raditi u tu ustanovu, čiji je voditelj bio u razdoblju 1996.-2011. Danas u zvanju znanstvenog savjetnika (2011) vodi redoviti znanstveno-istraživački projekt “Slavonija, Srijem i Baranja 1860.-1945.: politika, društvo, kultura“. Pretežno se bavi poviješću Srba u Hrvatskoj. Od 2021. nalazi se u mirovini.

<https://hips.hr/istrazivaci/znanstvenici/dr-sc-mato-artukovic/>

Dajem samo neke najosnovnije najosnovnije podatke o drugim povjesničarima, ali i linkove o njima:

PROF. DR. FRA ANDRIJA NIKIĆ,

Predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru
Povijesne znanosti doktorirao u Rimu 1971.

Počasni doktorat (honoris causa) filzofije i knjižarstva dodijeljen mu je 1989. na Sveučilištu u Missouriiju (SAD).

https://hr.wikipedia.org/wiki/Andrija_Niki%C4%87

DR. SC. STJEPAN RAZUM

Prvi predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Stjepan_Razum

PROF. DR. SC. IVO RENDIĆ – MIOČEVIĆ

(Korčula, 13. svibnja 1935. – Rijeka, 13. prosinca 2020.)

.Od 1986. godine docent je na Odsjeku povijesti pri Filozofskom fakultetu u Zadru, gdje se i umirovio kao profesor emeritus.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Ivo_Rendi%C4%87-Mio%C4%87Devi%C4%87

DR. SC. MILKO BRKOVIĆ, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni profesor u trajnim zvanjima:

Brković, Milko

Struka LIČNOSTI, POVIJEST I POVIJESNE ZNANOSTI

Brković, Milko, hrvatski povjesničar (Putkovići, kraj Viteza, 15. X. 1949). Studij teologije završio u Zagrebu; doktorirao na Filozofskom fakultetu u Zadru (1989). Od 1988. upravitelj Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru te urednik *Radova Zavoda HAZU* (od 1990). Proučava srednjovjekovnu povijest Hrvatske i

Bosne. Glavna djela: *Isprave hrvatskih narodnih vladara i latinske isprave bosansko-humskih vladara i velmoža*, 1998, *Srednjovjekovna Bosna i Hum: identitet i kontinuitet*, 2002.

Ažurirano: 23. svibnja 2014.

<https://proleksis.lzmk.hr/57723/>

PROF. DR. SC. SERĐO DOKOZA

Godine 2006. biran je u naslovno zvanje docenta, 2010. u zvanje izvanrednog profesora, a 2018. u zvanje redovitog profesora.

<https://povijest.unizd.hr/nastavnici/prof-dr-sc-serdo-dokoza>

DOC. DR. SC. IVAN POLJAKOVIĆ

(Subotica, 9. siječnja 1956.) je hrvatski filolog, apologeta, političar i povjesničar književnosti iz Vojvodine,

Od 2006. djeluje na Sveučilištu u Zadru.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Ivan_Poljakovi%C4%87

Njih se kao potpisnike može naći u mojoj knjizi: *DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!* Zagreb, 2015.

Peticiju je na portalu kamenjar.com potpisalo još njih preko 4,000, ali malo je vjerojatno da je Pavičić mislio na nekog od njih, a ni sam nemam ni te podatke niti imena svih članova Projekta SNOVI.

Mislio sam završiti ovaj tekst kako bi mi bilo drago doznati da nisam u pravu i da Pavičić nije lagao pa i nije srpski sluga. Ali ne mogu jer bi ostalo samo ono budaletina, a ne znam što je njemu draže.

Josip Pečarić

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti. Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1729, citata: 26586, H-index: 58;

MathSciNet: publikacija: 1.399, citata: 7.609, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 859, citata: 9014 H-index: 42;

WoS: publikacija: 858, citata: 7935, H-index: 38.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis

Mathematical inequalities and Applications (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“ i „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

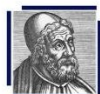
Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

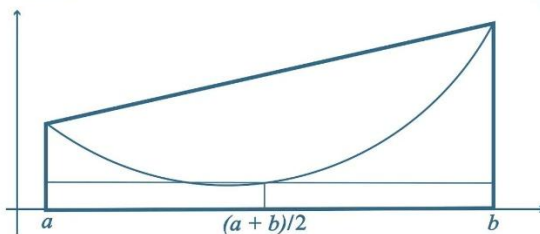
U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

PSR Press
Publishing Scientific Research Press

The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities

ISSN: xxxxx (online)

ISSN: xxxxx (print)

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 250 publicističkih knjiga.

5. 1. 2026.

PRILOZI ŽIVOTOPISU

PREKO 1400 MOJIH PUBLIKACIJA NA MATH.SCI.NETU: PISMO AKADEMIKA DUJELLE

Subject: Re: MathSciNet

Date: Tue, 17 Feb 2026

From: Andrej Dujella

To: Josip Pečarić

Probao sam vidjeti bi li znao izvući iz MathSciNeta listu matematičara s najviše radova, pa sam zaključio da ne znam.

Ali za zbMATH (nekadasnji Zentralblatt für mathematik) barem u teoriji znan što bi trebalo napraviti, ali praksa mi "šteka", tako da lista koju sam dobio nije najpouzdanija, ali nadam se da nije daleko od prave:

- 1864 Agarwal, Ravi P.
- 1646 O'Regan, Donal
- 1596 Srivastava, Hari Mohan
- 1574 Erdős, Pál
- 1471 Ballico, Edoardo
- 1392 Pečarić, Josip
- 1360 Dragomir, Sever Silvestru
- 1360 Shelah, Saharon
- 1278 Llibre, Jaume
- 1259 Argyros, Ioannis Konstantinos
- 1215 Godeaux, Lucien
- 1202 Cao, Jinde
- 1130 Papageorgiou, Nikolaos S.
- 1093 Băleanu, Dumitru I.

1060 Balakrishnan, Narayanaswamy
1007 Kim, Taekyun
1007 Yao, Jen-Chih

A kad za one s ove liste u MathSciNetu "rucno" izvucem podatke,
dobijem (takodjer nepouzdanu) listu za MathSciNet:

Agarwal, Ravi P. (1836)
O'Regan, Donal (1660)
Srivastava, Hari Mohan (1509)
Erdős, Pál (1448)
Pečarić, Josip (1404)
Ballico, Edoardo (1399)
Dragomir, Sever Silvestru (1310)
Llibre, Jaume (1278)
Argyros, Ioannis Konstantinos (1250)
Băleanu, Dumitru I. (1241)
Cao, Jinde (1214)
Shelah, Saharon (1208)
Papageorgiou, Nikolaos S. (1133)
Balakrishnan, Narayanaswamy (1074)

I u jednoj i u drugoj listi,
izlistao sam one s preko 1000 radova
(prva lista za broj radova u zbMATH,
a druga za broj radova u MathSciNet).
Brojevi su točni, jedino je upitno
jesam li nekoga greškom izostavio
(pogotovo ako netko možda ima puno vise radova u
MathSciNetu
nego u zbMATH, medju ovima koje sam izlistao čini se da nema
takvih).
I po jednoj i po drugoj si u samom svjetskom vrhu!

Čestitam!

Pozdrav,
Duje

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES

Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of the *Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology* je krajem prošle godine počeo objavljivati novi matematički časopis **THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES**

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

Ove godine kreće i serija monografija:

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL
INEQUALITIES.

Prva monografija će biti:

PEČARIĆ PSR SERIES ON MATHEMATICAL INEQUALITIES

Generalizations and Refinements of Sherman's Inequality with Applications

On Sherman's Inequality with Applications

AUTHORS

Slavica Ivelić Bradanović, Marek Niezgoda,
Đilda Pečarić, and Josip Pečarić

EDITORS

Muhammad Imran & Ghulam Farid

PSR Press

Pakistani Scientific Research Press
Lahore, Pakistan